

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2023/1 LSF 85 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Lempelse af energiafgiften for hotellers rumvarme, forbrugsregistrering ved direkte linjer, nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2023-2512

Forslag

til

Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love¹⁾

(Lempelse af energiafgiften for hotellers rumvarme, forbrugsregistrering ved direkte linjer, nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte m.v.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 15, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

2. I § 9, stk. 15, 3. pkt., ændres »stk. 16 og 17« til: »stk. 6 og 7«.

3. I § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

4. I § 11, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmewærk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er

målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

5. I § 11, stk. 18, 1. pkt., ændres »stk. 3, skal« til: »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, skal for den enkelte ordning«.

6. I § 11, stk. 19, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9 «.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »2. pkt.«

2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

3. I § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til: »stk. 2, 2. pkt.«

5. I § 10, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende

opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

6. I § 10 e, stk. 2, 1. pkt., ændres »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8,« til: »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 3 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., og § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

2. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »1637 af 13. december 2006« til: »1224 af 4. oktober 2023«.

3. I § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

4. I § 8, stk. 4, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringssydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift på mineralolieprodukter m.v.«

5. I § 8 indsættes som stk. 15 og 16:

»Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4, nr. 9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

6. § 10 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 3 indsættes efter »stk. 2-5«: », eller § 4 a, stk. 1«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Virksomheder, der direkte får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 2.

Stk. 3. Virksomheder registreret efter stk. 1, der ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder kan ikke registreres i henhold til stk. 1, hvis de på tidspunktet for ansøgning om registrering er i restance med skatter og afgifter.

Stk. 5. Har virksomheden ikke afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, kan tidligst 12 måneder efter inddragelsen anmode om fornyet registrering efter stk. 1. Told- og skatteforvaltningen skal oplyse virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder, jf. stk. 1, udstedes et bevis for registreringen.«

3. I § 5, stk. 1, indsættes som *litra d*:

»d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, stk. 1.«

4. I § 8, stk. 3, indsættes efter »stk. 3,«: »eller § 4 a, stk. 1,«.

5. I § 11, stk. 11, 1. pkt., udgår »stk. 1, jf. § 11 c, og«.

6. I § 11, stk. 11, 1. pkt., § 11 b, stk. 9, 1. pkt., og § 11 f, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 5

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 4 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 330 af 28. marts 2023 og § 6 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 24, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 6

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 3 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

3. § 4, stk. 6, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

§ 7

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 30. maj 2022, som ændret ved § 5 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. I § 19, stk. 2, og § 19, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 8 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, og § 10 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

§ 9

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 og § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 1, § 11, § 13, stk. 2, nr. 1, og § 14, nr. 1, ændres »17« til: »17-19«.
2. I § 6, stk. 2, indsættes efter »afsætter afgiftspligtig olie«: »efter § 2, stk. 1, nr. 1-4, 13, 15, 17 og 18,«, og efter »nr. 8-10,« indsættes: »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.
3. I § 7, stk. 1, nr. 1, ændres »13 og« til »13,« og »15, « ændres til: »15 og 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.
4. I § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »11, 1. pkt.,« til: »11, 1. pkt., og« og »17« ændres til: »17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.
5. I § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., ændres »1-12 og« til: »1-12,«, og »15,« ændres til: »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.
6. I § 7, stk. 4, nr. 2, ændres »8-10 og« til: »8-10,« og »15« ændres til: » 15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.
7. I § 7, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »13,«: »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.
8. I § 7, stk. 9, 1. pkt., § 7 b, stk. 4, 1. pkt., § 9 b, stk. 5, 1. pkt., og § 9 c, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.
9. I § 9 a, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »og 17,« til: », 17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.
10. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »17« til: »17-19,«.
11. I § 18, 2. pkt., ændres »og 17« til: », 17 og 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.

§ 10

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 24. maj 2022, som ændret ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.
2. I § 20, stk. 2, og § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 11

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret ved § 16 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 5 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 12

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, § 3 i lov nr. 489 af 15. maj 2023 og senest ved § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 a, stk. 3, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.
2. I § 53 a, stk. 1, ændres »og platformsoperatører« til: », platformsoperatører og mellemmand«, »eller § 43, stk. 1,« ændres til: »§ 43, stk. 1, eller § 46 a«, og efter »§ 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1,« indsættes: »§ 46 a«.
3. I § 54, stk. 6, ændres »eller 22« til: », 22 eller 43«.
4. I § 57, stk. 4, ændres »eller en platformsoperatør« til: », en platformsoperatør eller en mellemmand«.

§ 13

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 14

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021, § 20 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og ved § 8 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.
2. I § 33, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 15

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 24. maj 2022, som ændret ved § 13 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 1, 3. pkt., ophæves.
2. I § 18, stk. 2 og § 18, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 16

I lov om offentlige veje m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 25. april 2023, som ændret ved § 37 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 80, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:
»Stk. 1 finder desuden ikke anvendelse på opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr, som Sund og Bælt Holding A/S opstiller på vejarealer som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, jf. dog stk. 5.«
2. I § 80 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Transportministeren fastsætter regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S skal opfylde, når selskabet skal anvende vejarealet til opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, herunder om høring af vedkommende vejmyndighed ved opstilling af fast vejsideudstyr.«

§ 17

I lov nr. 588 af 24. juni 2005 om Sund og Bælt Holding A/S, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Sund og Bælt Holding A/S kan i relation til selskabets opgaver efter reglerne om vejafgiftsordningen i lov om vejafgift anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på det afgiftsbelagte vejnet med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen.«

2. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt., stk. 4, og stk. 5, 1. pkt., ændres »miljøzoneordningen« til: »miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

3. I § 17 a, stk. 3, ændres »kontrolmyndigheden« til: »kontrolmyndighederne«, »kontrolmyndighedens« ændres til: »kontrolmyndighedernes«, og efter »opgaver« indsættes: »vedrørende henholdsvis miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

§ 18

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre lov og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021 og senest ved § 5 i lov nr. 2606 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 4, nr. 1-4, træder i kraft den 1. april 2024.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 16, nr. 1.

Stk. 4. For perioden fra og med den 1. februar 2010 til og med den 30. januar 2016 finder afgiftsfritagelsen efter § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. anvendelse for biomasseaffald, der kunne tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald som ændret ved bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald. For perioden fra og med den 31. januar 2016 til og med den 31. december 2023 finder afgiftsfritagelsen efter § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. anvendelse for biomasseaffald, der kunne tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

- ¹⁾ I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som ændret senest ved forordning nr. 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU), EU-Tidende 2014, nr. L 187, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder bestemmelser, der som udkast har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, nr. L 104, side 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Konsekvensrettelser i gasafgiftsloven
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Ændring af henvisning til bekendtgørelse om biomasseaffald
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.1.1. Lempet afgift for biogas til varmfremstilling
 - 3.5.1.2. Godtgørelse for elektricitet anvendt til procesformål
 - 3.5.1.3. Elpatronordningen
 - 3.5.1.4. Landstrøm til skibe
 - 3.5.1.5. Godtgørelse for CO₂-kvoteomfattede virksomheder
 - 3.5.1.6. Bundfradrag for ikke-CO₂-kvoteomfattede forbrug
 - 3.5.1.7. Godtgørelse for landbrugsdiesel anvendt som motorbrændstof
 - 3.5.1.8. Tilbeholdningsmulighed for afgift af biogas, der anvendes til proces
 - 3.5.1.9. Godtgørelse for spildevandsafgiften
 - 3.5.1.10. Bundfradrag i svovlafgiften
 0.
 - 3.5.1.1 Godtgørelse for elektricitet anvendt til opladning af registrerede eldrevne køretøjer
 1.
 - 3.5.1.1 Investeringer omfattede af investorfradragssloven
 - 2.
 - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Ophævelse af bestemmelsen om femårig registreringsperiode for varemodtagere

- 3.6.1. Gældende ret
- 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser
- 3.6.3. Den foreslåede ordning
- 3.7. Lovtekniske ændringer i cfc-afgiftsloven
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.7.3. Den foreslåede ordning
- 3.8. Konsekvensrettelser i CO₂-afgiftsloven
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.8.3. Den foreslåede ordning
- 3.9. Justering af gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.9.3. Den foreslåede ordning
- 3.10. Fravigelse af tilladelseskravet efter vejlovens § 80
 - 3.10. Gældende ret
 - 1.
 - 3.10. Transportministeriets overvejelser
 - 2.
 - 3.10. Den foreslåede ordning
 - 3.
- 3.11. Digital overvågning af det afgiftsbelagte vejnet samt registrering af køretøjer
 - 3.11. Gældende ret
 - 1.
 - 3.11. Transportministeriets overvejelser
 - 2.
 - 3.11. Den foreslåede ordning
 - 3.
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
- 5. Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 5.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
 - 10.1. Lempelser af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme
 - 10.2. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav
 - 10.3. Justering af gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.

10.4.Sund og Bælt Holding A/S' varetagelse af opgaver efter vejafgiftsloven

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås at lempe afgift for hotellers og lignende virksomheders rumvarme m.v. Det skal understøtte udviklingen i et internationalt konkurrenceudsat erhverv og være med til at understøtte arbejdspladser i hotelbranchen m.v.

Med lovforslaget foreslås desuden, at virksomheder på direkte linjer skal kunne lade sig forbrugsregistrere sig hos Skatteforvaltningen. Direkte linjer er et centralt værktøj til at sikre en øget anvendelse af vedvarende energi og skabe bedre rammevilkår for grønne teknologier, f.eks. Power-to-X-anlæg. Forslaget vil ensrette mulighederne for forbrugsregistrering i elafgiftsloven.

Det foreslås at tilpasse kulafgiftslovens bestemmelse om afgiftsfritagelse for biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, så definitionen af biomasseaffald svarer til den, som Miljøministeriet har fastlagt i bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald.

Det foreslås desuden at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte fra 500.000 euro til 100.000 euro for støtteordningerne i visse energi- og miljøafgiftslove og i investorfradragssloven.

Det foreslås indført underretningspligt for mellemmand over for deres kunder, når mellemmanden er indberetningspligtig for grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger, mellemmanden har rådgivet kunden om.

Derudover foreslås der indført mulighed for, at Skatteforvaltningen kan kræve genindberetning af oplysninger, som platformsoperatører er forpligtet til at indberette efter Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (herefter DAC7).

Der foreslås en række justeringer af energi- og miljøafgiftslovene, herunder en ændring af overskudsvarmeafgiften for biogas m.v. i mineralogiske processer, afskaffelse af femårigt registreringskrav for varemodtagere i visse afgiftslove, konsekvensrettelser i CO₂-afgiftsloven samt en række mindre ændringer.

Endelig foreslås der ændringer på Transportministeriets ressort, som skal sikre, at Sund og Bælt Holding A/S kan varetage de kontrolopgaver, som følger af lov nr. 763 af 13. juni 2023 om vejafgift (herefter vejafgiftsloven).

2. Lovforslagets baggrund

Med "Aftale om finansloven for 2019" mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti blev det besluttet at lempe afgiften for hoteller og lignende virksomheders rumvarme til processats. Processatsen er den lave afgiftssats for energiforbrug anvendt til procesformål f.eks. i forbindelse med produktionsvirksomhed. Det blev med "Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022" mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti) aftalt at gennemføre lempelsen.

Det foreslås på denne baggrund at lempe rumvarmeafgiften af fossile brændsler, der anvendes af hotel-

virksomheder og lignende virksomheder i forbindelse med udlejning af værelser, fra 68,8 kr. pr. GJ til 9,3 kr. pr. GJ (processatsen for brændsler i 2024-niveau) fra og med den 1. januar 2024.

Det foreslås, at der indføres mulighed for, at virksomheder på direkte linjer kan vælge at lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen, hvis de i øvrigt opfylder kriterierne for forbrugsregistrering i elafgiftsloven. Den foreslåede ordning vil medføre samme likviditetsfordel for virksomheder på direkte linjer, som virksomheder med elforbrug fra det kollektive net.

Det foreslås at ændre kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så der ikke henvises til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, men til bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald, der bl.a. indfører en bagatelgrænse for fysiske urenheder i have- og parkaffald, så have- og parkaffald med fysiske urenheder på op til 1 promille er biomasseaffald. Den foreslåede ændring af kulafgiftsloven skal sikre, at afgiftsbestemmelserne er i overensstemmelse den gældende bekendtgørelse på området.

Det foreslås at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte fra 500.000 euro til 100.000 euro for støtteordninger i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og investorfradragssloven, som er omfattet af enten den generelle gruppefritagelsesforordning eller Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022. Ændringen er en konsekvens af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

DAC7 blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 902 af 21. juni 2022. Direktivet omhandler hovedsageligt indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.

I forbindelse med den nærmere udmøntning af den danske gennemførelseslovgivning er det konstateret, at mellemmand ikke er omfattet af den underretningspligt, direktivet forudsætter, og at Skatteforvaltningen ikke kan kræve genindberetning af oplysninger, som platformsoperatører er forpligtet til at indberette efter DAC7-direktivet. Det foreslås med dette lovforslag, at der rettes op herpå.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om en femårig registreringsperiode for varemodtagere i en række afgiftslove, hvilket har til formål at understøtte ensrettede regler på tværs af afgiftslovene.

Det foreslås desuden at præcisere henvisningen til afgiftssatsen for overskudsvarmeafgiften for biogas m.v. anvendt i mineralogiske processer m.v., så henvisningerne er korrekte samt konsekvensrettelser i CO₂-afgiftsloven. Der er tale om ændringer af lovteknisk karakter.

Med vejafgiftsloven indføres en kilometerbaseret vejafgift for lastbiler. Som led i implementeringen af vejafgiftsordningen, der træder i kraft 1. januar 2025, jf. vejafgiftslovens § 18, stk. 3, foreslås det, at Sund og Bælt Holding A/S kan opstille teknisk udstyr på det offentlige vejnet med henblik på at føre kontrol med overholdelse af vejafgiftsordningen. Det foreslås også, at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage tv-overvågning på offentlig vej samt behandle data for at varetage opgaver, som følger af vejafgiftsloven.

Videre foreslås det, at kravet om tilladelse til opstilling af genstande på det offentlige vejareal efter lov om offentlige veje m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 421 af 25. april 2023 (herefter vejloven), fraviges ved Sund og Bælt Holding A/S' opstilling af vejsideudstyr på offentlige vejarealer, og at transportministeren som følge heraf bemyndiges til at fastsætte regler om de betingelser, som selskabet skal opfylde, når der opstilles vejsideudstyr på offentlige vejarealer.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

3.1.1. Gældende ret

Energiafgifterne på fossile brændsler er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). Afgiftssatsen for anvendelse af brændsler er differentieret. Når brændslerne anvendes erhvervsmæssigt til procesformål, er afgiften lavere end ved almindelig anvendelse som f.eks. til rumvarme.

Udgangspunktet er, at brændslerne anvendes til rumvarme m.v., og energiprodukterne leveres med fuld afgift, der for fossile brændsler udgør 68,8 kr. pr. GJ (2024-niveau). Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces. Momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort energiafgifterne på brændsel anvendt til erhvervsmæssige procesformål i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af energiprodukter og varme bortset fra 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a. Begrænsningen på 9,3 kr. pr. GJ er indekseret.

Udgangspunktet er, at energiprodukter, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, anses for forbrugt som rumvarme m.v., og der ydes derfor ikke tilbagebetaling af afgiften af disse energiprodukter, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, gasafgiftslovens § 10, stk. 4, og kulafgiftslovens § 8, stk. 3. Dog godtgøres afgiften for visse anvendelser af sådan varme og varer, herunder ved anvendelse til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, gasafgiftslovens § 8, stk. 4, og kulafgiftslovens § 10, stk. 5.

Fossile brændsler anvendt til procesformål er et afgrænset og positivt defineret forbrug. Nogle anvendelser af varme og varer anvendt til opvarmning m.v. er omfattet af bestemmelserne om procesformål, f.eks. fossile brændsler til varme og varer, der er anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 3, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 3, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 3.

Procesforbrug forekommer typisk i vareproducerende virksomheder og ikke i forbindelse med hoteldrift og lignende virksomhedsdrift, som har karakter af præstering af tjenesteydelser. Gas anvendt i komfurer, ovne og lignende er dog omfattet af processatsen. Hoteller og lignende virksomheder betaler derfor typisk fuld energiafgift (rumvarmeafgift) for al brændselsforbrug udover af køkken- eller restaurationsdrift.

En virksomhed med et blandet forbrug af energiprodukter altså både forbrug af rumvarme m.v. og proces skal opgøre og fordele forbruget af afgiftspligtige energiprodukter for at få godtgørelse for procesforbruget. Fordelingen skal i udgangspunktet ske ved måling af det faktiske procesforbrug sammenholdt med det samlede energiforbrug, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 4, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Med aftale om finansloven for 2019, der blev indgået den 20. november 2018 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, blev det aftalt at lempe beskatningen af rumvarme i forbindelse med udlejning af værelser og lignende inden for hotelsektoren og tilsvarende sektorer til processatsen.

Med Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022, der blev indgået mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikal Venstre og Det Konservative Folkeparti, er det aftalt at gennemføre lempelsen.

Den lempede beskatning af rumvarme m.v. i forbindelse med udlejning af værelser og lignende inden for hotelsektoren og tilsvarende sektorer skal gøre det lettere at drive virksomhed i Danmark og understøtte udviklingen i en række internationalt konkurrenceudsatte erhverv, bl.a. turismeerhvervet. Initiativerne skal samtidig være med til at understøtte arbejdspladser i hotelbranchen m.v.

Det danske hotelerhverv er i global konkurrence om at tiltrække turister fra hele verden, og konkurrence-dygtige vilkår er derfor afgørende for, om Danmark får del i den globale turisme. Lempelsen vil medføre, at udgifterne til at drive hotelvirksomhed sænkes.

Lempelsen er udformet med henblik på at sikre, at den ikke er konkurrenceforvridende. Modtagerkredsen er således bredt afgrænset til virksomheder, der yder momspligtig kortidsudlejning af indkvarteringsydelse. Og samtidig er accessoriske ydelser som f.eks. spaafdelinger, tilknyttede restauranter m.v. ikke omfattet.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at lempe afgiften for hotelvirksomheders og lignende virksomheders forbrug af brændsler til rumvarme m.v., der anvendes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelser. Afgiften af dette forbrug foreslås nedsat til processatsen.

Det foreslås, at lempelsen omfatter forbrug af brændsler anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand i indkvarteringsydelsen. Ved indkvarteringsydelsen forstås udlejning af værelser på hoteller og lignende virksomheder, udlejning af værelser i virksomheder, der udlejes for kortere tidsrum end 1 måned og udlejning af campingpladser og campinghytter. Lempelsen foreslås at omfatte forbrug af energiprodukter, som udlejer af en campingplads, forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling herfor.

Lempelsen omfatter ikke brændsler, der anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser til indkvarteringsydelsen som f.eks. bispisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf m.v. Lempelsen omfatter heller ikke brændsler, som anvendes til opvarmning eller komfortkøling, herunder varmt vand af f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, parkeringskælder m.v., da adgangen til disse arealer ikke betragtes som en del af en indkvarteringsydelse.

Det foreslås at indføre en skematisk fordelingsregel, hvorefter virksomheder som et alternativ til direkte måling af det tilbagebetalingsberettigede forbrug kan vælge at beregne dette på baggrund af en opmåling i kvadratmeter af det areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og virksomhedens samlede areal i kvadratmeter. Hvis en virksomhed har et vandforbrug i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, skal virksomheden foretage direkte måling af dette forbrug og fraregne det inden opgørelsen efter den skematiske fordelingsregel.

Privat udlejning af f.eks. værelser, lejligheder, huse, sommerhuse eller lignende, som ikke er momsregistreret, er ikke omfattet af den foreslåede lempelse af hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift.

For nærmere om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, § 2, nr. 5, og § 3, nr. 4 og nr. 5, samt de specielle bemærkninger hertil.

3.2. Konsekvensrettelser i gasafgiftsloven

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Konsekvensrettelser af lov nr. 1585 af 27. december 2019

Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., ophævet. Af § 1, stk. 2, 2. pkt. fremgik, at afgiftssatsen i perioden 2010-2014 var som anført i lovens bilag 2. Ophævelsen skete som en konsekvens af, at bilag 2 til gasafgiftsloven samtidig blev ophævet.

Af § 1, stk. 2, 3. pkt., der efter ophævelsen af stk. 2, 2. pkt. blev stk. 2, 2. pkt., fremgår, at afgiften for gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39, 6 MJ pr. Nm³ udgør 9,8 øre pr. Nm³.

Ved en fejl blev der ikke foretaget alle nødvendige konsekvensændringer ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Gasafgiftsloven henviser i § 1, stk. 6, 1. pkt., § 1, stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., § 10 e, stk. 2, 1. pkt., og § 10 e, stk. 3, 2. pkt. til § 1, stk. 2, 3. pkt. Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 burde henvisningen til § 1, stk. 2, 3. pkt., i disse bestemmelser have været ændret til § 1, stk. 2, 2. pkt. Siden lovændringen har der således ikke været et 3. pkt. i § 1, stk. 2.

Gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., § 1, stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., § 10 e, stk. 2, 1. pkt., og § 10 e, stk. 3, 2. pkt., har siden ikrafttrædelsen af lov nr. 1585 af 27. december 2019 været fortolket som om, at konsekvensændringerne var blevet gennemført ved lovændringen.

3.2.1.2. Konsekvensrettelser af lov nr. 138 af 25. februar 2020

Med § 2, nr. 10, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7 og 8, ophævet.

§ 10 d, stk. 7, indeholdt en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer.

Det fremgik således af bestemmelsen, at for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 10 d, stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme.

§ 10 d, stk. 8, indeholdt en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1-4. Det fremgik således af bestemmelsen, at for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 10 d, stk. 1-4, finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme blev det aftalt, at der som udgangspunkt skulle gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. På denne baggrund blev de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme ophævet i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7 og 8.

Ved en fejl blev der ikke foretaget konsekvensændring af § 10 e, stk. 2, 1. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020. Gasafgiftsloven henviser i § 10 e, stk. 2, 1. pkt., således fortsat til § 10 d, stk. 7 og 8, der er ophævet. Ved ændring af lov nr. 138 af 25. februar 2020 burde § 10 e, stk. 2, 1. pkt. således have været ændret, så der ikke længere blev henvist til § 10 d, stk. 7 og 8.

Der har siden ikrafttræden af lov nr. 138 af 25. februar 2020 været administreret i overensstemmelse med, at gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7 og 8, er ophævet. § 10 e, stk. 2, 1. pkt. er således blevet fortolket i overensstemmelse hermed.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Det er vurderingen, at henvisningerne i § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., bør ændres, så den tiltænkte henvisning til den lave afgiftssats

for biogas m.v. i § 1, stk. 2, 2. pkt., fremgår korrekt. Dette vil rette op på de manglende lovtekniske konsekvensændringer i lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Den foreslåede ændring svarer til den måde, som ordningen i dag administreres på, idet gasafgiftslovens § 1, stk. 2, som anført ikke indeholder et 3. pkt. i sin nuværende affattelse.

De manglende konsekvensændringer og den efterfølgende administration heraf har ikke haft konsekvenser af afgiftsmæssig karakter.

Det er desuden vurderingen, at § 10 e, stk. 2, bør ændres, så henvisningen til de ophævede bestemmelser i § 10 d, stk. 7 eller stk. 8, udgår af bestemmelsen, og at der samtidig indsættes en henvisning til gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1-4, for at afgrænse bestemmelsen til forbrug af gas ved denne type aktiviteter, dvs. kemisk reduktion, metallurgiske processer og mineralogiske processer. Dette vil rette op på de manglende lovtekniske konsekvensændringer i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Den foreslåede ændring svarer til den måde, som bestemmelsen i dag administreres på, som er i overensstemmelse med, at § 10 d, stk. 7 og stk. 8, er ophævet. De manglende konsekvensændringer og den efterfølgende administration heraf har ikke haft konsekvenser af afgiftsmæssig karakter.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre gasafgiftslovens § 10 e, stk. 2, ved at lade henvisningen til de ophævede bestemmelser, § 10 d, stk. 7 og stk. 8, udgå, og samtidig sikre den samme afgrænsning af bestemmelserne som hidtil ved at henvise til § 10 d, stk. 1-4. Det skal medføre klarhed over, hvad der er gældende ret.

Det foreslås desuden at ændre henvisningerne til § 1, stk. 2, 2. pkt., den lave afgiftssats for biogas m.v., i § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., § 10, stk. 15, og § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

3.3. Forbrugsregistrering ved direkte linjer

3.3.1. Gældende ret

Efter lov om elforsyning (herefter elforsyningsloven) er der mulighed for at etablere en direkte linje mellem en elproducent og en elforbruger uden om det kollektive net. En direkte linje kan kun anlægges efter tilladelse fra Energistyrelsen efter elforsyningslovens § 23 og er defineret som en direkte elektricitetsforbindelse mellem en elproducent og en forbruger, hvorpå der dels leveres elektricitet direkte fra elproducenten til forbrugeren på den direkte linje, dels leveres elektricitet fra en elhandler på det kollektive net til forbrug på den direkte linje.

Direkte linjer har ét tilkoblingspunkt til det kollektive net. Der kan ligge flere forbrugere, herunder med forskellige cvr-numre, bag tilkoblingspunktet. Der er dog kun knyttet ét aftagenummer til hvert tilkoblingspunkt på det kollektive net, og derfor vil kun en af forbrugerne på den direkte linje kunne indgå aftale med en elhandelsvirksomhed om leverancer af elektricitet til aftagenummeret.

Elproducenten på den direkte linje, der leverer elektricitet til den direkte linje, skal lade sig registrere efter elafgiftsloven § 4, stk. 2, og svare afgift for forbrug af elektricitet på den direkte linje til Skatteforvaltningen, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 3. Dette omfatter både eget forbrug af elektricitet hos den virksomhed, der producerer elektricitet, og ligeledes forbrug af den producerede elektricitet hos de virksomheder, der er tilkoblet den direkte linje fra elproducenten.

Efter elafgiftslovens § 4, stk. 3, er det muligt for en virksomhed med et årligt elektricitetsforbrug på over

100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Det giver virksomheden mulighed for at forbrugsafregne elafgiften.

En forbrugsregistrering giver mulighed for at få leveret elektricitet fra elleverandøren uden afgift. Forbrugsregistreringen indebærer, at virksomhederne kan foretage nettoafregning af afgiften. Nettoafregning betyder, at virksomheden skal betale afgift af det ikke-godtgørelsesberettigede energiforbrug til Skatteforvaltningen. Når kalendermåneden (afgiftsperioden) er gået, opgør virksomheden, hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til godtgørelsesberettigede formål, og hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til ikke-godtgørelsesberettigede formål.

Herved undgår virksomheden først at skulle betale afgift til elleverandøren og derefter søge om godtgørelse af afgift hos Skatteforvaltningen. Forbrugsregistreringen giver dermed virksomhederne en likviditetsmæssig fordel.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Der er efter gældende ret ikke mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elektricitet, der leveres via en direkte linje fra en elproducent registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2.

Det er vurderingen, at der bør være mulighed for at virksomheder på direkte linjer, som opfylder de tilsvarende kriterier og vilkår for forbrugsregistrerede virksomheder efter elafgiftslovens § 4, stk. 3-5, der modtager elektricitet fra det kollektive net., skal kunne lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at gøre det muligt for virksomheder på en direkte linje at lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen, hvis virksomheden har et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet, og elektriciteten er leveret fra en virksomhed registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter elafgiftsloven.

Dermed vil virksomheder, der får leveret elektricitet til forbrug via en direkte linje, også have mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elafgift hos Skatteforvaltningen.

Lovforslaget vil medføre en likviditetsmæssig fordel for de berørte virksomheder, da forbrugsregistrering giver virksomhederne mulighed for at nettoafregne afgiften direkte over for Skatteforvaltningen i stedet for først at skulle indbetale det fulde afgiftsbeløb via en faktura til leverandøren og herefter søge størstedelen af beløbet tilbagebetalt fra Skatteforvaltningen.

Virksomheder, som er forbrugsregistreret hos Skatteforvaltningen, og som dermed er ansvarlige for korrekt og rettidig indbetaling af afgiften, skal også leve op til en række andre krav, bl.a. vedrørende regnskab. Dette gør sig ikke i samme grad gældende for ikke-registrerede virksomheder. Forbrugsregistrering er derfor som udgangspunkt forbundet med øget administration for erhvervslivet og for Skatteforvaltningen. Muligheden for forbrugsregistrering, herunder de regler, som indeholdes i dette lovforslag, er desuden frivillig for virksomhederne, som derved selv kan afgøre, om den likviditetsfordel, som forbrugsregistreringen medfører, kan opveje den øgede administration, som følger med.

3.4. Ændring af henvisning til bekendtgørelse om biomasseaffald

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, at biomasseaffald i læs,

der udelukkende indeholder denne type affald, og som kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af december 2006 om biomasseaffald, er afgiftsfritaget.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, nr. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, at biomasseaffald, der udelukkende indeholder denne type affald, og som kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, er afgiftsfritaget.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald indeholder i bilag 1 en liste over affald omfattet af bekendtgørelsen, som dermed er fritaget for afgift efter § 7 a, stk. 2, nr. 1 og stk. 3, nr. 1, i kulafgiftsloven. Det omfatter bl.a. råtræ, herunder bark, skovflis og ubehandlet savværksflis, jf. bilagets nr. 1.

Med § 1 i bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald blev bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald udvidet til også at omfatte grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale fra haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer.

Bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald ophævede og erstattede bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen er hovedsageligt udtryk for en sammenskrivning af bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald og bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald.

Bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald ophævede og erstattede bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen indfører bl.a. en bagatelgrænse for mængden af fysiske urenheder, som have- og parkaffald kan indeholde, uden at det ændrer karakter af biomasseaffald i biomassebekendtgørelsens forstand. Bagatelgrænsen er fastsat til 1 promille. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.

Skatteforvaltningen administrerer afgiftsfritagelsen i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, efter den til enhver tid gældende bekendtgørelse om biomasseaffald, og hvordan biomasseaffald defineres heri. Der administreres således ikke efter den definition af biomasseaffald, der følger af bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, der henvises til i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Der er behov for at ændre kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så henvisningen til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald ændres til en henvisning til den nyeste bekendtgørelse om biomasseaffald.

Det skal ses i sammenhæng med, at det bør være biomasseaffald efter den til enhver tid gældende definition heraf i miljølovgivningen – og ikke kun efter den tidligere definition heraf i bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald – der fritages for afgift efter kulafgiftsloven. Det er således en fejl, at denne henvisning ikke er blevet opdateret i takt med, at definitionen af, hvad der efter miljølovgivningen udgør biomasseaffald, er blevet udvidet.

Fejlen betyder, at der ikke har været parallelitet mellem, hvad Skatteforvaltningen i sin forvaltning af området har anset for at være biomasseaffald, og hvad der retligt efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, der henviser til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, må anses for biomasseaffald.

Da der ved de efterfølgende bekendtgørelsesændringer udelukkende er sket udvidelser af definitionen af

biomasseaffald, er der således ikke som følge af fejlen blevet opkrævet afgift i tilfælde, hvor der ikke har været hjemmel hertil.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, så bestemmelsen vil henvise til den nyeste bekendtgørelse om biomasseaffald, dvs. bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald, der træder i kraft den 1. januar 2024.

Forslaget vil rette op på den fejl, der er nævnt i lovforslagets pkt. 3.4.2, hvorved bekendtgørelseshenvisningen i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ikke er blevet opdateret i takt med, at definitionen af, hvad der efter miljølovgivningen udgør biomasseaffald, er blevet udvidet.

Med forslaget sikres det således, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, som dette er defineret i den gældende miljølovgivning, fortsat kan fritages for afgift efter kulafgiftsloven.

Der vil ikke ske efteropkrævning af afgift i de tilfælde, hvor læs som følge af ovennævnte fejl har været anset for at være afgiftsfritaget. Det bemærkes i den forbindelse, at de læs, hvor der i henhold til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 ikke ville være sket afgiftsfritagelse, er bortskaffet ved forbrænding.

3.5. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Lempet afgift for biogas til varmfremstilling

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, at afgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) udgør 236,8 øre (2015-niveau). Afgiften for biogas, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) 9,8 øre pr. Nm³. Støtteordningen består således i en lempet afgiftssats for biogas til varmfremstilling.

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, at virksomheder skal indberette værdien af den nævnte afgiftslempelse i stk. 1, til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.2. Godtgørelse for elektricitet anvendt til procesformål

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder bortset fra tilfælde, der fremgår af § 11, stk. 2, kan få tilbagebetalt afgiften efter elafgiftsloven af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejerers medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejerers medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling. Tilbagebetalingen nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, jf. § 11 c, stk. 1. Det følger af § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.3. Elpatronordningen

Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, og hvis de har kraftvarmekapacitet eller havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 (elpatronordningen).

Bestemmelserne om afgiftslempelse for fjernvarme findes i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5 og § 9 a, gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5 og § 8 a, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4 og § 7 b, og elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7 og § 11 f.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i de oplistede bestemmelser, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Bestemmelserne om virksomhedernes indberetningsforpligtelse fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 15, gasafgiftslovens § 8, stk. 12, kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og elafgiftslovens § 11, stk. 11. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter en af de nævnte love tillægges dette de tilsvarende tilbagebetalingsbeløb efter de tilsvarende bestemmelser i de øvrige love. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed

3.5.1.4. Landstrøm til skibe

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 3, at skibe, der ligger til kaj i havn, har ret til at få godtgørelse af afgift for leveret elektricitet direkte fra land, bortset fra 0,4 øre pr. kWh. Dette gælder dog ikke, hvis elektricitetens spænding er under 380 V, elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet, elektriciteten forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart, jf. § 11, stk. 4.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 9, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af denne godtgørelsesmulighed, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.5. Godtgørelse for CO₂-kvoteomfattede virksomheder

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, at virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 9 b, stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.6. Bundfradrag for ikke-CO₂-kvoteomfattet forbrug

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, at virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i loven til formål nævnt i bilag 1 til loven kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af disse brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af

mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af fradraget, skal indberette værdien heraf til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af fradragsværdien skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.7. Godtgørelse for landbrugsdiesel anvendt som motorbrændstof

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, at afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter § 11, stk. 2, dvs. i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.8. Tilbagebetalingsmulighed for afgift af biogas, der anvendes til proces

Der gælder en lempet afgiftssats for biogas til procesformål. Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1-5 og stk. 15, at godtgørelsen af afgiften for biogas, som anvendes til proces, nedsættes med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Afgiften for anden gas til procesformål nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.9. Godtgørelse for spildevandsafgiften

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til 1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse dyr eller 2) fremstillingen af cellulose eller 3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.10. Bundfradrag i svovlafgiften

Der gælder et særligt bundfradrag, der fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9. Bundfradraget gives for kul mv., der både er berettiget til særlig refusion efter CO₂-afgiftens bestemmelser, og for hvilke der ydes residualafgiftstilskud på baggrund af aftale med staten.

Det fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.11. Godtgørelse for elektricitet anvendt til opladning af registrerede eldrevne køretøjer

Det følger af § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, at der ydes tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler mv.

Det følger af § 21, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

3.5.1.12. Investeringer omfattet af investorfradragsloven

Investorfradragsloven blev indført med virkning fra den 1. januar 2019, jf. lov nr. 1707 af 27. december 2018. Herefter kan fysiske personer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst opnå et fradrag, et såkaldt investorfradrag, i forbindelse med visse investeringer, hvor der mod kontantindskud direkte eller indirekte erhverves kapitalandele i små eller mellemstore virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase.

Fradraget udgør 59 pct. af anskaffelsessummen. Ved direkte erhvervelse af aktier i et målselskab kan der dog højst opnås investorfradrag på grundlag af en anskaffelsessum på 400.000 kr. Ved indirekte investeringer gennem investorfradragsfonde kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 125.000 kr.

Der er pligt til indberetning om visse investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, jf. skatteindberetningslovens § 29 a.

Indberetningspligten har til formål at gøre investorfradragsordningen så simpel som mulig, da indberetningerne gør det muligt at fortrykke fradraget på de enkelte investorers årsopgørelse. Det betyder, at en investor typisk ikke skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen for at foretage fradraget. Indberetningen er samtidig et væsentligt element i Skatteforvaltningens kontrol med ordningen.

Efter skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 1, skal selskaber/investorfradragsfonde årligt foretage indberetning til Skatteforvaltningen om investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, og som selskabet/investorfradragsfonden har modtaget oplysning om fra den skattepligtige. Skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 2, oplister i nr. 1-4 de oplysninger, der som udgangspunkt skal indgå i indberetningen.

Det fremgår desuden af skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, at indberetningen skal omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Hvis selskabet i løbet af året har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragsfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved opgørelsen af det beløb, der skal indberettes efter den foreslåede bestemmelse.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Det følger af artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over 500.000 euro, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøttereister (gennemsigtskravet).

Formålet med gennemsigtskravet er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske

aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016 og blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1558 af 13. december 2016.

Tærsklen for indberetningsforpligtelsen er dog blevet sænket til 100.000 euro med Kommissionens forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, samt Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022.

Fremover vil Skatteforvaltningen derfor være forpligtet til at offentliggøre støttetildelinger på 100.000 euro eller derover og ikke blot støttetildelinger på over 500.000 euro.

For at Danmark kan efterleve gennemsigtighedskravet, skal ændringen af tærsklen for indberetningspligten gennemføres i de nuværende støtteordninger. Der er således behov for at nedsætte den hidtidige tærskel for virksomhedernes indberetning til Skatteforvaltningen på 500.000 euro i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og skatteindberetningsloven, så også virksomheder, som årligt tildeles 100.000 euro eller derover i støtte, skal indberette de nødvendige oplysninger til Skatteforvaltningen. Hermed vil Skatteforvaltningen kunne opfylde sin offentliggørelsesforpligtelse i medfør af den generelle gruppefritagelsesforordning.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nedsætte tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette den statsstøtte, de har modtaget, fra 500.000 euro til 100.000 euro for de støtteordninger i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og investorfradragssloven, som er omfattet af enten den generelle gruppefritagelsesforordning eller Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022.

Forslaget til ændrede tærskler indebærer, at den hidtidige tærskel på 500.000 euro i 2024 fortsat vil gælde parallelt for opgørelse af hele kalenderåret, med henblik på at sikre, at den hidtil gældende tærskel på 500.000 euro også finder anvendelse på støtte ydet i de første måneder af 2024, inden den nye forordning trådte i kraft.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen i gruppefritagelsesforordningen med Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, samt vedtagelse af Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022, og har dermed til formål at sikre overholdelse af EU-retten.

Bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet vil blive ændret i overensstemmelse med forslaget, hvor der også vil blive fastsat nærmere overgangsregler for indberetningsforpligtelsen for 2023.

For nærmere om ændring af tærskler for hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, § 2, nr. 2, § 3, nr. 1, § 4, nr. 6, § 9, nr. 8, § 12, nr. 1, § 14, nr. 2 og § 18, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

3.6. Ophævelse af bestemmelsen om femårig registreringsperiode for varemottagere

3.6.1. Gældende ret

Efter kulafgiftsloven, lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven), lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter cfc-afgiftsloven), lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (batteriafgiftsloven), lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. (kvælstofafgiftsloven), lov om afgift af kvælstofoxider (kvælstofoxidaftgiftsloven), lov om afgift af svovl (svovlafgiftsloven) og lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler (opløsningsmiddelafgiftsloven) samt lov om afgift af konsum-is (isafgiftsloven) betales der afgift af en varer, der modtages fra udlandet.

Erhvervsdrivende varemottagere (virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer omfattet af de pågældende love) skal lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, inden varerne afsendes fra udlandet.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., kvælstofoxidaftgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., opløsningsmiddelafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., og isafgiftsloven § 1, stk. 6, 3. pkt., at erhvervsdrivende varemottageres registrering hos Skatteforvaltningen, som sker i forbindelse med varemottagelsen her i landet, er gældende i 5 år.

Bestemmelserne indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde en virksomheds registrering, når der er gået 5 år fra det tidspunkt, hvor virksomheden har anmeldt sig hos Skatteforvaltningen. Herefter skal virksomheden på ny anmelde sig hos Skatteforvaltningen.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen har ikke administreret i overensstemmelse med bestemmelsen. Det har alene medført, at erhvervsdrivende varemottagere har været registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de har ladet sig afmelde, frem for i en femårig periode. Konsekvensen heraf har således alene været, at de erhvervsdrivende varemottagere ikke har skullet foretage en ny formel anmeldelse efter udløbet af den femårige periode. Det er således vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning for deres muligheder for og pligt til at betale afgifter for varer modtaget fra udlandet.

Herudover gælder der ikke et tilsvarende krav ikke i en række øvrige afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Der gælder således forskellige regler for varemottagere i afgiftslovgivningen, som hverken vurderes at være hensigtsmæssig eller velbegrundet.

Bestemmelsen om den femårige registreringsperiode forekommer uhensigtsmæssig for både virksomhederne, som skal lade sig anmelde på ny efter hver femårig periode, og for Skatteforvaltningen, som skal afmelde virksomhederne efter hver femårige periode.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne i kulafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. pkt., bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., kvælstofoxidaftgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., opløsningsmiddelafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., og isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

De foreslåede ophævelser vil medføre, at lovene bringes i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis, ligesom det hermed sikres, at der vil være ensrettede regler på tværs af afgiftslovene.

For nærmere om ophævelse af den femårige registreringsperiode henvises til lovforslagets § 3, nr. 6,

§ 5, nr. 1, § 6, nr. 1, § 7, nr. 1, § 8, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 14, nr. 1 og § 15, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

3.7. Lovtekniske ændringer i cfc-afgiftsloven

3.7.1. Gældende ret

Cfc-afgiftsloven består af en afgift af cfc-gasser og en afgift af visse industrielle drivhusgasser.

Der skal betales afgift af cfc-gasser og haloner, når stoffet anvendes i eller til fremstilling af varer angivet i cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, jf. § 2. Der skal betales afgift af visse industrielle drivhusgasser, når stofferne hydrofluorkarboner (HFC'er), perfluorkarboner (PFC'er) og svovlhexafluorid (SF₆) modtages fra udlandet eller fremstilles, jf. cfc-afgiftslovens § 3 a, stk. 1. Der betales også afgift af stofferne, når de findes i blandinger med andre stoffer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 3, for så vidt angår de i § 1, stk. 1, nævnte stoffer (cfc), og cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 3, for så vidt angår de i § 3 b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer (industrielle drivhusgasser).

Efter gældende ret skal en varemottager, der erhvervsmæssigt modtager dækningsafgiftspligtige varer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande, svare afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter § 3 d, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6.

Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at undlade at lade sig registrere som varemottager, skal derfor afregne den fulde afgift.

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat som 3. pkt., at bestemmelsens 1. pkt. ikke finder anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Varer, som indeholder CFC, HFC og PFC omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, er dermed undtaget fra bagatelgrænsen, når varerne importeres af en virksomhed. En virksomhed skal derfor lade sig registrere som varemottager og svare afgift af importerede varer, som indeholder stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, uanset størrelsen af det årlige afgiftstilsvaret. Denne ændring trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 7, stk. 6, i lov nr. 2225 af 29. december 2020.

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden varerne sendes fra udlandet lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Cfc-afgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift.

Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6, indsat som 3. pkt., at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Ændringen medførte, at bagatelgrænsereglen blev præciseret således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, bliver den årlige periode anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår skal som følge af dette ikke indgå i opgørelsen af afgiftsberegningsperioden. Dette gør sig desuden gældende, hvis mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

Ændringen trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 22, stk. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021.

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 3 d, stk. 6, tilsvarende indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021.

Med § 5, nr. 41, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 4, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 3, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 4, stk. 6, tilsvarende indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser

§ 3 d, stk. 6, 3. pkt., og § 4, stk. 6, 3. pkt., i cfc-afgiftsloven blev ændret både ved lov nr. 2225 af 29. december 2020 og lov nr. 1240 af 11. juni 2021. Begge ændringer trådte i kraft samtidig. Da ændringerne af bestemmelserne er forskellige og således indebærer to forskellige formuleringer, som imidlertid har samme ikrafttrædelsesdato, er det Skatteministeriets vurdering, at der er usikkerhed om, hvordan § 3 d, stk. 6, 3. pkt., og § 4, stk. 6, 3. pkt. er formuleret. Det er dog samtidig vurderingen, at der er tale om en ændring af lovteknisk karakter. Den ovennævnte uklarhed har således ikke haft konsekvenser for den gældende retstilstand. Dette skyldes, at begge de vedtagne punktummer har været gældende siden disse trådte i kraft den 1. juli 2021 og også fremover skal være gældende, idet usikkerheden alene går på rækkefølgen heraf.

3.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte de nyindsatte 3. punktummer i § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, så der ikke er tvivl om, hvad der er gældende ret efter § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., og § 4, stk. 6, 3. og 4. pkt.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om ændringerne af cfc-afgiftsloven henvises til lovforslagets § 6, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

3.8. Konsekvensrettelser i CO₂-afgiftsloven

3.8.1. Gældende ret

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-3, at der svares kuldioxidafgift m.v. til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, såfremt metanolen er af ikke syntetisk oprindelse, samt kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der endvidere svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Der fremgår af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, en liste over afgiftssatser i 2015-niveau for energiprodukter, der er afgiftspligtige efter loven.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 18, at i 2015-niveau udgør afgiften for karburatorvæske 29,7 øre pr. liter.

Det fremgår af CO₂-afgiftsloven § 2, stk. 1, nr. 19, at for varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i § 2, stk. 1, nr. 1-18, gælder i 2015-niveau den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

3.8.2. Skatteministeriets overvejelser

CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 18 og 19, blev indsat med § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023. Nr. 18 indeholder en afgiftssats på 29,7 øre pr. liter karburatorvæske, og nr. 19 er en udfyldningsbestemmelse, der medfører, at der for de afgiftspligtige varer, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i § 2, stk. 1, nr. 1-18, skal betales afgift efter den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 19, 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Der blev med lov nr. 329 af 28. marts 2023 ikke foretaget konsekvensændringer i CO₂-afgiftsloven.

Det er Skatteministeriets vurdering, at der bør foretages konsekvensrettelser i CO₂-afgiftsloven.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at konsekvensrette CO₂-afgiftslovens §§ 5-7, 9 a, 9 c, 11-14 og 18, så der i disse bestemmelser henvises til § 2, stk. 1, nr. 18 og 19.

3.9. Justering af gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.

3.9.1. Gældende ret

Efter artikel 25, stk. 4, litra a og b, i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne sikre, at de indberetningspligtige finansielle institutter eller mellemmand eller platformsoperatører, der er under deres jurisdiktion, dels skal underrette hver enkelt berørt person om, at oplysninger om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med direktivet, dels skal give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden der indberettes oplysninger.

Denne bestemmelse er gennemført ved skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1. Imidlertid fremgår det af denne bestemmelse, at den alene forpligter finansielle institutter og platformsoperatører til at underrette hver enkelt berørt person om, at oplysninger om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med skatteindberetningsloven, og til at give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen omtaler således – modsat DAC7 – ikke mellemmand.

Ved mellemmand forstås i denne forbindelse indberetningspligtige efter de regler, der blev indført ved Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (DAC6). Dette direktiv omhandler obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger. Efter direktivet skal medlemsstaterne indføre indberetningspligt for mellemmand, der bidrager til sådanne ordninger.

De mellemmand, der således er indberetningspligtige efter DAC6, er enhver person, som udformer, markedsfører, tilrettelægger eller i øvrigt stiller indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som administrerer gennemførelsen af sådanne ordninger. Begrebet omfatter tillige enhver person, som har forpligtet sig til at yde, direkte eller ved hjælp af andre personer, støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udformning, markedsføring, tilrettelæggelse, stillen til rådighed med henblik på gennemførelsen eller administration af gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

Bestemmelserne i DAC6 er gennemført ved, at der i skatteindberetningslovens § 46 a er givet skatteministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetning vedrørende grænseoverskridende ordninger. Disse nærmere regler er fastsat ved bekendtgørelse nr. 1634 af 27. december 2019 om indberetning af grænseoverskridende ordninger.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, at hvis indberetningspligtige efter en række bestemmelser i skatteindberetningsloven eller regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven har forsøgt indberetning, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, så skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Bestemmelsen indeholder ikke reference til skatteindberetningslovens § 43, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om platformsoperatørers indberetning vedrørende salg og udlejning, der formidles gennem den platform, platformsoperatøren driver.

Det betyder, at der ikke er hjemmel til at kræve genindberetning, hvis indberetninger efter de regler, der gennemfører DAC7, afvises f.eks. på grund af fejl.

3.9.2. Skatteministeriets overvejelser

Artikel 25, stk. 4, litra a og b, i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som affattet ved DAC7, vurderes ikke gennemført korrekt i dansk ret. Det er således Skatteministeriets vurdering, at bestemmelsen bør udvides til også at omfatte mellemmand, som er indberetningspligtige vedrørende grænseoverskridende ordninger efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 46 a.

Skatteministeriet vurderer endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne stille krav om genindberetning i tilfælde, hvor en platformsoperatørs indberetning f.eks. er behæftet med fejl. Uden en sådan mulighed, vil Skatteforvaltningen ikke kunne sikre, at der modtages de forudsatte – fejlfrie – indberetninger.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, udvides til også at omfatte mellemmand, så mellemmand i lighed med finansielle institutter og platformsoperatører dels skal underrette hver enkelt berørt person om, at oplysninger om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med

skatteindberetningsloven, dels skal give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere, at skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, ændres, så det fremgår, at hvis en indberetningspligtig platformsoperatør har forsøgt indberetning, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, så skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

3.10. Fravigelse af tilladelseskravet efter vejlovens § 80

3.10.1. Gældende ret

Det fremgår af vejlovens § 80, stk. 1, at det offentlige vejareal med vejmyndighedens tilladelse kan anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af genstande, udstyr m.v. Af bemærkningerne til § 80 fremgår det, at bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 20 som fremsat, side 69, er udtryk for en anerkendelse af vejmyndighedens ejendomsret til vejarealet og, at bestemmelsen i § 80 først og fremmest skal sikre, at vejarealet kan anvendes til trafikale og andre alment anerkendte formål.

Vejlovens § 80 indeholder dog også bestemmelser om fravigelse af tilladelseskravet. Således følger det af § 80, stk. 3, at tilladelseskravet i stk. 1, ikke finder anvendelse på etablering af offentligt tilgængelige ladepunkter. Endvidere følger det af § 80, stk. 4, at transportministeren kan undtage visse former for råden over vejarealet fra kravet om tilladelse efter stk. 1 og kan bemyndige vejmyndigheden til at fastsætte nærmere regler om disse former for råden over vejarealet. Af bemærkningerne til § 80, stk. 4, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 20 som fremsat, side 70, følger det, at transportministeren med bestemmelsen kan lette den kommunale administration på en række ukomplicerede områder. Det kan f.eks. dreje sig om vareudstillinger langs butiksfacaden, udeservering og placeringen af cykelstativer.

Vejlovens § 80 skal ses i sammenhæng med vejlovens § 89, hvoraf det følger, at vejmyndigheden skal forhandle med politiet inden, der gives tilladelse efter en række nærmere anførte bestemmelser i loven, herunder efter § 80. Af bemærkningerne til § 89, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 20 som fremsat, side 73, følger det, at formålet med bestemmelsen først og fremmest er at sikre trafiksikkerheden og trafikafviklingen.

3.10.2. Transportministeriets overvejelser

Som anført i pkt. 3.11.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget har Sund og Bælt Holding A/S i medfør af vejafgiftslovens § 6, stk. 1, 2 og 4, til opgave at opkræve vejafgifter og føre kontrol med vejafgiftsordningens overholdelse på vegne af staten. Som led i disse opgaver er det nødvendigt, at selskabet kan opstille såvel fast som mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift på det afgiftsbelagte vejnet. Opstilling af det faste vejsideudstyr til kontrol vil kunne indebære at fastgøre udstyret til master, portaler eller lignende. Opstilling af det mobile vejsideudstyr kan f.eks. indebære montering på eller i et køretøj, som holder parkeret i vejsiden, anbringelse på en medbragt fod, som placeres i vejsiden, eller midlertidig montering på permanente værn på broer over kørebanen.

Det er Transportministeriets vurdering, at der ikke er mulighed for at fravige tilladelseskravet i vejlovens § 80, stk. 1, ved opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift med henblik på, at Sund og Bælt Holding A/S kan varetage opgaver efter vejafgiftsloven. Dette er under henvisning til, at undtagelsesbestemmelsen i § 80, stk. 3, alene gælder i forhold til etablering af offentligt tilgængelige

ladepunkter, og at det er Transportministeriets opfattelse, at vejsideudstyret til kontrol af vejafgift, som Sund og Bælt Holding A/S vil skulle opstille, ikke vil kunne undtages efter § 80, stk. 4, da denne bestemmelse er møntet på ukomplicerede områder som f.eks. vareudstillinger langs butiksfacader som nævnt i pkt. 3.10.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er Transportministeriets vurdering, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, hvis Sund og Bælt Holding A/S vil skulle ansøge om tilladelse efter vejlovens § 80, stk. 1, til at opstille fast og mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift. I forhold til det faste vejsideudstyr er det af væsentlig betydning, at dette kan placeres ved centrale vejknudepunkter og i forhold til det mobile vejsideudstyr, vurderes det at være væsentligt, at Sund og Bælt Holding A/S opnår en fleksibilitet i forhold til at vælge tidspunkt og sted for placering af vejsideudstyr med henblik på løbende at kunne tilpasse og optimere over for de brugere, som ikke måtte ønske af efterleve reglerne om betaling af vejafgift.

Transportministeriet vurderer imidlertid også, at vejmyndigheden med sit særlige kendskab til lokalområdet vil skulle inddrages tæt, når Sund og Bælt Holding A/S skal opstille fast vejsideudstyr til kontrol af vejafgift ved vejsiden med henblik på at tage højde for trafikale hensyn, trafiksikkerhed og andre aktiviteter på vejnettet. Tilsvarende finder Transportministeriet det også væsentligt, at opstilling af mobilt vejsideudstyr sker inden for et sæt af regler, hvori indgår hensynet til, at Sund og Bælt Holding A/S opnår en fleksibilitet i forhold til inden for kort tid at kunne flytte vejsideudstyr. Adgangen til at kunne flytte vejsideudstyr med kort frist skal sikre en løbende overvågning på et rimeligt niveau, og derigennem skabe et kontroltryk, der gør det sandsynligt, at langt de fleste afgiftspligtige personer vælger at betale vejafgift på hele det afgiftsbelagte vejnet ligesom, at det forventes at få en præventiv effekt i forhold til overholdelse af vejafgiftslovens regler.

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide undtagelsesbestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 3, således, at det faste og mobile vejsideudstyr, som Sund og Bælt Holding A/S vil skulle opstille på det afgiftsbelagte vejareal som led i selskabets kontrolopgaver efter vejafgiftsloven, ikke er omfattet af tilladelseskravet efter vejlovens § 80, stk. 1. Forslaget om at fravige tilladelseskravet vil således skulle gælde både i forhold til opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr.

Det foreslås samtidig, at der i vejloven indsættes et nyt § 80, stk. 5, hvorefter transportministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S skal opfylde, når selskabet skal anvende vejarealet til opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, herunder om høring af vedkommende vejmyndighed ved opstilling af fast vejsideudstyr.

Formålet med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er at tilvejebringe et alternativ til den egentlige tilladelse efter vejlovens § 80, stk. 1, fra vejmyndigheden til at anvende vejarealet til opstilling af vejsideudstyr til kontrol af vejafgift.

Det er hensigten, at der efter det nye § 80, stk. 5, vil skulle fastsættes regler for de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S vil skulle følge ved opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift.

Det er Transportministeriets opfattelse, at bemyndigelsesbestemmelsen vil skulle udmøntes således, at der også fastsættes krav til placering af udstyr for bl.a. at tage hensyn til trafiksikkerheden og andre aktiviteter på vejarealet.

I forhold til opstilling af det faste udstyr vil der skulle foretages høring af vejmyndigheden, så vejmyndigheden får mulighed for at afgive en udtalelse inden opstilling af udstyr.

Det er ligeledes hensigten at fastsætte regler om, at Sund og Bælt Holding A/S midlertidigt vil skulle flytte fast vejsideudstyr som følge af f.eks. vejarbejde.

Det er i forhold til mobilt vejsideudstyr hensigten, at udstyret vil kunne flyttes flere gange i løbet af en dag.

Det er desuden Transportministeriets opfattelse, at bemyndigelsesbestemmelsen vil skulle udmøntes således, at der fastsættes regler om bl.a. den tidsmæssige afgrænsning i forhold til opstilling af mobilt vejsideudstyr samt placeringen af udstyr for at tage hensyn til trafiksikkerheden og andre aktiviteter på vejnettet. Det kan f.eks. være i forbindelse med vejarbejde, gravearbejder i vejsiden eller lignende.

Forslaget om at fravige kravet om vejmyndighedens tilladelse i vejlovens § 80 vil betyde, at lovens § 89 om vejmyndighedens forhandling med politiet ikke vil finde anvendelse i forhold til opstilling af vejsideudstyr i relation til vejafgiftsordningen.

I bekendtgørelsen påtænkes desuden fastsat sanktionsregler for manglende overholdelse af de fastsatte regler.

Det er Transportministeriets vurdering, at den foreslåede ordning vil give en balance mellem de samfundsmæssige hensyn til, at Sund og Bælt Holding A/S kan varetage den kontrolopgave, som selskabet er pålagt efter vejafgiftsloven og på den anden side de samfundsmæssige hensyn til, at der sikres en hensigtsmæssig anvendelse af det offentlige vejareal, herunder hensynet til trafiksikkerheden.

For nærmere om de foreslåede ændringer af vejlovens § 80 henvises til lovforslagets § 16, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

3.11. Digital overvågning af det afgiftsbelagte vejnet samt registrering af køretøjer

3.11.1. Gældende ret

Det fremgår af vejafgiftslovens § 6, stk. 1 og 2, at Sund og Bælt Holding A/S på vegne af staten opkræver vejafgifter efter vejafgiftsloven gennem salg af rutebilletter og ved anvendelse af køretøjsudstyr. Bestemmelserne betyder, at Sund og Bælt Holding A/S vil fungere som vejafgiftsopkræver.

Endvidere fremgår det af vejafgiftslovens § 6, stk. 4, at Sund og Bælt Holding A/S fører kontrol med, at reglerne i vejafgiftsloven overholdes, og at kontrollen foretages digitalt (digital håndhævelse).

Endelig fremgår det af vejafgiftslovens § 6, stk. 6, at skatteministeren efter forhandling med transportministeren kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger om afgiftspligtige personer og afgiftspligtige køretøjer mellem Sund og Bælt Holding A/S og Færdselsstyrelsen og om behandling af disse oplysninger i henhold til vejafgiftsloven. Af bemærkningerne til vejafgiftslovens § 6, stk. 6, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 74 som fremsat, side 736, følger det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 6, stk. 6, skal sikre, at der kan fastsættes regler om, at Sund og Bælt Holding A/S kan forberede administrative bødeforelæg, der sendes af Færdselsstyrelsen og som udgangspunkt med digital post til de berørte.

Vejafgiftsloven trådte i kraft den 1. juni 2023, jf. lovens § 18, stk. 1. Af lovens § 18, stk. 2, følger det dog, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 6, stk. 4, om kontrol med reglerne i vejafgiftsloven. Af bemærkningerne til vejafgiftslovens § 18, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 74 som fremsat, side 743, følger det, at det er hensigten, at skatteministeren vil fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af § 6, stk. 4, til den 1. januar 2025. På tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse er ikrafttrædelsestidspunktet for § 6, stk. 4, ikke fastsat. Endvidere følger det af § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven, at § 6, stk. 1-3, om opkrævning af vejafgifter finder anvendelse fra den 1. januar 2025.

Sund og Bælt Holding A/S er et dansk, statsejet holdingselskab, som varetager den overordnede styring af aktiviteterne i datterselskaberne.

Lov nr. 588 af 24. juni 2005 om Sund og Bælt Holding A/S med senere ændringer fastlægger Sund og Bælt-koncernens retlige ramme for udøvelse af de aktiviteter, som selskaberne i koncernen er blevet pålagt. Dette omfatter bl.a. ejerskabet af koncernens selskaber og regulering af selskabernes aktiviteter, herunder drift og vedligeholdelse af selskabets infrastrukturanlæg og selskabets opgaver i relation til miljøzoneordningen.

Det fremgår af § 1, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage aktiviteter med henblik på at forberede opgaver vedrørende regulering af vejtrafik. De forberedende opgaver kan ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 130 som fremsat, side 5, omfatte f.eks. at teste systemer og gennemføre udbud m.m., i forberedelsesfasen. Endvidere følger det, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne iværksætte forberedende aktiviteter forud for en egentlig konkret opgavevaretagelse, som først tildeles ved lov på et andet tidspunkt.

Endelig fremgår det af § 1, stk. 4, at Sund og Bælt Holding A/S kan beslutte at overlade forberedende opgaver til selskaber i koncernen, og at selskabet udelukkende efter transportministerens beslutning kan igangsætte forberedende opgaver.

Det fremgår af § 1, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund og Bælt Holding A/S kan varetage opgaver vedrørende regulering af vejtrafik, som pålægges selskabet ved lov eller i henhold til lov, herunder i relation til vejafgiftsordninger, miljøzoneordninger samt information om disse.

Det følger af bemærkningerne til § 1, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 170 som fremsat, side 37, at der ved regulering af vejtrafik bl.a., forstås opgaver vedrørende vejafgiftsordninger, miljøzoneordninger eller betalingshåndteringsopgaver i øvrigt, hvor Sund og Bælt Holding A/S' kompetencer kan udnyttes. Bestemmelsen er ikke begrænset hertil, og selskabet vil således kunne varetage andre opgaver i relation til regulering af vejtrafik, såfremt en sådan opgave bliver henlagt til selskabet ved lov eller i henhold til lov.

Af bemærkningerne til § 1, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 170 som fremsat, side 37, følger videre, at såfremt det ved lov eller i henhold til lov beslutes, at Sund og Bælt Holding A/S skal varetage en konkret opgave vedrørende regulering af vejtrafik, skal selskabet varetage denne opgave i overensstemmelse med den lov, hvorefter opgaven bliver henlagt til selskabet, herunder i relation til databeskyttelse og eventuelt udstedelse af administrativt bødeforelæg eller kontrolafgift.

Bestemmelsen i stk. 5 har således ifølge bemærkningerne ikke selvstændigt indhold i relation til indførelse af f.eks. vejafgiftsordninger, men er alene en udvidelse af selskabets retlige ramme, hvorefter selskabet har mulighed for at varetage opgaver vedrørende regulering af vejtrafik, som fastsættes i anden lovgivning, og hvor varetagelsen derigennem delegeres til selskabet. Bestemmelsen skal således sikre, at det udtømmende fremgår af selskabets lovgrundlag, hvilke aktiviteter selskabet kan varetage.

Endelig følger det af § 1, stk. 5, at Sund og Bælt Holding A/S kan overlade opgaver vedrørende vejregulering af vejtrafik til selskabets datterselskaber.

Formålet med bestemmelsen i § 1, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S er således at sikre, at selskabet kan forberede f.eks. tekniske løsninger, som skal benyttes i ordninger vedrørende regulering af vejtrafik, og hvor der forventes at blive fremsat lovforslag herom for Folketinget. § 1, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, skal sikre den retlige ramme for, at Sund og Bælt Holding A/S

kan varetage en opgave, når denne er henlagt til selskabet ved eller i henhold til lov. Den konkrete opgave skal selskabet således varetage i overensstemmelse med den lov, hvorefter opgaven bliver henlagt til selskabet. Overgangsbestemmelserne i vejafgiftsloven medfører, at Sund og Bælt Holding A/S skal varetage opgaver efter denne lovs § 6, stk. 1-3, fra den 1. januar 2025, og at opgaver efter samme lovs § 6, stk. 4, skal varetages fra det tidspunkt, hvor skatteministeren sætter bestemmelsen i kraft.

Den gældende bestemmelse i § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S blev indført i forbindelse med, at Sund og Bælt Holding A/S ved lov nr. 808 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Sund og Bælt Holding A/S blev tildelt opgaver i relation til miljøzoneordningen. § 17 a indeholder de persondataretlige hjemler, som Sund og Bælt Holding A/S er blevet tildelt til brug for selskabets varetagelse af opgaver i relation til miljøzoneordningen.

Det fremgår af § 17 a, stk. 1, at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage automatisk registrering af nummerplader i relation til selskabets opgaver efter reglerne om miljøzoneordningen i lov om miljøbeskyttelse.

Af § 17 a, stk. 2, 1. pkt., fremgår det videre, at Sund og Bælt Holding A/S kan indsamle og behandle personlysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af selskabets opgaver i forbindelse med miljøzoneordningen. Endvidere følger det af § 17 a, stk. 2, 2. pkt., at selskabet under samme betingelser som nævnt i stk. 2, 1. pkt., kan indsamle oplysninger i Køretøjsregistreret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, og behandle disse.

Efter § 17 a, stk. 3, kan selskabet endvidere videregive personoplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, til kontrolmyndigheden, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver.

Yderligere kan selskabet efter § 17 a, stk. 4, på baggrund af registrering af nummerplader i relation til varetagelse af opgaver efter miljøzoneordningen opbygge en køretøjsdatabase til det formål at lette genkendelse af køretøjer.

Endelig kan selskabet efter § 17 a, stk. 5, foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende miljøzoneordningen og foretage registrering og opbevaring af billeder. Der skal ved skiltning eller på anden tydelig måde gives oplysninger herom.

Sund og Bælt Holding A/S har således efter gældende ret ikke adgang til at foretage overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, med det formål at varetage opgaver efter vejafgiftsloven.

3.11.2. Transportministeriets overvejelser

Vejafgiften er indført ved vejafgiftsloven, som indeholder det fulde hjemmelsmæssige grundlag for indførelse og regulering af en afgift. Dette lovforslag vedrører således ikke aspekter i relation hertil.

Sund og Bælt Holding A/S har forud for vedtagelsen af lovforslaget om vejafgiftsloven foretaget en række indledende aktiviteter i medfør af § 1, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S med det formål senere at være i stand til at varetage opgaven som vejafgiftsopkræver på vegne af staten. Opgaverne har bl.a. omfattet bistand til Skatteministeriet og Transportministeriet med udarbejdelsen af en teknisk løsning, som skal gøre det muligt at beregne, opkræve og kontrollere efterlevelse af vejafgiftsordningen, samt gennemførelse af udbud, som sikrer, at vejafgiftsordningen kan træde i kraft i 2025.

Som følge af indførelsen af vejafgiften skal det imidlertid sikres, at Sund og Bælt Holding A/S får adgang

til at foretage den registrering, behandling, videregivelse m.v. af personoplysninger, som er nødvendig for, at selskabet kan varetage rollen som vejafgiftsopkræver i overensstemmelse med persondataretten.

I rollen som vejafgiftsopkræver vil Sund og Bælt Holding A/S for det første være ansvarlig for at beregne rute og afgift for de afgiftsbelagte køretøjer. Dette kan efter vejafgiftsloven ske på to måder. For det første kan registreringen ske manuelt ved, at køretøjets nummerplade, forventet kørselstidspunkt, planlagt rute og betalingsmiddel indtastes på en IT-plattform, som selskabet stiller til rådighed (rutebillet), jf. vejafgiftslovens § 6, stk. 1. Registreringen kan alternativt ske automatisk via køretøjsudstyr og en aftale med en EETS-udbyder, hvorefter der sker automatisk registrering af køretøjets rute ved brug af GNSS-teknologi, jf. vejafgiftslovens § 6, stk. 2.

I rollen som vejafgiftsopkræver vil Sund og Bælt Holding A/S for det andet skulle føre kontrol med, at afgiftspligtige personer ikke unddrager sig afgiftsbetalingen, jf. vejafgiftslovens § 6, stk. 4, og for det tredje varetage en række administrative opgaver på vegne af staten så som at forberede administrative bødeforelæg for overtrædelser af vejafgiftsloven til brug for myndighedernes behandling heraf. Som nævnt i pkt. 3.11.1. i de almindelige bemærkningerne til lovforslaget, skal bemyndigelsesbestemmelsen i vejafgiftslovens § 6, stk. 6, sikre, at skatteministeren efter forhandling med transportministeren kan fastsætte regler om, at Sund og Bælt Holding A/S kan forberede administrative bødeforelæg, som på baggrund af data fra køretøjsregisteret udstedes af Færdselsstyrelsen og som udgangspunkt sendes med digital post til de berørte.

Kontrolopgaverne og de administrative opgaver, som selskabet skal varetage efter vejafgiftsloven, svarer i funktion til de opgaver, som selskabet i dag varetager i relation til miljøzoneordningen. Det persondataretlige grundlag for miljøzoneordningen findes i lov om Sund og Bælt Holding A/S som anført i pkt. 3.11.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kontrolopgaverne i forhold til vejafgiftsordningen forudsætter anvendelse af forskellige typer af overvågning af vejnettet, som er digitalt og automatiseret via vejsideudstyr indkøbt til ordningen, og som svarer til det vejsideudstyr, som selskabet i dag benytter til kontrol med miljøzoneordningen. Den digitale og automatiserede løsning skal medvirke til, at køretøjers brug af det afgiftsbelagte vejnet løbende overvåges på et rimeligt niveau, og derigennem skabe et kontroltryk, der gør det sandsynligt, at langt de fleste afgiftspligtige personer vælger at betale vejafgift. Der vil dog langt fra være tale om en fuldstændig overvågning af det afgiftsbelagte vejnet på alle tider af døgnet.

3.11.3. Den foreslåede ordning

For at sikre implementering af vejafgiftsordningen foreslås det at ændre § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, således at Sund og Bælt Holding A/S' mulighed for at foretage automatisk registrering af nummerplader i relation til miljøzoneordningen udvides, så selskabet fremover i relation til selskabets opgaver efter vejafgiftsloven kan anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, herunder foretage tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på det afgiftsbelagte vejnet med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen.

Konkret vil selskabets vejsideudstyr automatisk registrere køretøjstyper, om der forefindes køretøjsudstyr i køretøjet samt nummerpladeoplysninger. Disse oplysninger er til brug for selskabets samlede kontrol af, om kørsel på det afgiftsbelagte vejnet registreres i overensstemmelse med reglerne i vejafgiftsloven, så der kan beregnes korrekt vejafgift.

Endvidere vil selskabet kunne anvende oplysningerne til at identificere ejeren af køretøjer, hvor reglerne om vejafgift er tilsidesat med henblik på at forberede og fremsende sager til den kontrolmyndighed, som er ansvarlig for håndhævelsen over for brugerne. Udstyrets placering langs vejnettet kan indebære,

at føreren og evt. passagerer vil kunne ses på oversigtsbilledet af køretøjet. Det er imidlertid ikke formålet med overvågningen at opnå billeder af personer, hvorfor sådanne dele af et billede vil skulle sløres inden evt. oversendelse af sagen til kontrolmyndigheden. Endvidere bemærkes, at det ikke indgår som en del af den foreslåede ordning, at der anvendes vejsideudstyr, som giver mulighed for brug af ansigtsgenkendelse.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil udgøre en undtagelse til § 1, stk. 1, i lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 24. februar 2023 (herefter tv-overvågningsloven), hvorefter private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 1, vil således medføre, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne foretage tv-overvågning af gader og veje, som benyttes til almindelig færdsel med henblik på at håndhæve reglerne om vejafgifter.

Forslaget, om at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage tv-overvågning, skal sikre, at selskabet kan varetage de opgaver, som det er pålagt efter vejafgiftsloven. Tv-overvågningen skal bl.a. understøtte, at Sund og Bælt Holding A/S kan varetage kontrolopgaven i form af digital håndhævelse efter vejafgiftslovens § 6, stk. 4.

Det bemærkes, at behandlingen af personoplysninger som led i lovforslagets § 17 skal ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen samt reglerne i tv-overvågningsloven.

Det foreslås endvidere at udvide § 17 a, stk. 2, i lov om Sund og Bælt Holding A/S således, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne indsamle og behandle personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af selskabets opgaver som vejafgiftsopkræver i forhold til vejafgiftsordningen. Endvidere vil selskabet med de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 2, kunne indsamle oplysninger i Køretøjsregistreret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, og behandle disse. Dette vil også omfatte hjemmel til at indsamle oplysninger, som skattemyndighederne har indsamlet via det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem EUCARIS.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 2, i lov om Sund og Bælt Holding A/S skal sammenfattende sikre, at selskabet på baggrund af nummerpladeoplysninger og opslag i registre vil kunne identificere ejeren af køretøjet.

Det foreslås ydermere at ændre § 17 a, stk. 3, således, at Sund og Bælt Holding A/S også kan videregive personoplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, til kontrolmyndigheden, der er ansvarlig for håndhævelsen over for afgiftspligtige personer, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af myndighedens opgaver i relation vejafgiftsordningen, f.eks. i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg til den afgiftspligtige person.

Det foreslås også at udvide § 17 a, stk. 4, således, at selskabet på baggrund af registrering af nummerplader kan opbygge en køretøjsdatabase med det formål at lette genkendelsen af køretøjer i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende vejafgiftsordningen. Oplysningerne i køretøjsdatabasen vil blive opbevaret på en sådan måde, at der, for så vidt angår de køretøjer, som ANPR-udstyret ikke automatisk har kunnet registrere nummerpladen på, angives en tidsperiode, hvori køretøjet er registreret på vejnettet. Formålet med køretøjsdatabasen vil bl.a. være, at overvågningsudstyret fremadrettet lettere kan genkende det konkrete køretøj.

Endelig foreslås det også at udvide § 17 a, stk. 5, således, at selskabet kan foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende beregning, opkrævning og kontrol af vejafgiftsordningen.

Forslaget, om at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage tv-overvågning af det tekniske udstyr, skal ses i sammenhæng med, at selskabets vejsideudstyr er meget bekosteligt, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt, at selskabet kan tv-overvåge udstyret. Forslaget har således først og fremmest til hensigt præventivt at medvirke til at undgå hærværk, tyveri eller lignende af udstyret, men tv-overvågningen kan også være en hjælp til politiets efterforskning, såfremt udstyret måtte blive udsat for hærværk, tyveri eller lignende.

Det skal bemærkes, at i det omfang Sund og Bælt Holding A/S i medfør af de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, vil skulle indsamle, behandle og videregive personoplysninger, som er nødvendige for at varetage opgaven, vil disse oplysninger skulle håndteres i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, herunder i forhold til selskabets rolle som selvstændig dataansvarlig, jf. nærmere herom i pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De redskaber, som det med lovforslaget foreslås, at selskabet tildeles, kan alene benyttes til varetagelse af selskabets opgaver efter vejafgiftsloven. Selskabet kan således fortsat ikke behandle personoplysninger til andre formål end de formål, som fremgår af lov om Sund og Bælt Holding A/S.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil ligesom den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 1, udgøre en undtagelse til tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, hvorefter private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Endelig skal det bemærkes, at de ovennævnte foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, med henblik på, at Sund og Bælt Holding forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse den 1. januar 2025, kan teste systemer m.v.

Forslaget vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse, vil kunne anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, indsamle og behandle personoplysninger, indsamle oplysninger i køretøjsregistreret og behandle disse, videregive personoplysninger til kontrolmyndigheden, opbygge en køretøjsdatabase og foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg for at teste de systemer m.v., som senere skal anvendes, når vejafgiftsordningen træder. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

For nærmere om de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S henvises til lovforslagets § 17, nr. 1-3, og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. databeskyttelseslovens § 1, stk. 2.

Lovforslagets del om lempelse af hoteller og lignende virksomheders afgift for rumvarme vil medføre, at der indføres en indberetningspligt for virksomheder, som modtager mindst 100.000 euro i tilbagebetaling i løbet af et kalenderår. Indberetningen vil blive offentliggjort i Europa-Kommissionens statsstøtterejster. Herudover sænkes indberetningstærsklen for de eksisterende støtteordninger i elafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven, spildevandsafgiftsloven, svovlafgiftsloven og skatteindberetningsloven.

Fælles for disse ordninger er, at indberetningerne kan indeholde oplysninger om enkeltmandsvirksomheder, og at offentliggørelse heraf derfor kan indeholde personoplysninger, herunder f.eks. virksomhedens navn. Der vil ikke være tale om personfølsomme oplysninger.

Kravene om indberetning og offentliggørelse følger direkte af den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens Forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 som senest ændret ved Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023) samt af Meddelelse fra Kommissionen om Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01).

De foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, skal sikre, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne foretage behandling af almindelige personoplysninger til brug for selskabets opgavevaretagelse i relation til vejafgiftsordningen. Dette vil skulle ske ved automatisk registrering af nummerpladeoplysninger, indhentelse af oplysninger om tid og sted for kørsel på det afgiftsbelagte vejnet, navn og adresse, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger fra Køretøjsregisteret, herunder EUCARIS, samt billeder af køretøjer, som også vil kunne omfatte billede af fører og evt. passagerer, hvorfor der vil være tale om tv-overvågning. Som nævnt i pkt. 3.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger er det ikke formålet med overvågningen at opnå billeder af personer, hvorfor sådanne dele af et billede vil blive sløret inden evt. oversendelse af sagen til kontrolmyndigheden.

Efter de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, vil der endvidere kunne behandles oplysninger om strafbare forhold til brug for evt. udstedelse af administrative bødeforelæg.

Efter de foreslåede regler vil selskabet også kunne videregive de indhentede oplysninger til kontrolmyndigheden og politiet til brug for strafforfølgning. Selskabet vil endvidere få mulighed for at opbygge en køretøjsdatabase med det formål at lette genkendelsen af køretøjer på det afgiftsbelagte vejnet. Endelig vil selskabet på mulighed for at foretage tv-overvågning af selskabets vejsideudstyr.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, regulerer, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles, sammenstilles og videregives.

Ifølge databeskyttelsesforordningen er behandlingen af almindelige personoplysninger kun lovlig under visse omstændigheder, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Sund og Bælt Holding A/S er pålagt at varetage opgaver efter vejafgiftsloven. En forudsætning for en effektiv håndhævelse af vejafgiftsordningen efter vejafgiftsloven er, at Sund og Bælt Holding A/S får adgang til at behandle personoplysninger.

Sund og Bælt Holding A/S skal i medfør af vejafgiftslovens § 6 varetage opgaven som vejafgiftsopkræver, herunder føre kontrol med ordningens overholdelse m.v. I relation til selskabets varetagelse af denne opgave er det nødvendigt, at selskabet får adgang til at registrere køretøjers færdsel på den del af vejnettet, som er afgiftsbelagt efter vejafgiftsloven, såfremt det skal være muligt automatisk at registrere, om køretøjet har betalt den lovpligtige vejafgift. Endvidere vil det være nødvendigt at behandle oplysninger om ejeren af køretøjet, såfremt det skal være muligt at retsforfølge ejeren eller brugeren ved overtrædelse af reglerne i vejafgiftsloven.

Behandlingsgrundlaget for Sund og Bælt Holding A/S' behandling af personoplysninger som følge af lovforslagets § 17 vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, og litra e, hvorefter behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse samt af hensyn til en opgave som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige

har fået pålagt. For så vidt angår oplysninger om personnummer, vurderes behandlingsgrundlaget at være databeskyttelseslovens § 11, stk. 2, nr. 1. Behandlingsgrundlaget for behandling af oplysninger om strafbare forhold vurderes at være databeskyttelseslovens § 8, stk. 3.

I forhold til Sund og Bælt Holding A/S' videregivelse af oplysninger til kontrolmyndigheden skal det bemærkes, at det følger af vejafgiftslovens § 6, stk. 6, at skatteministeren efter forhandling med transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udveksling af oplysninger om afgiftspligtige personer og afgiftspligtige køretøjer mellem Sund og Bælt Holding A/S og Færdselsstyrelsen og behandling af disse oplysninger i henhold til vejafgiftsloven. Bemyndigelsesbestemmelsen er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udmøntet. Behandlingsgrundlaget for Sund og Bælt Holding A/S' videregivelse af personoplysninger efter lovforslagets § 17 vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Endvidere skal det bemærkes, at regler for klageadgang i forhold til vejafgift følger af vejafgiftsloven. Af lovens § 12, stk. 1, følger det, at klage til transportministeren indgives skriftligt til Sund og Bælt Holding A/S. Af § 12, stk. 2, følger det, at Sund og Bælt Holding A/S, hvis selskabet vil fastholde afgørelsen, senest 4 uger efter klagens modtagelse skal videresende klagen til transportministeren. Klagen skal ved videresendelse være ledsaget af den påklagede afgørelse, evt. relevante dokumenter, der er indgået i sagen, og selskabets bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter. Behandlingsgrundlaget for Sund og Bælt Holding A/S' videregivelse af personoplysninger efter lovforslagets § 17 vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e. Der kan således fastsættes mere præcise krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX.

Endvidere følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at grundlaget for behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes national ret, som den dataansvarlige er underlagt. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Med lovforslaget foreslås fastsat specifikke krav til behandlingen af personoplysninger. Det følger således af lovforslaget, hvilke personoplysninger selskabet vil kunne behandle, hvorledes disse vil skulle indsamles, og til hvem oplysningerne kan videregives. Det foreslås endvidere udtrykkeligt fastsat, at behandlingen af personoplysninger alene vil kunne ske i det omfang, det er nødvendigt i relation til selskabets opgaver i forbindelse med vejafgiftsordningen. Det er en forudsætning for en effektiv håndhævelse af vejafgiftsordningen, at selskabet får adgang til at registrere og behandle personoplysninger, og dermed vil behandlingen være nødvendig for udførelse af en opgave i samfundets interesse, som selskabet er pålagt ved lov. Det vurderes, at de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S står i rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges med vejafgiftsordningen.

I lovforslaget er der endvidere angivet principper for slettefrister af oplysningerne, ligesom selskabet ikke kan indsamle flere oplysninger, end det er nødvendigt for at varetage selskabets opgaver. For nærmere om slettefrister henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 17, nr. 2. Selskabet vil desuden skulle sikre, at oplysningerne korrigeres ved fejl, samt at oplysninger behandles fortroligt og opbevares på en sikker måde.

Det vurderes, at den foreslåede indsættelse af § 17 a, stk. 1, 2. pkt., og ændringer af § 17 a, stk. 2-5, hvorefter Sund og Bælt Holding A/S vil kunne indsamle, behandle, sammenstille og videregive personop-

lysninger, der er nødvendige for, at selskabet kan administrere vejafgiftsordningen udgør særregler og ligger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Det vurderes ligeledes, at de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 1-3, ligger inden for rammen af forordningens artikel 5, herunder kravet om dataminimering.

Sund og Bælt Holding A/S vil som følge af de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S og reglerne i vejafgiftsloven skulle tilrettelægge en proces, som skal sikre, at regler i databeskyttelsesforordningens artikel 13 om oplysningspligt overholdes.

Det skal bemærkes, at trafikdata fra opkrævningssystemet vil blive gemt til trafikstatistiske formål. Disse data vil alle være anonymiseret uden mulighed for at fremsøge personoplysninger. Da disse data ikke vil indeholde personoplysninger, er de ikke omfattet af databeskyttelsesforordningen.

Det bemærkes, at behandlingen af personoplysninger som led i lovforslagets § 17 skal ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen, samt tv-overvågningsloven.

Selskabet vil være selvstændig dataansvarlig for de indsamlede oplysninger og vil behandle oplysningerne i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen. Selskabet vil, i nødvendigt omfang, til brug for løsning af opgaver i relation til vejafgiftsordningen kunne overlade oplysninger til relevante underleverandører.

Overvågning, herunder tv-overvågning, og automatisk registrering af nummerplader med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen

Med den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil selskabet i relation til selskabets opgaver efter vejafgiftsordningen i vejafgiftsloven kunne anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på det afgiftsbelagte vejnet med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen. Som nævnt ovenfor vil evt. billeder af personer, som måtte være kommet med på billedet af køretøjets nummerplade, blive sløret. Det vurderes, at den foreslåede ændring ligger inden for rammerne af forordningens artikel 6.

Forslaget om tv-overvågning skal understøtte Sund og Bælt Holding A/S' opgavevaretagelse efter vejafgiftsloven, herunder i forhold til at udføre kontrol (digital håndhævelse), jf. vejafgiftslovens § 6, stk. 4.

Det vurderes videre, at grundlaget for den behandling af personoplysninger, der sker som led i de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, hvorefter Sund og Bælt Holding A/S vil kunne indsamle, behandle, sammenstille og videregive personoplysninger, der er nødvendige for, at selskabet kan administrere vejafgiftsordningen, er databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, for så vidt angår overvågning, herunder tv-overvågning, og automatisk registrering af nummerplader med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen. Det vurderes ligeledes, at de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 1-3, ligger inden for rammen af forordningens artikel 5, herunder kravet om dataminimering.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 17, nr. 2, vil billeder som udgangspunkt kunne opbevares i 180 dage. Opbevaringsperioden beror bl.a. på, at manglende betaling skal kunne identificeres, og at billederne evt. skal anvendes i forhold til indsigelser og behandling af klagesager.

Selskabet vil skulle overholde reglerne i tv-overvågningsloven i forbindelse med varetagelsen af opgaverne efter vejafgiftsordningen.

I tilknytning til ovenstående skal det bemærkes, at det ikke indgår som en del af den foreslåede ordning, at der anvendes udstyr, som giver mulighed for brug af ansigtsgenkendelse.

Sammenstilling af oplysninger fra Køretøjsregisteret, herunder EUCARIS, og forberedelse af administrative bødeforelæg

Sund og Bælt Holding A/S vil som led i kontrolopgaverne efter vejafgiftsloven skulle kontrollere, om køretøjet har overtrådt reglerne om betaling af vejafgift via elektronisk vejsideudstyr og vil i disse tilfælde sammenstille de indsamlede billeder af nummerplader med oplysninger om navn og adresse, personnummer og billeder af køretøjer fra Køretøjsregisteret, herunder EUCARIS. Da selskabet vil få til opgave at forberede administrative bødeforelæg, vil selskabet i kraft heraf kunne konstatere, at en person har overtrådt lovgivningen på en sådan måde, at der kan være grundlag for strafansvar. Der henvises til pkt. 3.11.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget i forhold til selskabets opgave med at forberede administrative bødeforelæg.

De typer af oplysninger, som selskabet dermed vil behandle, kan være oplysninger om nummerplade, tid og sted for et køretøjs færdsel, oversigtsbillede af køretøj, navn på ejer eller bruger, personnummer og evt. dokumentation for korrekt registrering af køretøjskategori. Som led i udarbejdelsen af administrative bødeforelæg vil selskabet også behandle oplysninger om strafbare forhold.

Det vurderes, at grundlaget for behandling af almindelige personoplysninger som led i sammenstillingen af oplysninger fra Køretøjsregisteret, herunder EUCARIS, vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, og at de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 1-3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil udgøre specifikke bestemmelser om anvendelsen af databeskyttelsesforordningen efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3, jf. dog nedenfor om personnummer og strafbare forhold. Sund og Bælt Holding A/S er efter vejafgiftsloven pålagt at varetage kontrol med vejafgiftsordningen, der indebærer en behandling, der er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Sund og Bælt Holding A/S' adgang til at indsamle og behandle personnumre i forbindelse med selskabets kontrolopgaver og forberedelsen af administrative bødeforelæg er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 17, nr. 2, hvortil der henvises. Behandlingsgrundlaget, for så vidt angår oplysninger om personnumre, er databeskyttelseslovens § 11, stk. 2, nr. 1.

Det følger af databeskyttelseslovens § 8, stk. 3, 2. pkt., at private må behandle oplysninger om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede. Da Sund og Bælt Holding A/S er pålagt at kontrol- og opkrævningsopgaver i henhold til vejafgiftsloven, og behandlingen af oplysninger er nødvendig for varetagelse af opgaverne, vurderes behandlingsgrundlaget for så vidt angår behandling af strafbare oplysninger som led i de foreslåede ændringer af § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S at være databeskyttelseslovens § 8, stk. 3.

Sund og Bælt Holding A/S vil som nævnt ovenfor skulle behandle oplysningerne i overensstemmelse med de foreslåede ændringer til § 17 a, stk. 1-3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, og disse bestemmelser vil derfor udgøre national hjemmel til at behandle oplysninger om strafbare forhold i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 8, stk. 3. Sund og Bælt Holding A/S' behandling af oplysninger om overtrædelse af reglerne vil skulle ske af hensyn til effektiv håndhævelse af vejafgiftsordningen. Behandlingen af oplysningerne skal sikre, at ordningen efterleves og håndhæves effektivt. Sund og Bælt Holding A/S vil alene behandle de oplysninger om strafbare forhold, som er nødvendige for, at selskabet kan kontrollere og administrere ordningen.

Der vil således kun kunne behandles oplysninger om strafbare forhold til de lovfastsatte formål, som følger af dette lovforslags § 17 og vejafgiftsloven. Behandlingen af oplysningerne er således begrænset til

disse formål, hvorfor lovforslaget sikrer passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Ligeledes vurderes behandlingen at være nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse vurderes klart at overstige hensynet til den registrerede.

Videregivelse af oplysninger til kontrolmyndigheden

Færdselsstyrelsen vil efter vejafgiftslovens § 17 kunne udstede administrative bødeforelæg. Det samlede grundlag, som bl.a. indeholder tid og sted for observationen, et billede af køretøjet, evt. indsigelsen og selskabets bemærkninger hertil oversendes fra selskabet til Færdselsstyrelsen til brug for Færdselsstyrelsens evt. udarbejdelse af et administrativt bødeforelæg. Det skal bemærkes, at såfremt et oversigtsbillede vil omfatte føreren og eventuelle passagerer, vil personerne blive sløret inden oversendelse til Færdselsstyrelsen.

Endelig skal det bemærkes, at Sund og Bælt Holding A/S i nødvendigt omfang vil kunne overlade oplysninger til underleverandører.

Opbygning af køretøjsdatabase

Efter den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, nr. 2, kan Sund og Bælt Holding A/S opbygge en køretøjsdatabase på baggrund af de indsamlede billeder af nummerplader. Som anført i pkt. 3.11.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vil oplysningerne i køretøjsdatabase, for så vidt angår de køretøjer, som ANPR-udstyret ikke automatisk har kunnet registrere nummerpladen på, blive opbevaret på en sådan måde, at der ud fra køretøjets registreringsnummer angives en tidsperiode, hvori køretøjet er registeret på vejnettet og ikke et bestemt tidspunkt og sted. Formålet med databasen er således at optimere det tekniske udstyr, så ANPR-udstyret i højere grad vil have mulighed for at genkende køretøjet næste gang køretøjet kører på det afgiftsbelagte vejnet. Det er ikke formålet med overvågningen at opnå billeder af personer, hvorfor sådanne dele af et billede efterfølgende vil blive sløret.

Under henvisning til ovenstående er det vurderingen, at grundlaget for behandlingen af personoplysninger efter den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S er databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Tv-overvågning af vejsideudstyret

Sund og Bælt Holding A/S foreslås at få mulighed for at foretage tv-overvågning af vejsideudstyret. Formålet hermed er bl.a. at sikre det tekniske udstyr mod hærværk og tyveri samt i tilfælde af f.eks. tyveri at kunne videregive optagelserne til politiet.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågningen vil være begrænset til det absolut nødvendige i forhold til de saglige kriminalitetsforebyggende formål, der søges opfyldt. Fristerne for sletning af tv-overvågningsbillederne vil være korte, og optagelserne vil alene blive anvendt til kriminalitetsforebyggende formål og efterforskningshensyn. For nærmere om de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, herunder slettefrister, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 17, nr. 2.

I tilknytning til ovenstående skal det bemærkes, at det ikke indgår som en del af den foreslåede ordning, at der anvendes udstyr, som giver mulighed for brug af ansigtsgenkendelse.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil betyde, at selskabet kan foretage tv-overvågning af vejsideudstyret.

Behandlingsgrundlaget for denne overvågning vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Selskabet vil skulle overholde reglerne i tv-overvågningsloven. For nærmere om reglerne i tv-overvågningsloven henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 17, nr. 2.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Med forslaget lempes hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift fra og med den 1. januar 2024 fra 68,8 kr. pr. GJ til 9,3 kr. pr. GJ for brændsler til rumvarme, svarende til en lempelse på 59,5 kr. pr. GJ. Lempelsen skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 15 mio. kr. i 2024, jf. tabel 3.1.

Det antages, at lempelsen af rumvarmeafgiften overvæltet i priserne til brugerne, hvilket kan have en positiv effekt på turismen og hotelbranchen. Forslaget kan øge aktiviteten i de omfattede virksomheder, hvilket trækker i retning af et øget forbrug af fossile brændsler til rumvarme. Effekten heraf vurderes dog at være ikke nævneværdig. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd vurderes at udgøre ca. 15 mio. kr. i 2024. Med Aftale om Grøn skattereform for industri mv af 24. juni 2022 vil der ske en omlægning af rumvarmeafgifterne over mod CO₂-afgift og væk fra energiafgift. Lempelsen frem mod 2030 for hoteller og lignende virksomheders rumvarmeafgift forudsættes gradvist at blive reduceret fra knap 60 kr. pr. GJ til ca. 30 kr. pr. GJ. Mindreprovenuet skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. i 2030 efter tilbageløb og adfærd.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser af lempelse af hotellers rumvarmeafgift

Mio. kr. (2024-niveau)	2024	2025	2030	Varigt	Finansår 2024
Umiddelbar virkning	15	10	5	5	15
Virkning efter tilbageløb	15	10	5	5	15
Virkning efter tilbageløb og adfærd	15	10	5	5	15

Med forslaget indføres en ny skatteudgift, da lempelsen af hotellers m.v. rumvarme udgør en afvigelse af hovedreglen. Skatteudgiften udgør ca. 15 mio. kr. i 2024, svarende til det umiddelbare mindreprovenu.

Forslaget om forbrugsregistrering på direkte linjer i elafgiftsloven giver samme mulighed for forbrugsregistrering som er gældende ved elforbrug fra det kollektive net. Lovforslaget vurderes ikke at udbrede brugen af forbrugsregistrering i nævneværdigt omfang. Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige i øvrigt.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 2,0 mio. kr. i 2024, 1,8 mio. kr. årligt i 2025-2027, 1,7 mio. kr. i 2028 og 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører kontrol, vejledning og systemtilretninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslagets del vedrørende lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme m.v. kræver ikke ændringer eller tilpasninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer, idet virksomhederne selv modregner afgiften med deres godtgørelse inden, at virksomhederne angiver i indberetningssystemet TastSelv Erhverv.

I forhold til den del af lovslaget, som angår digital overvågning af afgiftsbelagte vejnet giver lovforslaget mulighed for brug af data, som allerede er tilgængelige i Køretøjsregistreret, herunder EUCARIS. Der skal således ikke indsamles nye data for at føre tilsyn og kontrol med reglerne, og aktørerne skal heller ikke melde ekstra data ind.

Med lovforslaget vil der også kunne drages nytte af dele af Sund og Bælt Holding A/S' centrale eksisterende digitale infrastruktur ligesom, der vil blive mulighed for udveksling af oplysninger mellem henholdsvis Skatteforvaltningens og Færdselsstyrelsens it-understøttelse af sagsstyring og Sund og Bælt Holding A/S' tilsvarende systemer. Der sikres dermed effektiv anvendelse af parternes digitale infrastruktur. Endvidere vil Digital Post-løsningen blive anvendt. Der vil dermed i høj grad blive gjort brug af eksisterende digital infrastruktur.

I forhold til overholdelse af de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning i relation til de foreslåede ændringer af lov om Sund og Bælt Holding A/S finder Transportministeriet, at det er særligt relevant at fremhæve princip nr. 1, 5 og nr. 7.

Det første princip om enkle og klare regler vurderes at være overholdt, da det nødvendige hjemmelsgrundlag for Sund og Bælt Holding A/S' opgavevaretagelse foreslås tilvejebragt ved at udvide det allerede eksisterende hjemmelsgrundlag for selskabets opgave på miljøzoneordningen til også at omfatte vejafgiftsordningen.

Det femte princip om tryk og sikkerhed databehandling vurderes at være overholdt, da der vil blive opstillet klare kriterier for myndighedernes og Sund og Bælt Holding A/S' behandling af personoplysninger, herunder personnumre og straffbare forhold. Der vil blive etableret en meget stærk adgangsbegrænsning til systemer, så kun få, nødvendige personer vil få adgang til persondata. Kravene til Sund og Bælt Holding A/S' databehandling er nærmere beskrevet i bl.a. pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvortil der henvises.

Det syvende princip for digitaliseringsklar lovgivning om at undgå snyd og fejl vurderes at være overholdt, idet selskabets kontrol vil ske automatisk via det faste og mobile vejsideudstyr. Dette sikrer en løbende overvågning på et rimeligt niveau og har en dokumenteret præventiv effekt i forhold til omgåelse af reglerne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Med forslaget om, at lempe hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift skønnes det, at erhvervslivet vil opnå en afgiftslempelse svarende til den umiddelbare provenuvirkning, der udgør ca. 15 mio. kr. årligt, som primært forventes overvæltet i lavere priser på hotelovernatninger.

Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på elektricitet ved direkte linjer forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder på under 0,5 mio. kr. årligt. Ved forbrugsregistrering vil de forbrugsregistrerede alene skulle betale nettoafgiften af deres forbrug. Det medfører en likviditetsfordel på op til et år for visse kunder, da de ikke først skal betale størstedelen af energiafgiften, for derefter at søge om godtgørelse på et senere tidspunkt.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske for erhvervslivet i øvrigt.

6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Det vurderes, at virksomheder, der omfattes af lempelsen, af hotellers og lignende virksomheders rumvarmeafgift, og ønsker at gøre brug af denne, i begrænset omfang vil have udgifter til opsætningen af yderligere målere til brug for opgørelsen af tilbagebetalingen. Etablering af målere som følge af forslaget vil dog alene være relevant i det tilfælde, virksomhederne vurderer, at den økonomiske gevinst ved adgangen til lempelsen overstiger udgifterne til etablering af målere.

Virksomhederne på direkte linjer kan vælge at lade sig forbrugsregistrere med henblik på at opnå en likviditetsmæssig fordel. En forbrugsregistrering er forbundet med øget administration for erhvervslivet.

Med forslaget ændres tærsklen for indberetningspligten fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro. Det vurderes, at dette vil medføre øgede administrative byrder for virksomheder, hvis tilbagebetalingsbeløb udgør mellem 100.000 og 500.000 euro, idet disse virksomheder hidtil ikke har været omfattet af indberetningspligten.

Forslaget om, at en underretningspligt for mellemmand over for personer, der skal indberettes om i forbindelse med indberetning vedrørende om grænseoverskridende ordninger, vil medføre en byrde for disse mellemmand. Byrden forventes dog at være af et ubetydeligt omfang.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet i øvrigt.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes ikke at medføre en nævneværdig, årlig merudledning af CO₂.

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser i øvrigt.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10.1. Lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme

Lempelsen af afgiften for forbrug af fossile brændsler for hotellers og lignende virksomheders rumvarme m.v. vurderes at indebære statsstøtte, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, idet der er tale om en ordning, som indebærer, at hoteller og lignende virksomheder opnår en afgiftslempelse, som virksomheder i andre sektorer ikke har adgang til, og idet ordningen vurderes at kunne påvirke konkurrencen og samhandlen i det indre marked.

Statsstøtteordningen vil blive indført med hjemmel i gruppefritagelsesforordningens artikel 44 (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som tillader medlemsstater at indføre lempelser for energiafgifter, som er omfattet af energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet). Betingelserne herfor er, at ordningen udformes i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, og at støttemodtagerne betaler den minimumssats, som følger af energibeskatningsdirektivet, samt at kredsen af støttemodtagere afgrænses på en gennemsigtig og objektiv måde med henblik på at undgå at være konkurrenceforvridende.

Eftersom de danske afgiftssatser for forbrug af fossile brændsler anvendt til procesformål er 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), overholder støtteordningen kravet om overholdelse af energibeskatningsdirektivets minimumssatser jf. direktivets bilag 1, tabel C. Samtidig har støtteordningen en bred afgrænsning af hvilke virksomhedstyper, der bliver omfattet af lempelsen, idet de omfattede aktiviteter er defineret i momsordningsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a. Da der er tale om forenelig statsstøtte omfattet af gruppefritagelsesforordningens artikel 44, vil kriseramte virksomheder være afskåret fra at anvende den særlige rumvarmeafgiftssats for hoteller og lignende virksomheder. De objektive kriterier, der definerer kriseramte virksomheder, er oplistet i artikel 2, nr. 18, i gruppefritagelsesforordningen.

Det følger af artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over den fastsatte tærskel, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøttere register (gennemsigtighedskravet). Tærsklen er nedsat fra 500.000 euro til 100.000 euro som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Lovforslagets bestemmelser om hotellers rumvarme notificeres desuden som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015. Da der er tale om en skattemæssig foranstaltning, er forslaget ikke omfattet af en stand still periode.

10.2. Ændring af tærskler for, hvornår virksomheder skal indberette modtaget statsstøtte i medfør af EU's gennemsigtighedskrav

Med forslaget ændres tærsklen for indberetningspligten af statsstøtte fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Lovforslaget indebærer ændringer som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 samt Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022.

Statsstøtte, der opfylder betingelserne i artikel 107 TEUF, dvs. støtte som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked. Hvis Europa-Kommissionen finder, at en støtten er uforenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om, at støtteforanstaltningen skal ophæves. Der kan desuden træffes afgørelse om, at støtten skal tilbagebetales af de virksomheder, der har modtaget den.

Statsstøtte skal derfor som udgangspunkt anmeldes og godkendes af Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af gruppefritagelsesforordningens anvendelsesområde.

Det følger af den hidtil gældende artikel 9 og bilag III i gruppefritagelsesforordningen og punkt 3.2.7 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, at det er en forudsætning for at tildele statsstøtte på over 500.000 euro, at nærmere oplysninger om støtten offentliggøres i et statsstøttere register (gennemsigtighedskravet).

Formålet med gennemsigtighedskravet er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016 og blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1558 af 13. december 2016. Tærsklen for indberetningsforpligtelsen er imidlertid blevet sænket til 100.000 euro med Kommissionens forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, samt Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022.

For at Danmark kan efterleve gennemsigtighedskravet, skal ændringen af tærsklen for indberetningspligten gennemføres i disse love.

Formålet med offentliggørelsen af oplysningerne er, at medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om statsstøtte, som gives i medfør af disse love.

En manglende efterlevelse af gennemsigtighedskravet betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til betingelserne for at anvende ovennævnte retsakter som basis for tildeling af støtte. Europa-Kommissionen har derfor mulighed for at rejse sager om tilbagebetaling af støtten og kan desuden fratage Danmark muligheden for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Dette vil begrænse Danmarks mulighed for hurtigt at iværksætte støtteordninger.

10.3. Justering af gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.

Forslaget om, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, udvides til også at omfatte mellemmand, så mellemmand i lighed med finansielle institutter og platformsoperatører dels skal underrette hver enkelt berørt person om, at oplysninger om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med skatteindberetningsloven, dels skal give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, indebærer, at artikel 25, stk. 4, litra a og b, i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som affattet ved DAC7, vil være gennemført korrekt i dansk ret.

10.4. Sund og Bælt Holding A/S' varetagelse af opgaver efter vejafgiftsloven

I forbindelse med Sund og Bælt Holding A/S' indkøb af udbudspligtige tjenesteydelser og varer, til brug for driften af vejafgiftsordningen, skal Sund og Bælt Holding A/S selvstændigt overholde udbudspligten i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF.

For så vidt angår den databeskyttelsesretlige ramme, herunder databeskyttelsesforordningen, henvises til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Øvrige relevante EU-retsakter for vejafgiftsordningen er vurderet i forslaget til vejafgiftsloven, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 74, som fremsat.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter i øvrigt.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september 2023 til den 6. oktober 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO) Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Lederne Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankesforvaltningen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen, Økologisk Landsforening.

Et udkast til lovforslag om ændring af lov om Sund og Bælt Holding A/S og lov om offentlige veje m.v. (Varetagelse af selskabets opgaver efter lov om vejafgift), jf. lovforslagets §§ 16 og 17, har i perioden fra den 28. august til den 16. september 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Akademikerne, Aluminium Danmark, AMU Transport Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen (KA), Arbejdstilsynet, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik (ATL), Associationen Dansk Biobrændsel (ADB), AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Bilsynsbranchen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen af Danske Distributører, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark,

Campingbranchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet – Transport, Dansk Affaldsforening, Dansk Agroindustri, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk E-Mobilitet, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Lokalsyn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Mobilitet, Dansk Offshore, Dansk PersonTransport, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard (DS), Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Kørelæreres Landsforbund (DKL), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, DBU, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Det Faglige Hus, Det Økologiske Råd, DFIM Garantifond (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, DTL – Danske Vognmænd, DTL's arbejdsgiverforening, Dækbranchen Danmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Forsyningstilsynet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FDL – Frie Danske Lastbilvognmænd, Forenede Danske Motorejere (FDM), FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, FORCE Technology, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Frie Kørelærere, Foreningen af Vognimportører i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet (SHK og KTO), Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, GAFSAM, Green Power Denmark, Havarikommissionen for vejtrafikulykker, International Transport Danmark, ITD – Brancheorganisation for den danske vejgodstransport, ITSDanmark, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kraka, Krifa, Kørelærerforeningen, Køreprøvesagkyndiges Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Lederne Hovedorganisation, Maskinleverandørerne, Mellemfolkeligt Samvirke, Midtsjællands Kørelærerforening, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Mover, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, NOAH-Trafik, Oxfam IBIS, Politiforbundet, PostNord AB, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigspolitiets Nationale Færdselscenter (NFÆ), Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Grøn Omstilling, Rådet for Sikker Trafik, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, SEGES, Sikre Veje, SKAD – Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark, Specialforeningen for Logistik og Distribution (SLD), SRF Skattefaglig Forening, Sø- og Handelsretten, Teknologisk Institut, Transporterhvervets Uddannelser (TUR), Ældre Sagen og Aalborg Universitet – Sektionen for Veje, Trafik og Transport.

Et udkast til lovforslag om justering af gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v., jf. lovforslaget § 12, nr. 2-4, har i perioden fra den 29. september 2023 til den 10. oktober 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og Retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for bedre regulering (OBR), Finans Danmark, FSR – danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Mellemfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Skatteankeforvaltningen og SRF Skattefaglig Forening.

Lovforslagets § 9, nr. 1-7 og 9-11, har ikke været i høring, da der er tale om konsekvensrettelser, da der ikke blev foretaget konsekvensændringer i forbindelse med lov nr. 329 af 28. marts 2023.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 15 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2024. Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige i øvrigt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 2,0 mio. kr. i 2024, 1,8 mio. kr. årligt i 2025-2027, 1,7 mio. kr. i 2028 og 0,8 mio. kr. varigt. Omkostningerne vedrører kontrol, vejledning og systemtilretninger. Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner. Lovforslaget vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	For lempelsen af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme skønnes det, at erhvervslivet vil opnå en afgiftslempe svarende til den umiddelbare provenuvirkning, der udgør ca. 15 mio. kr. årligt. Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på elektricitet ved direkte linjer forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder på under 0,5 mio. kr. årligt.	Ingen.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Forslaget om lempelse af hotellers rumvarme og lignende virksomheders afgift for rumvarme vurderes at medføre en ikke nævneværdig årlig merudledning af CO ₂ .
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Det vurderes, at forslaget om lempelse af hotellers og lignende virksomheders afgift for rumvarme vil udgøre forenelig statsstøtte i henhold til artikel 44 i gruppefritagelsesforordningen. Dette vurderes, da de danske afgiftssatser for forbrug af fossile brændsler anvendt til procesformål er 9,3 kr. pr. GJ (2024-niveau), overholder støtteordningens krav om overholdelse af energibeskatningsdirektivets minimumssatser jf. direktivets bilag 1, tabel C. Samtidig har støtteordningen en bred afgrænsning af hvilke virksomhedstyper, der bliver omfattet af lempelsen, idet de omfattede aktiviteter er defineret i momssystemdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a. Da der er tale om forenelig statsstøtte omfattet af gruppefritagelsesforordningens artikel 44, vil kriseramte virksomheder være afskåret fra at anvende den særlige rumvarmeafgiftssats for hoteller og lignende virksomheder. Lovforslagets bestemmelser om hotellers rumvarme notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand stillperiode. Forslaget om nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte er en ændring som følge af Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108. Forslaget om, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, udvides til også at omfatte mellemænd, indebærer, at artikel 25, stk. 4, litra a og b, i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som affattet ved DAC7, vil være gennemført korrekt i dansk ret.	
Er i strid med de fem prin-		

cipper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X
--	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, § 9 a, stk. 4, og § 11, stk. 18, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 9, stk. 4 og 5, § 9 a, stk. 1-3, og § 11, stk. 3, i visse tilfælde skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Støtteordningerne i §§ 9 og 9 a udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler, eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 15, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, at afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter § 11, stk. 2, dvs. i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildeling over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har den 23. juni 2023 vedtaget en ændring til den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildeling sænkes, fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i § 1, nr. 1, at i § 9, stk. 15, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt., i mineralolieafgiftsloven at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det vil betyde, at tærsklen for indberetningspligten i bestemmelserne ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Formålet med ændringen er at gennemføre Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, § 9 a, stk. 1-3, og § 11, stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 15, om elpatronordningen, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter § 9, stk. 14, 1. pkt., tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, og CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4.

Med § 1, nr. 13, i lov nr. 2225 af 29. december 2020 blev elafgiftslovens § 11, stk. 6-14, ophævet. Stk. 15-22 blev derefter stk. 5-12, herunder blev stk. 16 og 17 til stk. 6 og 7. Med ændringslovens § 4, nr. 8, blev henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, 3. pkt., til elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17, ændret til § 11, stk. 6 og 7.

Med § 3, nr. 1, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 blev mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13-15, ophævet og i stedet blev stk. 13-16 indsat med henblik på at skabe klarhed over gældende ret. Det indsatte stk. 15 svarer til det stk. 16, der var gældende før lov nr. 2225 af 29. december 2020.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 15, 3. pkt., at ændre stk. 16 og 17 til stk. 6 og 7.

Det vil medføre, at der i mineralolieafgiftsloven vil fremgå en korrekt henvisning til de tilsvarende bestemmelser i elafgiftsloven.

Ved en fejl blev den tidligere gældende henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17 indsat ved lov nr. 329 af 28. marts 2023. Der burde rettelig have været henvist til § 11, stk. 6 og 7.

Til nr. 3

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 8, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data. Henvisningen til stk. 8 i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er imidlertid ikke korrekt, idet der rettelig burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke korrekte henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en

konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 7 i § 11 ved § 1, nr. 18, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 4, nr. 10, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 8 i § 11, og ved § 4, nr. 7, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev henvisningerne i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., konsekvensændret fra stk. 7 til stk. 8. På grund af indsættelsen af et nyt stk. 8 i § 11 ved lov nr. 462 af 9. juni 2004 burde henvisningerne dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 9, som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

Det foreslås at ændre mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., så »stk. 8« ændres til »stk. 9«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver korrekt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., korrekt henviser til stk. 9.

Til nr. 4

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 11, stk. 5. Det følger af § 11, stk. 4, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 11, stk. 5, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, ved de i stk. 5, nr. 1-8, oplistede anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for delvist at få godtgjort afgift af forbrugte mineralolieprodukter m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning, og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 11, stk. 5, nr. 4, at en virksomhed, der har forbrug af mineralolieprodukter m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug) for at opnå godtgørelse, skal fordele sit forbrug af mineralolieprodukter m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v. Fordelingen af forbruget sker som udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af energi, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 11, stk. 5, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C (damp- og hedtvandsanlæg), eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode, og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Det følger af § 11, stk. 5 nr. 4, 5.-7. pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen

ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 11, stk. 6, at virksomheder som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5. nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvorved godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 11, stk. 6, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften i § 11, stk. 6, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug.

Det følger af § 11, stk. 7, at hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 6, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af mineralolieprodukter m.v. til rumvarme/komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften. Er der anvendt varme, kulde eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i kvadratmeterafgiften, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 7. Det følger af § 11, stk. 7, 4. pkt., at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt vand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt vand ved andet end måling, hvis det faktiske forbrug til varmt vand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt vand ville medføre en større tilbagebetaling.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, indsættes en ny bestemmelse som nummer 9. Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand.

Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for opvarmning, kulde eller varmt vand.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, tilbagebetales ned til processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning, komfortkøling eller varmt vand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder f.eks. campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes, campinghytter, telte og trætophytter, hvis betaling for rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal ved campingpladser forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning.

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for

hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udlejning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige mineralolieprodukter m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt vand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1.pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and break-fast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, vil de dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 1. pkt. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt. Mineralolieprodukter m.v., der anvendes som motorbrændstof, som udlejer forsyner lejerens køretøj med uden særskilt betaling, er ikke omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, i det omfang sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. sæsonbetinget nedlukning, virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bispisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af mineralolieprodukter m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden i det foreslåedes stk. 5, nr. 9,

1. pkt. og 2. pkt. skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelser, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme vand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bispisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels conferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom conferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et conferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar. Opgørelsen foretages for en afgiftsperiode ad gangen. Mindre løbende vedligeholdelse, som ikke eller kun meget kortvarigt har betydning for om værelset kan udlejes, medfører ikke, at værelset anses for under istandsættelse. Det kan f.eks. være et defekt brusehoved eller et stoppet afløb.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af mineralolieprodukter m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig opgørelse andel kan opgøres.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 3. pkt. vil medføre, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4.

Det foreslås i 4. *pkt.*, at i stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt. vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 2. pkt. Det skyldes, at der er tale om fritstående enheder, hvor hele enheden udlejes til gæsten. For så vidt angår

de mobile enheder vil disse endvidere oftest have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhensigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter-andel af virksomhedens samlede kvadratmeter-areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til at opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 5, nr. 9, 4. pkt., skal virksomheden opgøre arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR). En opvarmet parkeringskælder skal medregnes ved opgørelsen af afgiften, mens en ikke opvarmet parkeringskælder ikke skal medregnes.

En virksomheds areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmeforbrug, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v. Der skal dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget.

Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmeforbrug mv.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m² ifølge BBR har et samlet areal, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften efter fradrag af procesafgiften, herunder for opvarmning, komfortkøling og varmt vand, tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslås i 5. *pkt.*, at i den samlede mængde energi dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., vil medføre, at der i den skematiske regel ikke indgår andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, i den samlede mængde energi, da dette ville kunne skabe forskelsbehandling med hensyn til godtgørelse af virksomhederne. Et sådan energiforbrug kan f.eks. være forbrug fra ovne eller lignende køkkenfacilitet omfattet af godtgørelsesmuligheden i nr. 1 eller nr. 2, og

som hotellet derfor allerede måler og opgør særskilt efter nr. 4. Dette målte og opgjorte forbrug, som allerede bliver godtgjort, holdes således ude.

Det foreslås i 6. pkt., at ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, eller til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt., vil medføre, at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, forbrugt til varmt vand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden for de arealer, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, ikke kan opgøres efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling. Der skal heller ikke medregnes energi, som er leveret ud af huset, og som dermed ikke er forbrugt af virksomheden.

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energiforbrug fordeles efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes, at et højt forbrug af varmt vand, som finder sted i f.eks. spafaciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energiforbruget ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energiforbruget til varmt vand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmeforbrug, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende 100-10 pct. af varmeforbruget, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energiforbruget.

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt vand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energiforbrug anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt vand. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal, som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt vand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslås i 7. pkt., at den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 7. pkt. vil medføre, at den opgjorte andel efter 6. pkt. opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til det pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. Det vil efter denne regel både være nødvendigt at måle det samlede varmeoutput fra anlæggets kedel og varmen nær udløbet

til bassinet eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. På baggrund af disse to målinger kan der således laves en forholdsmæssig fordelingsnøgle, som forbruget kan fordeles efter.

Det foreslås i 8. pkt., at i den samlede mængde dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 8. pkt. vil medføre, at der i den samlede mængde ikke medregnes eventuelt andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Dette forbrug holdes således ude af opgørelsen efter 7. pkt. da andelen, der efter 6. pkt. ikke skal medregnes, ellers vil blive forholdsmæssigt for lille. 8. pkt. skal således sikre, at forbruget, der efter 5. pkt. skal holdes ude af den samlede fordeling efter 4. pkt. ikke indirekte medregnes, når virksomheden også har forbrug der efter 6. pkt. holdes ude af opgørelsen.

Det foreslås i 9. pkt., at uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmewærk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 9. pkt. vil medføre, at såfremt virksomheden anvender fjernvarme og kulde opgøres andelen, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, forholdsmæssigt på baggrund af, hvor stor en andel af den samlede indkøbte fjernvarme og kulde, som forbruges i bassinet eller leveres fra virksomheden. Der skal således ved denne metode foretages måling af varmen nær udløbet til bassinet, eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. Forbruget kan herefter forholdsmæssigt opgøres ud fra, hvor mange GJ, der måles nær udløbet af bassinet, og hvor mange GJ, som fremgår af regningen.

Det foreslås i 10. pkt., at i denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 10. pkt., vil medføre, at eventuelt andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt. på samme måde, som dette forbrug efter 7. pkt. holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt.

Det foreslås i 11. pkt., at det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 11. pkt. vil medføre, at det er en betingelse for godtgørelse efter det foreslåede stk. 5, nr. 9, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelse, er målt, og at der dermed foreligger registreringer af målingerne som en del af regnskabsmaterialet. Dette er ikke til hinder for, at Skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, kan tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling jf. stk. 8.

Det foreslås i 12. pkt., at en virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 12. pkt. vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslås i 13. pkt., at en virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den

tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 13. pkt. vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 11, stk. 5 nr. 9, skal anvende tilsvarende metode, hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 5, § 2, nr. 5 og § 3, nr. 4-5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, at virksomheder, der skal benytte sig af tilbagebetalingsmuligheden i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, som der gælder den første arbejdsdag i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 18, 1. pkt., skal ske per juridisk enhed.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 18, 1. pkt., at ændre »stk. 3, skal« til »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, skal for den enkelte ordning«

Det vil betyde, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 11, stk. 5 nr. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, pålægges at indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der er tale om en ændring, som følge af, at det ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås at etablere en tilbagebetalingsmulighed, som bliver omfattet af kravet om indberetning til Kommissionens statsstøttere-gister. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises.

Til nr. 6

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 19, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1356 af 16. juni 2021.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 19, 2. pkt., at ændre »stk. 3« til »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9«

Det foreslåede vil indebære, at skatteministeren også for ordningen i stk. 5, nr. 9, bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af de pågældende oplysninger i Europa-Kommissionens statsstøttere-gister.

Der er tale om en ændring som følge af, at det ved lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås at etablere en tilbagebetalingsmulighed, som bliver omfattet af kravet om indberetning til Kommissionens statsstøttere-gister. Ved ændringen er der således alene tale om en udvidelse af bestemmelsen til også at omfatte ordningen i stk. 5, nr. 9.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., at virksomheder, der skal indbetale afgiften efter § 15, skal indberette værdien af afgiftslempelsen i stk. 2, 3. pkt., til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 7, 2. pkt., at Skatteministeren fastsætter nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 3. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Henvisningen til § 1, stk. 2, 3. pkt., er ikke korrekt.

Det er begrundet i, at henvisningerne ikke blev konsekvensændret fra § 1, stk. 2, 3. pkt., til § 1, stk. 2, 2. pkt., ved lov nr. 1585 af 27. december 2019, som følge af, at den dagældende § 1, stk. 2, 2. pkt., blev ophævet.

Det foreslås at i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., at »3. pkt.« ændres til »2. pkt.«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., korrekt henviser til § 1, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 2

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, § 8, stk. 12, § 8 a, stk. 4, og § 10, stk. 16, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 1, stk. 2, § 9 a, stk. 4 og 5, § 8 a, stk. 1-3, og § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, at afgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) udgør 236,8 øre (2015-niveau). Afgiften for biogas, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. normal m³ (Nm³) 9,8 øre pr. Nm³. Støtteordningen består således i en lempet afgiftssats for biogas til varmfremstilling.

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 6, at virksomheder skal indberette værdien af den nævnte afgiftslempelse i stk. 1, til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

Støtteordningerne i §§ 8 og 8 a udgøres af den såkaldte elpatronordning. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a. Det fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 12, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen skal ske pr. juridisk enhed.

Der gælder en lempet afgiftssats for biogas til procesformål. Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1-5 og stk. 15, at godtgørelsen af afgiften for biogas, som anvendes til proces, nedsættes med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Afgiften for anden gas til procesformål nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ.

Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette

tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har den 23. juni 2023 vedtaget en ændring til den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Formålet med ændringen er at gennemføre Kommissionens Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 1, stk. 2, § 9 a, stk. 4 og 5, § 8 a, stk. 1-3, og § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 7, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data. Henvisningen til stk. 7 i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er imidlertid ikke korrekt, idet der burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke korrekte henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 7 i § 10 ved § 3, nr. 6, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 2, nr. 15, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 8 i § 10, men der blev ikke gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse hermed. Henvisningerne burde dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 9, som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at ændre »stk. 7« til »stk. 9«.

Den foreslåede ændring vil betyde, at henvisningerne til stk. 7 i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres til en henvisning til stk. 9.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver korrekte.

Til nr. 4

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 15, at uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 1, 1. pkt., at beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 2, 1. pkt., at beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 3, at i det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet, ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Henvisningerne til § 1, stk. 2, 3. pkt., er ikke korrekte.

Det er begrundet i, at henvisningerne ikke blev konsekvensændret fra § 1, stk. 2, 3. pkt., til § 1, stk. 2, 2. pkt., ved lov nr. 1585 af 27. december 2019, som følge af, at den dagældende § 1, stk. 2, 2. pkt., blev ophævet.

Det foreslås at i gasafgiftslovens *10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til »stk. 2, 2. pkt.«.*

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen i gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, korrekt henviser til § 1, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 5

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 10, stk. 5. Det følger af § 10, stk. 4, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af gasafgiftslovens § 11, stk. 4, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 10, stk. 5, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af gasafgiftslovens § 10, stk. 4, ved de i § 10, stk. 5, nr. 1-8, oplistede anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for delvist at få godtgjort afgift af forbrugt gas m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 10, stk. 5, nr. 4, at en virksomhed, der har forbrug af gas m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug), for at opnå godtgørelse skal fordele sit forbrug af gas m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v. Fordelingen af forbruget sker som udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af energi, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 10, stk. 5, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2.

Det følger af § 10, stk. 5 nr. 4, 5.-7. pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 10, stk. 6, at virksomheder, som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5, nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvorved godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 11, stk. 6, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften i § 10, stk. 6, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug.

Det følger af § 10, stk. 7, at hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 6, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af gas m.v. til rumvarme/komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften. Er der anvendt varme, kulde eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i kvadratmeterafgiften, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 7.

Det følger af § 10, stk. 7, 4. pkt., at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt vand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt vand ved andet end måling (50 GJ-reglen), hvis det faktiske forbrug til varmt vand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt vand ville medføre en større tilbagebetaling.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 16, at virksomheder, der skal benytte sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 1-5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, som der gælder den første arbejdsdag i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 18, 1. pkt., skal ske per juridisk enhed.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 17, at Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-5, jf. stk. 15, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås, at der i gasafgiftslovens § 10, stk. 5, indsættes en ny bestemmelse som nummer 9.

Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand.

Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, tilbagebetales ned til processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning, komfortkøling eller varmt vand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder f.eks. campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes, campinghytter, telte og trætophytter, hvis betaling for rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til campering og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal ved campingpladser forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning.

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udlejning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige gas m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt vand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1.pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and break-fast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, vil de dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 1. pkt. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden

i 2. pkt. gas m.v., der anvendes som motorbrændstof, som udlejer forsyner lejerens køretøj med uden særskilt betaling, er ikke omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, i det omfang sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. sæsonbetinget nedlukning, virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af gas m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af gas m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præsteking af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bispisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af gas m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden i det foreslåedes stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt. skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelser, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme vand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bispisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels konferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom konferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et konferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar. Opgørelsen foretages

for en afgiftsperiode ad gangen. Mindre løbende vedligeholdelse, som ikke eller kun meget kortvarigt har betydning for om værelset kan udlejes, medfører ikke, at værelset anses for under istandsættelse. Det kan f.eks. være et defekt brusehoved eller et stoppet afløb.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af gas m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig opgørelse andel kan opgøres.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 3. *pkt.* vil medføre, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. *pkt.*, på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4.

Det foreslås i 4. *pkt.*, at i stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. *pkt.* vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. *pkt.* vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. *pkt.*, kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 2. *pkt.* Det skyldes, at der er tale om fritstående enheder, hvor hele enheden udlejes til gæsten. For så vidt angår de mobile enheder vil disse endvidere oftest have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhensigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 5, nr. 9, 1. *pkt.* og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter-andel af virksomhedens samlede kvadratmeter-areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til at opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 5, nr. 9, 4. *pkt.*, er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 5, nr. 9, 4. *pkt.*, skal virksomheden opgøre arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret

(herefter BBR). En opvarmet parkeringskælder skal medregnes ved opgørelsen af afgiften, mens en ikke opvarmet parkeringskælder ikke skal medregnes.

En virksomheds areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmekonsum, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v. Der skal dog ikke medregnes andet energikonsum, som er godtgørelsesberettiget. Der skal heller ikke medregnes energi, som er leveret ud af huset, og som dermed ikke er forbrugt af virksomheden.

Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmekonsum mv.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m² ifølge BBR har et samlet areal, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften efter fradrag af procesafgiften, herunder for opvarmning, komfortkøling og varmt vand, tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslås i 5. pkt., at i den samlede mængde energi dog ikke medregnes andet energikonsum, som er godtgørelsesberettiget.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 5. pkt., vil medføre, at der i den skematiske regel ikke indgår andet energikonsum, som er godtgørelsesberettiget, i den samlede mængde energi, da dette ville kunne skabe forskelsbehandling med hensyn til godtgørelse af virksomhederne. Et sådan energikonsum kan f.eks. være forbrug fra ovne eller lignende køkkenfacilitet omfattet af godtgørelsesmuligheden i nr. 1 eller nr. 2, og som hotellet derfor allerede måler og opgør særskilt efter nr. 4. Dette målte og opgjorte forbrug, som allerede bliver godtgjort, holdes således ude.

Det foreslås i 6. pkt., at ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt., vil medføre, at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, forbrugt til varmt vand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden for de arealer, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, ikke kan opgøres efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling. Der skal heller ikke medregnes energi, som er leveret ud af huset, og som dermed ikke er forbrugt af virksomheden.

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 5, nr. 9, 6. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energikonsum fordeles efter stk. 5, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes, at et højt forbrug af varmt vand, som finder sted i f.eks. spafaciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energikonsumet ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energikonsumet til varmt vand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmekonsum, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende

100-10 pct. af varmekonsumet, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energikonsumet.

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt vand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energikonsum anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt vand. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal, som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt vand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslås i 7. pkt., at den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 7. pkt. vil medføre, at den opgjorte andel efter 6. pkt. opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til det pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. Det vil efter denne regel både være nødvendigt at måle det samlede varmeoutput fra anlæggets kedel og varmen nær udløbet til bassinet eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. På baggrund af disse to målinger kan der således laves en forholdsmæssig fordelingsnøgle, som forbruget kan fordeles efter.

Det foreslås i 8. pkt., at i den samlede mængde dog ikke medregnes andet energikonsum, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 8. pkt. vil medføre, at der i den samlede mængde efter 7. pkt. ikke medregnes eventuelt andet energikonsum, som er godtgørelsesberettiget. Dette forbrug holdes således ude af opgørelsen efter 7. pkt. da andelen, der efter 6. pkt. ikke skal medregnes, ellers vil blive forholdsmæssigt for lille. 8. pkt. skal således sikre, at forbruget, der efter 5. pkt. skal holdes ude af den samlede fordeling efter 4. pkt. ikke indirekte medregnes, når virksomheden også har forbrug der efter 6. pkt. holdes ude af opgørelsen.

Det foreslås i 9. pkt., at uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages forholdsmæssig fordeling.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 9. pkt. vil medføre, at såfremt virksomheden anvender fjernvarme og kulde opgøres andelen, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, forholdsmæssigt på baggrund af, hvor stor en andel af den samlede indkøbte fjernvarme og kulde, som forbruges i bassinet eller leveres fra virksomheden. Der skal således ved denne metode foretages måling af varmen nær udløbet til bassinet, eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. Forbruget kan herefter forholdsmæssigt opgøres ud fra, hvor mange GJ, der måles nær udløbet af bassinet, og hvor mange GJ, som fremgår af regningen.

Det foreslås i *10. pkt.*, at i denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 10. pkt. vil medføre, at eventuelt andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt. på samme måde, som dette forbrug efter 7. pkt. holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt.

Det foreslås i *11. pkt.*, at det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 11. pkt. vil medføre, at det er en betingelse for godtgørelse efter det foreslåede stk. 5, nr. 9, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelse, er målt, og at der dermed foreligger registreringer af målingerne som en del af regnskabsmaterialet. Dette er ikke til hinder for, at Skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, kan tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling jf. stk. 8.

Det foreslås i *12. pkt.*, at en virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 12. pkt. vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 5, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslås i *13. pkt.*, at en virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 13. pkt., vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 10, stk. 5, nr. 9, skal anvende tilsvarende metode, hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, 4. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget etablerer en tilbagebetalingsmulighed, som bliver omfattet af kravet om indberetning til Kommissionens statsstøttere register.

Da § 10, stk. 17 og stk. 18, omfatter stk. 5, vil virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 10, stk. 5 nr. 9, blive pålagt at indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 4-6, § 2, nr. 2, og § 3, nr. 4-5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Der gælder efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., en særlig lav afgift på anvendelsen af biogas på 9,8 øre pr. Nm³.

Der gælder forskellige regler for godtgørelse af afgiften. Reglerne for beskatning af brændselsbaseret overskudsvarme blev ændret ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 og efterfølgende ændret ved lov nr. 2606 af 28. december 2021. Reglerne er for hovedpartens vedkommende trådt i kraft den 1. januar 2022.

Den almindelige afgiftssats for overskudsvarme er fastlagt i § 10, stk. 9, hvorefter afgiften nedsættes i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Den samlede tilbagebetaling efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven nedsættes med 24,5 kr. pr. GJ-varme (2015-niveau).

For forbrug af biogas, der anvendes til procesforbrug i mineralogiske processer m.v., godtgøres 100 pct. af afgiften, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 2. pkt., sammenholdt med §§ 10 a og 10 d.

Det følger af § 10, stk. 15, 1. pkt., at uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen for biogas m.v. efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5, jf. 2. pkt.

Efter § 10 a fastsættes, at tilbagebetaling af afgiften efter § 10 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023, når gassen anvendes til proces.

Efter § 10 d fastsættes, at nedsættelsen af tilbagebetaling efter § 10 a ikke finder anvendelse for varme og varer, der anvendes til kemisk reduktion, i elektrolyse, direkte til opvarmning i metallurgiske eller mineralogiske processer, jf. § 10 d, stk. 1-4. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, jf. stk. 5.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 1, at beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ-overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Efter § 10 e, stk. 2, fastlægges afgiften af nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 og 8, til 2,5 kr. pr. GJ-overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 e, stk. 2, 1. pkt., at ændre »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8,« til »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.

Det foreslåede medfører, at det klart fremgår, at den særlige sats på 2,5 kr. pr. GJ for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. finder anvendelse i tilfælde som nævnt i § 10 d, stk. 1-4, herunder ved kemisk reduktion og elektrolyse samt i mineralogiske og metallurgiske processer.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer af den gældende retsstilling.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 4, at virksomheder, som benytter sig af muligheden

for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 4 og 3, § 7 b, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Støtteordningerne i §§ 7 og 7 b er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 9, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 og 4, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 7, stk. 9, 1. pkt., og § 7 b, stk. 4, 1. pkt., at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter kulafgiftslovens § 7, stk. 4, og 3, § 7 b, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Visse typer affald er fritaget for afgift efter kulafgiftslovens § 7 a. Det følger af § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald, er fritaget for afgift efter henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 5 og 6.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald indeholdt i bilag 1, nr. 1-16, en liste over affald, der er omfattet af bekendtgørelsen, og som dermed er fritaget for afgift efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1. Det omfatter bl.a. råtræ, herunder bark, skovflis og ubehandlet savværksflis, jf. bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, bilag 1, nr. 1.

I 2010 udstedte Miljøministeriet bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse

om biomasseaffald. Med ændringsbekendtgørelsens § 1, nr. 2, blev bilag 1, nr. 1, ændret til også at omfatte grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale.

Miljøministeriet udstedte i 2016 bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, som ophævede og erstattede bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen er hovedsageligt udtryk for en regelsammenskrivning af bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald og bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald.

Det følger af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, at affald, der er optaget i bilaget til bekendtgørelsen, uden kommunal anvisning kan forbrændes i kraft- eller varmeproducerende anlæg, der er indrettet til fyring med fast brændsel, eller afsættes til forbrænding i sådanne anlæg. Efter § 3, stk. 2, kan affald, der er optaget i bilaget til biomassebekendtgørelsen, desuden uden kommunal anvisning afsættes til virksomheder, der fremstiller brændelsespiller eller brændelsbriketter til forbrænding i kraft- eller varmeproducerende anlæg.

Efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, træffer kommunalbestyrelsen i tvivlstilfælde afgørelse om, hvorvidt affald er omfattet af bekendtgørelsens bilag. Kommunalbestyrelsen træffer efter § 5, stk. 2, desuden afgørelse om, hvorvidt affald, der importeres til forbrænding i eller til produktion af brændelsespiller på et anlæg i kommune, er omfattet af bekendtgørelsens bilag.

Biomasseaffald, som er have- og parkaffald, er derfor omfattet af fritagelsen i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at biomasseaffaldet ikke kan anses for omfattet af bekendtgørelsen.

Efter § 6, stk. 1, skal virksomheder, der f.eks. forbrænder eget affald eller afsætter affald uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelsens § 3, underrette kommunalbestyrelsen om bl.a. affaldets art, oprindelse og sammensætning. Efter § 6, stk. 5, skal disse oplysninger m.v. og dokumentation opbevares i 5 år.

Miljøministeriet udstedte i oktober 2023 bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald, som ophæver og erstatter bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald. Bekendtgørelsen indfører bl.a. en bagatelgrænse for mængden af fysiske urenheder, som have- og parkaffald kan indeholde, uden at det ændrer ved, at der er tale om biomasseaffald i biomassebekendtgørelsens forstand. Bagatelgrænsen er fastsat til 1 promille. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, at ændre »1637 af 13. december 2006« til »1224 af 4. oktober 2023«.

Det betyder, at henvisningen til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald ændres til en henvisning til bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald.

Forslaget vil rette op på en fejl, hvorved henvisningen i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ikke er blevet opdateret, i takt med at bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald er blevet ændret og erstattet af nye bekendtgørelser. Det har medført, at disse efterfølgende ændringer af, hvilke biomasseaffald der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, ved en fejl ikke har haft betydning for anvendelsesområdet af afgiftsfritagelsen efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1.

Med forslaget sikres det således, at biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, som dette er defineret i miljølovgivningen, kan fritages for afgift.

Den foreslåede ændring af § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, vil samtidig medføre, at have- og parkaffald med fysiske urenheder på op til 1 promille, omfattet af bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald vil være fritaget for afgift efter § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, i kulafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., at der ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning. Bestemmelserne indeholder alle en henvisning til stk. 6, som er en bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan anvende målte data.

Henvisningen til stk. 6 i § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., er dog ikke korrekt, idet der rettelig burde have været henvist til, at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for, efterfølgende nyttiggøres i forbindelse med overskudsvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene. Den ikke korrekte henvisning er begrundet i, at der ikke blev gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse med, at der blev indsat et nyt stk. 6 i § 8 ved § 2, nr. 11, i lov nr. 444 af 10. juni 1997.

Ved § 5, nr. 8, i lov nr. 462 af 9. juni 2004 blev der indsat et nyt stk. 7 i § 8, men der blev ikke gennemført en konsekvensændring af bestemmelserne i forbindelse hermed. Henvisningerne burde dog have været ændret fra stk. 7 til stk. 8, som vedrører afgiftsregulering i forbindelse med udnyttelse af overskudsvarme.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8, *stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt.*, at ændre ændres »stk. 6« til »stk. 8«.

Formålet med ændringen er, at henvisningen i § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., bliver korrekt.

Til nr. 4

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 3, 1. pkt., at der som udgangspunkt ikke ydes tilbagebetaling for afgift af varme og varer der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4. Det følger af § 8, stk. 3, 2. pkt., at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 3, 4. pkt., at tilbagebetaling heller ikke kan finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, når kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Det følger af § 8, stk. 4, at der dog ydes tilbagebetaling for afgiften af varme og varer omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 3, ved de i § 8, stk. 4, nr. 1-8, oplistede anvendelser. Momsregistrerede virksomheder har ved disse anvendelser mulighed for delvist at få godtgjort afgift af forbrugte kul m.v. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes forbrug vedrørende fremstilling af visse varer, der er bestemt for afsætning og som led i forarbejdningen vaskes i eller med særlige anlæg, rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

Det følger af § 8, stk. 4, nr. 4, 1. og 2. pkt., at en virksomhed, der har forbrug af kul m.v. til både procesformål og rumvarme m.v. (blandet forbrug), skal for at opnå godtgørelse fordele sit forbrug af kul m.v. mellem forbrug anvendt til procesformål og rumvarme m.v. Fordelingen af forbruget sker

som udgangspunkt på grundlag af måling af det afgiftspligtige forbrug af energi, der anvendes til det godtgørelsesberettigede forbrug.

Det følger af § 8, stk. 4, nr. 4, 3. pkt., at på anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C (damp- og hedtvandsanlæg), eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 1. Det følger af § 8, stk. 4, 5.-7. pkt., at den opgjorte mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del.

Det følger af § 8, stk. 5, at virksomheder, som alternativ til fordeling af forbruget ved måling efter stk. 5, nr. 4, kan vælge at betale en afgift for rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. kvadratmeter pr. måned (kvadratmeterafgift), hvormed godtgørelsen nedsættes. Afgiften opgøres således, at det samlede energiforbrug henregnes til proces, og at procesgodtgørelsen nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. Det følger af § 8, stk. 5, 3. pkt., at det er en betingelse for at anvende kvadratmeterafgiften, at der benyttes samme forsyningsnet til både forbrug af rumvarme, komfortkøling og procesforbrug. Det følger af § 8, stk. 6, at hvis der er tale om rumvarme eller komfortkøling af et rumareal på over 100 m², er det en betingelse for anvendelse af muligheden i stk. 5, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af kul m.v. til rumvarme eller komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift end anvendelsen af kvadratmeterafgiften. Er der anvendt varme, kulde eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i kvadratmeterafgiften, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 6. Det følger af § 8, stk. 6, 4. pkt., at virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med både varmt vand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt vand hvis det faktiske forbrug til varmt vand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt vand ville medføre en større tilbagebetaling.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8 stk. 4, indsættes en ny bestemmelse som nr. 9.

Det foreslås i 1. pkt., at afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, og uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. ligeledes finder anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand.

Det foreslåede stk. 5, nr. 9, 1. og 2. pkt., vil indebære, at afgiften af forbrug af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, tilbagebetales ned til processatsen, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ, hvis forbruget anvendes til opvarmning, komfortkøling eller varmt vand i indkvarteringsydelsen af hotelværelser og andre værelser, der udlejes for et kortere tidsrum end 1 måned. Tilsvarende tilbagebetales afgiften ned til processatsen, når anvendelsen sker til opvarmning m.v. af campingenheder, herunder f.eks. campingvogne, campingbiler, autocampere, mobilehomes, campinghytter, telte og trætophytter, hvis betaling for rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen af campingenhederne m.v. sker uden særskilt betaling. Der er tale om medbragte campingenheder og køretøjer, som tilsvarende er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til campering og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal ved campingpladser forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. En campingplads kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i dette lovforslag svarer til denne afgrænsning.

Tilbagebetalingsmuligheden vil omfatte energiforbrug til aktiviteter, som omfatter udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, herunder udlejning i ferielejre eller i området, der er indrettet som campingpladser. Aktiviteter, som foreslås omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, er defineret i momsdirektivets artikel 135, stk. 2, litra a, og omfatter udlejning af værelser hos hoteller, hostels, bed and breakfasts og vandrehjem samt udlejning af campingpladser og campinghytter.

Tilbagebetalingsmuligheden i 1. og 2. pkt. omfatter kun forbrug af afgiftspligtige kul m.v., der har direkte tilknytning til indkvarteringsydelsen. Det omfatter f.eks. forbrug til opvarmning eller komfortkøling, herunder til varmt vand i de enkelte værelser, campinghytter og campingpladser m.v. En indkvarteringsydelse omfattet af 1.pkt. skal indgå i udførelsen af erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. et hotel, et vandrehjem, en bed and break-fast eller et hostel.

Hvis badeværelsesfaciliteter er en integreret del af indkvarteringsydelsen, vil de dermed også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 1. pkt. Badeværelsesfaciliteter skal være direkte forbundet med indkvarteringsydelsen for at være en integreret del af indkvarteringsydelsen. Badeværelser, som ikke kan tilgås direkte fra værelserne, men som eksklusivt er forbeholdt brugere af værelser uden eget bad, medregnes til det godtgørelsesberettigede areal.

For så vidt angår udlejning af campingpladser vil varme og varer, som udlejer forsyner lejerens campingenhed og køretøjer med, blive betragtet som forbrugt af udlejer, når lejer ikke særskilt betaler for sit forbrug af afgiftspligtig varme og varer. Dette forbrug vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden i 2. pkt.

Afgiftspligtig varme og varer anvendt til opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand i f.eks. et vandrehjems eller hostels sovesale vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden. Badeværelsesfaciliteter vil også være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, i det omfang sovesalens gæster kan tilgå badeværelsesfaciliteterne direkte fra sovesalen.

Indkvarteringsydelsen skal for at blive omfattet af 1. pkt. være udlejningsklar. Indkvarteringsydelsen vil dermed skulle kunne indgå i virksomhedens løbende drift og være i en stand, som tillader, at indkvarteringsydelsen kan tages i brug af gæster. Virksomheder, som ikke er i drift, eller som har indkvarteringsydelser, der ikke er udlejningsklare, vil dermed ikke have adgang til den foreslåede lempede afgift i 1. pkt. En virksomhed eller indkvarteringsydelse betragtes ikke som i drift eller udlejningsklar under f.eks. sæsonbetinget nedlukning, virksomhedsopstart eller -afvikling og istandsættelse. Indkvarteringsydelser, som ikke indgår i virksomhedens drift, eller som ikke er udlejningsklare, vil være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af kul m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke arealer, der ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Sådanne arealer omfatter f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer, reception, fællesarealer, køkkener, vaskerum, opbevaringsrum, parkeringskældre m.v. Disse arealer vil dermed forsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af kul m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Tilbagebetalingsmuligheden omfatter heller ikke afgiftspligtig varme og varer, som anvendes i forbindelse med accessoriske ydelser, der tilbydes i forbindelse med præstering af indkvarteringsydelsen, som f.eks. bespisning, træningscenter, spafaciliteter, svømmehal, biograf, konferencecenter m.v. Sådanne ydelser vil dermed fortsat være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af afgift af kul m.v., som gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

En virksomhed vil således for at anvende tilbagebetalingsmuligheden i det foreslåedes stk. 4, nr. 9, 1. pkt. og 2. pkt. skulle identificere det areal i virksomheden, som kan henregnes til en virksomheds indkvarteringsydelser, og som derfor vil være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

For et hotel, hvis samlede areal udgøres af reception, restaurant, opholdsstue, gangarealer, 10 udlejningsværelser samt køkkenfaciliteter og opbevaringsrum, vil de 10 værelser med eventuelle tilhørende badeværelser, som kan tilgås direkte fra værelserne, udgøre hotellets indkvarteringsydelse. Dermed vil afgiftspligtig varme og varer, som er anvendt til opvarmning og komfortkøling af værelserne og badeværelserne samt det varme vand anvendt på værelserne eller i badeværelserne, være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden.

Opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes til gangarealerne hen til udlejningsværelserne, i receptionen, opholdsstue og opbevaringsrum, vil ikke være omfattet af tilbagebetalingsmuligheden, da arealerne ikke betragtes som en del af indkvarteringsydelsen. Ligeledes vil det opvarmning og komfortkøling, herunder varmt vand, der anvendes i restauranten og de tilhørende køkkenfaciliteter til hotellets gæster eller bespisende gæster, ikke være en del af indkvarteringsydelsen, da der er tale om en accessorisk ydelse. Udlejning af et hotels konferencecenter betragtes heller ikke som en del af indkvarteringsydelsen, selvom konferencecenteret kan udlejes sammen med et antal af hotellets værelser, da et konferencecenter betragtes, som en accessorisk ydelse.

I det tilfælde, at f.eks. fem af hotellets værelser er under istandsættelse, vil disse værelser ikke være en tilbagebetalingsberettiget indkvarteringsydelse, eftersom de ikke er udlejningsklar. Opgørelsen foretages for en afgiftsperiode ad gangen. Mindre løbende vedligeholdelse, som ikke eller kun meget kortvarigt har betydning for om værelset kan udlejes, medfører ikke, at værelset anses for under istandsættelse. Det kan f.eks. være et defekt brusehoved eller et stoppet afløb.

Forbrug af varme og varer til rumvarme m.v. anvendt til arealer, som ikke er en indkvarteringsydelse, til accessoriske ydelser eller i værelser, som f.eks. er under istandsættelse, er således omfattet af de almindelige regler for afgift af kul m.v. samt godtgørelse heraf.

Det foreslås i 3. pkt., at der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig opgørelse andel kan opgøres.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 3. pkt. vil medføre, at udgangspunktet for opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 5, nr. 9, 1. pkt., på anlæg med forbrug til både godtgørelsesberettigede og ikke godtgørelsesberettigede anvendelser, er måling og fordeling efter nr. 4.

Det foreslås i 4. pkt., at i stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den del af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 4. pkt. vil medføre, at virksomheder til brug for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb ved anvendelser i det foreslåede i stk. 4, nr. 9, 1. pkt., kan vælge at anvende en skematisk fordelingsregel i stedet for måling og fordeling. Den skematiske fordelingsregel er baseret på opmåling af arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold i kvadratmeter.

Den skematiske fordelingsregel kan dog ikke anvendes ved opgørelsen af tilbagebetaling af forbrug af afgiftspligtig varme og varer til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, og varme eller kulde, som leveres fra virksomheden.

Den skematiske fordelingsregel omfatter ikke anvendelser omfattet af det foreslåede stk. 4, nr. 9, 2. pkt. Det skyldes, at der er tale om fritstående enheder, hvor hele enheden udlejes til gæsten. For så vidt angår de mobile enheder vil disse endvidere oftest have et kortvarigt ophold på udlejers campingplads, og det vil være uhensigtsmæssigt for en udlejer af en campingplads at skulle opgøre antallet af kvadratmeter på fremmede campingenheder.

Den skematiske fordelingsregel muliggør, at hotelvirksomheder og lignende virksomheder, der ikke ved måling fordeler deres forbrug til rumvarme m.v. mellem rumvarme m.v. anvendt til udlejningsarealer omfattet af tilbagebetalingen efter stk. 5, nr. 9, 1. pkt. og rumvarme m.v. af virksomhedens øvrige arealer, vil kunne opgøre godtgørelsen ud fra den kvadratmeter-andel af virksomhedens samlede kvadratmeter-areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. På dette grundlag kan disse virksomheder ansøge om tilbagebetaling af afgiften ned til processatsen for den tilbagebetalingsberettigede andel af virksomhedens energiforbrug på samme måde, som hvis virksomheden havde beregnet det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug ved måling.

Den skematiske regel kan dermed anvendes som alternativ til at opgøre det tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling og fordeling. Ved anvendelsen af den skematiske regel i stk. 4, nr. 9, 4. pkt., er det uden betydning, om udlejningsarealet er opvarmet eller ej.

Ved anvendelsen af den skematiske fordelingsregel i stk. 4, nr. 9, 4. pkt., skal virksomheden opgøre arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Ved opgørelsen af antallet af kvadratmeter af indkvarteringsydelse tages der udgangspunkt i indkvarteringsydelsens gulvareal, dvs. arealet inden for væggene. Virksomhedens samlede areal opgøres som arealet angivet i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR). En opvarmet parkeringskælder skal medregnes ved opgørelsen af afgiften, mens en ikke opvarmet parkeringskælder ikke skal medregnes.

En virksomheds areal, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold, opmåles til at udgøre en procentsats af virksomhedens samlede areal. Godtgørelsen beregnes ved at gange differencen mellem rumvarmesatsen og procesafgiften med procentsatsen af virksomhedens totale varmeforbrug, som fremgår af virksomhedens energiregning, der er anvendt til rumvarme m.v. Der skal dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Der skal heller ikke medregnes energi, som er leveret ud af huset, og som dermed ikke er forbrugt af virksomheden.

Der betales fuld rumvarmeafgift af virksomhedens resterende varmeforbrug mv.

Der kan gives følgende eksempel: Et hotel på 1.000 m² ifølge BBR har et samlet areal, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Det vil sige, at hotellet kan få 60 pct. af rumvarmeafgiften efter fradrag af procesafgiften, herunder for opvarmning, komfortkøling og varmt vand, tilbagebetalt.

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 26.000 kr. 60 pct. heraf udgør 15.600 kr. Dette beløb er dog ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der fortsat skal betales procesafgift. Procesafgiften er i 2024 9,3 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 13,51 pct. 15.600 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.492 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift udgør således 13.492 kr.

Det foreslås i 5. pkt., at i den samlede mængde energi dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 5. pkt., vil medføre, at der i den skematiske regel ikke indgår andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, i den samlede mængde energi, da dette ville kunne skabe forskelsbehandling med hensyn til godtgørelse af virksomhederne. Et sådan energiforbrug kan f.eks. være forbrug fra ovne eller lignende køkkenfacilitet omfattet af godtgørelsesmuligheden i nr. 1 eller nr. 2, og som hotellet derfor allerede måler og opgør særskilt efter nr. 4. Dette målte og opgjorte forbrug, som allerede bliver godtgjort, holdes således ude.

Det foreslås i 6. pkt., at ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret udenfor arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 6. pkt., vil medføre, at opgørelsen af varme og varer omfattet af § 11, stk. 4, forbrugt til varmt vand til bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³, og som er placeret uden for de arealer, som hotelgæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, ikke kan opgøres efter stk. 4, nr. 9, 4. pkt. Virksomheden skal således opgøre dette ikke tilbagebetalingsberettigede forbrug ved måling. Der skal heller ikke medregnes energi, som er leveret ud af huset, og som dermed ikke er forbrugt af virksomheden.

I praksis skal den opgjorte mængde omfattet af det foreslåede stk. 4, nr. 9, 6. pkt., fraregnes før det afgiftspligtige samlede energiforbrug fordeles efter stk. 4, nr. 9, 4. pkt. Det skyldes, at et højt forbrug af varmt vand, som finder sted i f.eks. spafaciliteter eller en svømmehal, ellers vil skævvride den forholdsmæssige fordeling af energiforbruget ved beregning af godtgørelsen, der kan henregnes til indkvarteringsydelsen.

Udgør energiforbruget til varmt vand i en spaafdeling eller lignende 10 pct. af det samlede rumvarmeforbrug, reduceres den beregnede godtgørelse med 10 pct. Det indebærer, at det alene er de resterende 100-10 pct. af varmeforbruget, der fordeles efter den skematiske fordelingsnøgle. Godtgørelsen kan beregnes til forskellen mellem rumvarmesats og processats ganget med x pct. af (100-10) pct. af energiforbruget.

Der kan gives følgende eksempel, hvor det følger af fakturaerne, at den årlige rumvarmeafgift udgør 29.394 kr.

Et hotel har målt, at opvarmningen af varmt vand i spaafdelingen udgør 10 pct. af det samlede energiforbrug anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt vand. Hotellet er 1.000 m² ifølge BBR og har et samlet areal, som gæsterne kan råde egenhændigt over under deres ophold, på 600 m². Virksomheden har ikke andet godtgørelsesberettiget forbrug eller leverancer af energi ud af huset. Dermed beregnes den tilbagebetalingsberettigede rumvarmeafgift på følgende måde:

Ifølge fakturaerne udgør den årlige rumvarmeafgift 29.394 kr. 10 pct. heraf kan henregnes til opvarmning af varmt vand i forbindelse med spafaciliteter. Efter korrektion herfor i den årlige rumvarmeafgift udgør den årlige rumvarmeafgift 26.454 kr. 60 pct. heraf udgør 15.873 kr. Dette beløb er ikke fuldt ud godtgørelsesberettiget, da der skal betales procesafgift, der i 2024 udgør 9,3 kr. pr. GJ svarende til 13,51 pct. 15.873 kr. fratrukket 13,51 pct. er 13.728 kr. Den tilbagebetalingsberettigede afgift er 13.728 kr.

Det foreslås i 7. pkt., at den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 7. pkt. vil medføre, at den opgjorte andel efter 6. pkt. opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til det pågældende, ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. Det vil efter denne regel både være nødvendigt at måle det samlede varmeoutput fra anlæggets kedel og varmen nær udløbet til bassinet eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. På baggrund af disse to målinger kan der således laves en forholdsmæssig fordelingsnøgle, som forbruget kan fordeles efter.

Det foreslås i 8. *pkt.*, at i den samlede mængde dog ikke medregnes andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 8. pkt. vil medføre, at der i den samlede mængde efter 7. pkt. ikke medregnes eventuelt andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Dette forbrug holdes således ude af opgørelsen efter 7. pkt. da andelen, der efter 6. pkt. ikke skal medregnes, ellers vil blive forholdsmæssigt for lille. 8. pkt. skal således sikre, at forbruget, der efter 5. pkt. skal holdes ude af den samlede fordeling efter 4. pkt. ikke indirekte medregnes, når virksomheden også har forbrug der efter 6. pkt. holdes ude af opgørelsen.

Det foreslås i 9. *pkt.*, at uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages forholdsmæssig fordeling.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 9. pkt. vil medføre, at såfremt virksomheden anvender fjernvarme og kulde opgøres andelen, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, forholdsmæssigt på baggrund af, hvor stor en andel af den samlede indkøbte fjernvarme og kulde, som forbruges i bassinet eller leveres fra virksomheden. Der skal således ved denne metode foretages måling af varmen nær udløbet til bassinet, eller hvor varmen eller kulden fragår virksomhedens areal. Forbruget kan herefter forholdsmæssigt opgøres ud fra, hvor mange GJ, der måles nær udløbet af bassinet, og hvor mange GJ, som fremgår af regningen.

Det foreslås i 10. *pkt.*, at i denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 10. pkt. vil medføre, at eventuelt andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt. på samme måde, som dette forbrug efter 7. pkt. holdes ude af opgørelsen efter 9. pkt.

Det foreslås i 11. *pkt.*, at det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelse, er målt.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 11. pkt. vil medføre, at det er en betingelse for godtgørelse efter det foreslåede stk. 4, nr. 9, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelse, er målt, og at der dermed foreligger registreringer af målingerne som en del af regnskabsmaterialet. Dette er ikke til hinder for, at Skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, kan tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling jf. stk. 8.

Det foreslås i 12. *pkt.*, at en virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 12. pkt. vil medføre, at den opgørelsesmetode, som virksomheden vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Dette medfører, at en virksomhed for 1 år ad gangen skal vælge, om det

tilbagebetalingsberettigede beløb skal opgøres ved måling af det faktiske forbrug af afgiftspligtig varme og varer, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 9, 1. pkt., eller efter den skematiske fordelingsregel, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 9, 4. pkt.

Det foreslås i 13. pkt., at en virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energi afgifter af mineralolieprodukter mv.

Det foreslåede stk. 4, nr. 9, 13. pkt., vil medføre, at virksomheder, der anvender den skematiske opgørelsesmetode ved tilbagebetaling efter det foreslåede § 8, stk. 4, nr. 9, nr. 4, skal anvende tilsvarende metode, hvis virksomheden kan opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., der omhandler tilsvarende lempelse for hotelsektoren m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 4-5, § 2, nr. 5, og § 3, nr. 4 og 5, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af bl.a. gruppefritagelsesforordningen (Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108). Heraf følger et krav for anvendelsen af statsstøtte, at medlemsstaterne offentliggør en række oplysninger om støttetildelinger. For så vidt angår støttetildelinger på over den i forordningen fastsatte grænse stilles der bl.a. krav om offentliggørelse af støttemodtagerens navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Gennemsigtighedskravet trådte i kraft den 1. juli 2016. For så vidt angår støtte i form af skattefordele, skal oplysningerne offentliggøres i Europa-Kommissionens statsstøttere register senest et år fra indberetningen af statsstøttebeløbet til Skatteforvaltningen.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Virksomhederne skal derfor i 2024 indberette statsstøttebeløb til Skatteforvaltningen, som er ydet fra 1. januar 2024 til 31. december 2024, hvis det samlede beløb, en virksomhed har modtaget, er 100.000 euro eller derover.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 at indsætte to nye bestemmelser som stk. 15 og stk. 16. Det foreslås i stk. 15, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4, nr. 9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Det foreslåede stk. 15, 1. pkt., vil medføre, at en virksomhed, som benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, pålægges at indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet for den enkelte ordning overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Det foreslås i *stk. 15, 2. pkt.*, at omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Eftersom Danmark ikke er tiltrådt euroen, vil der skulle ske omregning af støttebeløbet fra danske kroner til euro for at afgøre, om støttebeløbet overstiger tærsklen på 100.000 euro. Det foreslåede *stk. 15., 2. pkt.*, vil således medføre, at indberetningen for statsstøtte ydet i 2024 vil skulle omregnes til den kurs, der gælder den 1. oktober 2024.

Det foreslås i *stk. 15, 3. pkt.*, at opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter *stk. 15, 1. og 2. pkt.*, skal ske pr. juridisk enhed. Det foreslåede *stk. 15., 2. pkt.*, vil medføre, at der ved en virksomhed efter bestemmelsen, skal forstås en selvstændig juridisk enhed identificeret ved et cvr-nummer. Indberetningen i henhold til denne bestemmelse vil derfor skulle ske pr. selvstændig juridisk enhed, uanset evt. fælles momsregistrering eller underliggende produktionsenheder.

Det foreslås i *stk. 16, 1. pkt.*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af de pågældende oplysninger i Kommissionens statsstøtterejster. Det foreslås i *stk. 16, 2. pkt.*, at skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter *stk. 4, nr. 9*, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslåede, *1. og 2. pkt.* vil medføre, at skatteministeren vil kunne udstede regler for indberetning og offentliggørelse af de pågældende oplysninger samt nærmere regler om, at kriseramte virksomheder vil være afskåret fra at anvende den særlige afgiftssats for hoteller og hotellignende virksomheder forbrug af kul til rumvarme m.v.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udmøntet ved udstedelse af ny bekendtgørelse om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet, som vil træde i stedet for bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte.

Bestemmelserne vil svare til de tilsvarende bestemmelser i mineralolieafgiftslovens § 11, *stk. 18-19*, og gasafgiftslovens § 10, *stk. 16-17*.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af kulafgiftslovens § 10 a, *stk. 1, 3. pkt.*, at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås at kulafgiftslovens § 10 a, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i loven fremover ikke vil være et krav om, at erhvervs-

drivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 3 i elafgiftsloven, at afgiften svares af 1) den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, 2) den, der til eget forbrug fremstiller elektricitet, og 3) den, der er registreret for afgift efter elafgiftslovens § 4, stk. 2-5.

Med lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås det at indsætte et § 4 a om mulighed for forbrugsregistrering for de virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 3, at der efter »stk. 2-5.« indsættes », eller § 4 a, stk. 1«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre at den, der er registreret for afgift efter § 4 a, stk. 1, vil skulle svare afgiften efter elafgiftsloven.

Formålet med bestemmelsen er at etablere en pligt for den forbrugsregistrerede virksomhed efter § 4 a, stk. 1 til at svare afgiften. Denne pligt svarer til den pligt forbrugsregistrerede virksomhed efter elafgiftslovens § 4, stk. 3-5, har for elektricitet, der leveres fra det kollektive net.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter elforsyningsloven er der mulighed for at etablere en direkte linje mellem en elproducent og en elforbruger uden om det kollektive net. En direkte linje kan kun anlægges efter tilladelse fra Energistyrelsen efter § 23 i lov om elforsyning og er defineret som en direkte elektricitetsforbindelse mellem en elproducent og en forbruger, gennem hvilken der dels leveres elektricitet direkte fra elproducenten til forbrugeren på den direkte linje, dels leveres elektricitet fra en elhandler på det kollektive net til forbrug på den direkte linje. Etablering af en sådan direkte linje skal ske efter tilladelse fra Energistyrelsen i elforsyningslovens § 23.

Elektricitet produceret af en elproducent på den direkte linje kan efter elforsyningsloven også leveres til det kollektive net. Direkte linjer har ét tilkoblingspunkt til det kollektive net. Der kan ligge flere forbrugere, herunder med forskellige cvr-numre, bag tilkoblingspunktet. Der er dog kun knyttet ét aftagenummer til hvert tilkoblingspunkt på det kollektive net, og derfor vil kun en af forbrugerne på den direkte linje kunne indgå aftale med en elhandelsvirksomhed om leverancer af elektricitet til aftagenummeret.

Elproducenten på den direkte linje, der leverer elektricitet til den direkte linje, skal lade sig registrere efter elafgiftslovens § 4, stk. 2, og svare afgift for forbrug af elektricitet på den direkte linje til Skatteforvaltningen, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 3. Dette omfatter både eget forbrug af elektricitet hos den virksomhed, der producerer elektricitet, og ligeledes forbrug af den producerede elektricitet hos de virksomheder, der er tilkoblet den direkte linje fra elproducenten.

Efter elafgiftslovens § 4, stk. 3, er det muligt for en virksomhed med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Det giver virksomheden mulighed for at forbrugsafregne elafgiften.

En forbrugsregistrering giver mulighed for at få leveret elektricitet fra elleverandøren uden afgift. Forbrugsregistreringen indebærer, at virksomhederne kan foretage nettoafregning af afgiften. Nettoafregning betyder, at virksomheden skal betale afgift af det ikke-godtgørelsesberettigede energiforbrug til Skatteforvaltningen. Når kalendermåneden (afgiftsperioden) er gået, opgør virksomheden, hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til godtgørelsesberettigede formål, og hvor meget af elektriciteten, der er anvendt til ikke-godtgørelsesberettigede formål.

Herved har virksomheden en fleksibilitet i først at skulle betale afgift til elleverandøren og derefter søge om godtgørelse af afgift hos Skatteforvaltningen. Forbrugsregistreringen giver dermed virksomhederne en likviditetsmæssig fordel.

Det fremgår af § 8, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v., og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8.

Der er efter gældende ret ikke mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for elektricitet, der leveres via en direkte linje fra en elproducent registreret efter elafgiftslovens § 4, stk. 2.

Det foreslås i elafgiftsloven at indsætte en ny paragraf, § 4 a om forbrugsregistrering på direkte linjer.

Det foreslås som *stk. 1*, at virksomheder, der direkte får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås som *stk. 2, 1. pkt.*, at ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for Skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1 eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Det foreslås som *stk. 2, 2. pkt.*, at ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 2.

Det foreslås som *stk. 3*, at virksomheder registreret efter stk. 1, der ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette Skatteforvaltningen.

Det foreslås som *stk. 4*, at virksomheder kan ikke registreres i henhold til stk. 1, hvis de på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 1 er i restance med skatter og afgifter.

Det foreslås som *stk. 5, 1. pkt.*, at har virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan Skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Det foreslås som *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, kan tidligst 12 måneder efter inddragelsen anmode om fornyet registrering efter stk. 1. Det foreslås som *stk. 5, 3. pkt.*, at Skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Det foreslås som *stk. 6*, at til de registrerede virksomheder, jf. stk. 1, udstedes et bevis for registreringen.

Det foreslåede § 4 a, stk. 1, vil medføre, at virksomheder, der opfylder de tilsvarende krav til forbrugsregistrering, som gælder for elektricitet, der leveres fra det kollektive net i elafgiftslovens § 4, stk. 3, og som forbruger elektricitet via en direkte linje, kan forbrugsregistreres.

Formålet med ændringen er at give virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje, mulighed for at blive forbrugsregistreret, da det vil give en likviditetsmæssig fordel.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en virksomhed, der opfylder de øvrige betingelser for forbrugsregistrering, og som får leveret elektricitet via en direkte linje, kan lade sig forbrugsregistrere hos Skatteforvaltningen på lige fod med virksomheder med et lignende forbrug.

Virksomheden, der får leveret elektricitet via en direkte linje, skal således for at blive forbrugsregistreret have et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet direkte leveret fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af den elafgift, virksomheden skal svare.

Forbrugsregistrering sker hos Skatteforvaltningen.

Virksomheder, der forbruger elektricitet via en direkte linje, vil dermed også under visse betingelser have mulighed for at blive forbrugsregistreret og foretage nettoafregning af afgiften.

Forbrugsregistrering vil desuden medføre, at virksomheden efter udløbet af hver afregningsperiode skal angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen efter elafgiftslovens § 8, stk. 1.

Det foreslåede § 4 a, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at virksomheden, der anmoder Skatteforvaltningen om at blive forbrugsregistreret efter det foreslåede § 4 a, stk. 1, over for Skatteforvaltningen skal kunne dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i det foreslåede stk. 1. Det foreslåede § 4 a, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at ved opgørelsen af forbruget de seneste 12 måneder skal virksomheden benytte de mængder elektricitet eller varme, som er målt af de virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 2.

Alternativt kan virksomheden sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1.

Det foreslåede § 4 a, stk. 3, vil medføre, at en virksomhed, der er registreret efter det foreslåede stk. 1, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugsregistreret efter det foreslåede stk. 1.

Skatteforvaltningen vil herefter afregistrere virksomheden.

Det foreslåede § 4 a, stk. 4, vil medføre, at virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om at blive forbrugsregistreret efter det foreslåede stk. 1, ikke kan blive forbrugsregistreret, hvis virksomheden er i restance med skatter og afgifter.

Dermed kan virksomheder, der ikke rettidigt har betalt skatter og afgifter, ikke blive forbrugsregistreret, før disse udeståender er betalt.

Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 1. pkt., vil medføre, at en forbrugsregistreret virksomhed skal overholde en række tidsfrister, da Skatteforvaltningen ellers kan inddrage forbrugsregistreringen.

Den forbrugsregistrerede virksomhed kan således få inddraget registreringen efter det foreslåede stk. 5, hvis virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har betalt skatter eller afgifter m.v., eller har været i restance med skatter og afgifter.

Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder, der har fået inddraget forbrugsregistreringen efter det foreslåede stk. 1, tidligst kan anmode om fornyet registrering efter stk. 1 efter 12 måneder.

Denne regel vil være tilsvarende den, som gælder for forbrugsregistrerede virksomheder efter § 4, stk.

3-5, jf. § 4, stk. 10. Det foreslåede § 4 a, stk. 5, 3. pkt., vil medføre at Skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at Skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringen.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af elafgiftslovens § 5, at der for visse anvendelser ikke svares afgift af elektricitet. Det omfatter bl.a. elektricitet, der leveres til virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 3-5, herunder som forbrugsregistrerede virksomheder.

Med lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås det at indsætte et § 4 a om mulighed for forbrugsregistrering for de virksomheder, der får leveret elektricitet via en direkte linje.

Det foreslås i elafgiftslovens § 5, *stk. 1*, som litra d at indsætte »d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, stk. 1.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at leverancer af elektricitet til virksomheder, der er registreret efter elafgiftslovens § 4 a, stk. 1, vil være fritaget for afgift.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at leverancen af elektricitet via en direkte linje til en forbrugsregistreret virksomhed efter § 4 a, stk. 1 bliver fritaget for afgift, således at elproducenten ikke skal svare afgift af leverancen af elektricitet.

Denne fritagelse svarer til fritagelse for afgift af leverancer af elektricitet fra det kollektive net til forbrugsregistrerede virksomheder, jf. elafgiftslovens § 5, stk. 1, litra b.

Til nr. 4

Det fremgår af elafgiftslovens § 8, hvilke krav der er til registrerede virksomheders angivelse af afgift samt opgørelsen af afgift, herunder hvad der anses for at være den afgiftspligtige mængde.

Efter § 8, stk. 3, er det desuden fastsat, at den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode for forbrugsregistrerede virksomheder efter § 4, stk. 3, er den mængde, som en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, har leveret i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 c.

Det foreslås i elafgiftslovens § 8, *stk. 3*, efter »stk. 3« at indsætte »eller § 4 a, stk. 1,«.

Det foreslåede vil medføre, at for forbrugsregistrerede virksomheder efter det foreslåede § 4 a, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode den mængde, som en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, har leveret via en direkte linje i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11 og § 11 c.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, hvordan en forbrugsregistreret virksomhed efter den foreslåede § 4 a, stk. 1 skal opgøre den afgiftspligtige mængde. Opgørelsen af den afgiftspligtige skal dermed opgøres på samme måde som for forbrugsregistrerede virksomheder efter elafgiftslovens § 4, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 11, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmu-

lighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og § 11, stk. 6 og 7, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning, overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Frem til 2023 udgjorde den lave processats i elafgiftslovens § 11, stk. 1, en støtteordning, som var notificeret som statsstøtte i henhold til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108) (gruppefritagelsesforordningen).

Da alle momsregistrerede virksomheder fra og med den 1. januar 2023 er blevet ligestillet med ophævelsen af bilag 1 til elafgiftsloven fra 2023, vil den lave processats fra 1. januar 2023 ikke længere at indebære statsstøtte. Derfor er godtgørelse efter § 11, stk. 1, heller ikke længere omfattet af kravet om indberetning af udbetalt statsstøtte, jf. § 11, stk. 11.

Det foreslås, at elafgiftslovens § 11, stk. 11, 1. pkt., ændres derved, at »stk. 1, jf. § 11 c, og« udgår.

Det foreslåede vil medføre at virksomheder fremover ikke skal indberette det beløb, de modtager i tilbagebetaling efter ordningen i § 11, stk. 1, om lempet elafgift til momsregistrerede virksomheder, til Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 11, § 11 b, stk. 9, og § 11 f, stk. 4, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 11, stk. 1, § 11 b, stk. 3-5, og § 11 f, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningerne i §§ 11 og 11 f er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f. Det fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 6 og 7, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder bortset fra tilfælde, der fremgår af § 11, stk. 2, kan få tilbagebetalt afgiften efter elafgiftsloven af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling. Tilbagebetalingen nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, jf. § 11 c, stk. 1.

Det følger af § 11, stk. 11, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, for den enkelte ordning skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af værdien af lempelsen skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 3, at skibe, der ligger til kaj i havn, har ret til at få godtgørelse af afgift for leveret elektricitet direkte fra land, bortset fra 0,4 øre pr. kWh. Dette gælder dog ikke, hvis elektricitetens spænding er under 380 V, elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet, elektriciteten

forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart, jf. § 11, stk. 4.

Det følger af elafgiftslovens § 11 b, stk. 9, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af denne godtgørelsesmulighed, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtigheidskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtigheidskravet, ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i elafgiftslovens § 11, stk. 11, § 11 b, stk. 9, og § 11 f, stk. 4, at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det betyder, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Formålet med ændringen er en konsekvens af forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 11, stk. 1, § 11 b, stk. 3-5, og § 11 f, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det følger af bekæmpelsesmiddelsafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemodtager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at bekæmpelsesmiddelsafgiftslovens § 24, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 3. pkt., at erhvervsdrivende varemottageres anmeldelse hos Skatteforvaltningen, som sker i forbindelse med varemottagelsen her i landet, er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås, at cfc-afgiftsloven § 3 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6, at ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter § 3 d, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. 1.pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Med § 5, nr. 40, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 3 d, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 3 d, stk. 6, ligeledes indsat et 3. pkt. Begge bestemmelser trådte i kraft den 1. juli 2021. Da ændringerne af bestemmelserne er forskellige og således indebærer to forskellige formuleringer, som imidlertid har samme ikrafttrædelsesdato, er det Skatteministeriets vurdering, at der er usikkerhed om, hvad der skal være gældende, og at der er behov for at skabe klarhed. Det er dog samtidig vurderingen, at der er tale om en ændring af lovteknisk karakter, der ikke har haft konsekvenser.

Det foreslås i cfc-afgiftsloven, at § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., nyaffattes.

Det foreslås som 3. *pkt.*, at for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. Det foreslås som 4. *pkt.*, at 1. pkt. ikke finder anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Formålet med ændringen er at skabe klarhed over, i hvilken rækkefølge som 3. og 4. pkt. skal fremgå.

Det foreslåede vil medføre, at det punktum, der blev indsat med lov nr. 1240 af 11. juni 2021, indsættes som 3. pkt., og at det punktum, der blev indsat med lov nr. 2225 af 29. december 2020, indsættes som 4. pkt.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 4, stk. 6, at virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan undlade at lade sig registre som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til den afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Med § 5, nr. 41, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev der i § 4, stk. 6, indsat et 3. pkt., der trådte i kraft den 1. juli 2021. Med § 7, nr. 3, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der i § 4, stk. 6, ligeledes indsat et 3. pkt. Begge bestemmelser trådte i kraft den 1. juli 2021.

Da ændringerne af bestemmelserne er forskellige og således indebærer to forskellige formuleringer, som imidlertid har samme ikrafttrædelsesdato, er det Skatteministeriets vurdering, at der er usikkerhed om, hvad der skal være gældende, og at der er behov for at skabe klarhed. Det er dog samtidig vurderingen, at der er tale om en ændring af lovteknisk karakter, der ikke har haft konsekvenser.

Det foreslås i Cfc-afgiftsloven, at § 4, stk. 6, at 3. og 4. *pkt.*, nyaffattes.

Det foreslås som 3. *pkt.*, at for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. Det foreslås som 4. *pkt.*, at 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Formålet med ændringen er at skabe klarhed over, i hvilken rækkefølge 3. og 4. pkt. skal fremgå.

Det foreslåede vil medføre, at det pkt., der blev indsat med lov nr. 1240 af 11. juni 2021, indsættes som 3. pkt., og at det pkt., der blev indsat med lov nr. 2225 af 29. december 2020, indsættes som 4. pkt.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 19, stk. 2, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne i § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 19, stk. 3, 1. pkt., at i andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet. Det fremgår af batteriafgiftslovens § 19, stk. 3, 2. pkt., at bestemmelserne i lovens § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende finder anvendelse.

Det foreslås i § 19, stk. 2, og § 19, stk. 3, 2. pkt., at »2. og 3. pkt.« ændres til »2. pkt.«.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås, at batteriafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af batteriafgiftslovens § 19, stk. 2, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, vil reglerne i § 18, 2. pkt., og stk. 2-6, finde tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af batteriafgiftslovens § 19, stk. 3, 2. pkt., vil reglerne i lovens § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-6, finde tilsvarende anvendelse.

Til § 8

Det følger af isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3. pkt., at registreringen som registreret varemottager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås, at isafgiftslovens § 1, stk. 6, 3 pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 1, nr. 1, at den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, opgøres efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 11, at ved indførsel af varer fra steder uden for EU omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-13, 15 og 17, svares afgift efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens § 13, kulafgiftslovens § 10 eller gasafgiftslovens § 13.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 13, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8. For varemottagere registreret efter mineralolieafgiftslovens § 4, stk. 2, sker angivelsen og betalingen dog efter reglerne i opkrævningslovens § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 13, stk. 2, nr. 1, at for afregning af afgiften i øvrigt gælder for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, omfattede varer bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens § 16, stk. 2, § 18 og § 19.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 14, nr. 1, at Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til at foretage eftersyn m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven, for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, omfattede varer efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens §§ 22-24.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 1, nr. 1, § 11, § 13, stk. 2, og § 14, nr. 1, at »17« ændres til »17-19«.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 1, vil sikre, at karburatorvæske efter § 2, stk. 1, nr. 18, vil være omfattet af opgørelsesbestemmelserne efter mineralolieafgiftsloven § 7.

Den foreslåede ændring vil ligeledes sikre, at varer efter § 1, stk. 1, i CO₂-afgiftsloven, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, og hvor der efter lovens § 1, stk. 1, nr. 19, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof

eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, vil være omfattet af opgørelsesbestemmelserne efter § 7 i mineralolieafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil ligeledes sikre, at varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 19, 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, hvor der gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier, vil være omfattet af opgørelsesbestemmelserne efter § 7 i mineralolieafgiftsloven.

Den foreslåede ændring af § 11 vil sikre, at ved indførsel af varer fra steder uden for EU omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18 og 19, skal der svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i mineralolieafgiftsloven.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 2, nr. 1, vil sikre, at for afregning af afgiften skal i øvrigt for de af § 2, stk. 1, nr. 18 og 19, omfattede varer bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens § 16, stk. 2, § 18 og § 19.

Den foreslåede ændring af § 14, nr. 1, vil sikre, at Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse vil have adgang til at foretage efter m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven, for de af § 2, stk. 1, nr. 18 og 19, omfattede varer efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens §§ 22-24.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, at i den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages 1) varer, der tilføres en anden virksomhed, der efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven eller gasafgiftsloven er registreret for fremstilling, oplægning og afsætning m.v. af samme varer, 2) varer, der leveres til udlandet, og 3) varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 2, at registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtig olie eller gas omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8-10, og som opgør den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomheden med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne, kan yderligere fradrage den mængde olie eller gas, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 2, efter »afsætter afgiftspligtig olie« at indsætte »efter § 2, stk. 1, nr. 1-4, 13, 15, 17 og 18«, og efter »nr. 8-10« at indsætte »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring af § 6, stk. 2, vil sikre, at registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtig olie efter § 2, stk. 1, nr. 1-4, 13, 15, 17 og 18, og gas efter nr. 8-10, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, og som opgør den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomheden med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne, yderligere vil kunne fradrage den mængde olie eller gas, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, at fritaget for afgift er afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13 og 15, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med

en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Det foreslås i § 7, stk. 1, nr. 1, at ændre »13 og« til »13,« og »15,« ændres til »15 og 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, nr. 1, vil sikre, at afgiftsfritagelsen vil omfatte varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 2, at fritaget for afgift er afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og 8-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 17, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i henholdsvis § 9, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven og § 8, stk. 2, i gasafgiftsloven.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 2, at ændre »11, 1. pkt.,« til »11, 1. pkt., og« og at ændre »17« til »17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, nr. 2, vil sikre at afgiftsfritagelsen omfatter varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i henholdsvis § 9, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven og § 8, stk. 2, i gasafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, at afgiften tilbagebetales for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12 og 15, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet. Afgiften tilbagebetales dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af lov om CO₂-kvoter. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, mineralolieafgiftsloven, § 7, stk. 1, i kulafgiftsloven eller § 8, stk. 2, i gasafgiftsloven. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., at ændre »1-12 og« til: »1-12,«, og at ændre »15,« til »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 4, nr. 1, vil sikre, at afgiften tilbagebetales for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af § 7, stk.

1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet. Afgiften tilbagebetales dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af lov om CO₂-kvoter. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, skal opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven, § 7, stk. 1, i kulafgiftsloven eller § 8, stk. 2, gasafgiftsloven. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 2, at afgiften tilbagebetales for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10 og 15, der anvendes til færgedrift.

Det foreslås i § 7, stk. 4, nr. 2, at ændre »8-10« til »8-10,« og at ændre »15« til »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring i § 7, stk. 4, nr. 2, vil sikre, at afgiften tilbagebetales for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes til færgedrift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 3, at afgiften tilbagebetales for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13, i det omfang der ydes tilbagebetaling efter mineralolieafgiftsloven for disse varer.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 3, at der efter »13« indsættes »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 4, nr. 3, vil sikre, at afgiften kan tilbagebetales for tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, i det omfang der ydes tilbagebetaling efter mineralolieafgiftsloven for disse varer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 9, § 7 b, stk. 4, § 9 b, stk. 5, og § 9 c, stk. 10, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningerne i §§ 7 og 7 b er en del af elpatronordningen. Ordningen giver momsregistrerede virksomheder ret til på visse betingelser at benytte en lempet afgiftssats for varme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Ordningen fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, at virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, til

virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 9 b, stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, at virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i loven til formål nævnt i bilag 1 til loven kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af disse brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af fradraget, skal indberette værdien heraf til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af fradragsværdien skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i CO₂-afgiftsloven § 7, stk. 9, § 7 b, stk. 4, § 9 b, stk. 5, og § 9 c, stk. 10, at ændre »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det vil betyde, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i kulafgiftsloven, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, at der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser

ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikkebionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Ved §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, som er nævnt i 1. pkt., forstås §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., at momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i mineralolieafgiftsloven, § 10 i gasafgiftsloven eller § 8 i kulafgiftsloven.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 1, 1. pkt., at ændre og 17,» til », 17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter 2, stk. 1, nr. 19«.

Den foreslåede ændring af § 9 a, stk. 1, 1. pkt., vil sikre, at der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikkebionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14.

Den foreslåede ændring af § 9 c, stk. 1, vil sikre, at momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, bortset fra brændsler til fjernvarme i CO₂-afgiftsloven til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i mineralolieafgiftsloven, § 10 i gasafgiftsloven eller § 8 i kulafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, omfattede varer efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens §§ 14 og 15.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at »17« ændres til »17-19«.

Den foreslåede ændring af § 12 vil sikre, at virksomheder, der er registreret efter CO₂-afgiftslovens § 3, skal føre regnskab over de af § 2, stk. 1, nr. 18 og 19, omfattede varer efter bestemmelserne i mineralolieafgiftslovens §§ 14 og 15.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 18, at for betaling af afgift efter loven hæfter selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i mineralolieafgiftsloven tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 18, 2. pkt., at ændre »og 17« til »17 og 18, samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.

Den foreslåede ændring af § 18 vil sikre, at for de i § 2, stk. 1, nr. 18 og 19, omfattede varer finder bestemmelserne tilsvarende § 28 i mineralolieafgiftsloven tilsvarende anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Det følger af kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemodtager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere i praksis registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke vil skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 20, stk. 2, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne i kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., at i andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet. Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 20, stk. 3, 2. pkt., at bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., tilsvarende finder anvendelse.

Det foreslås i § 20, stk. 2, og § 20, stk. 3, 2. pkt., at »2. og 3. pkt.« ændres til »2. pkt.«.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 10, nr. 1, foreslås, at kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af kvælstofafgiftslovens § 20, stk. 2, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, vil reglerne i § 19, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-6, finde tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af kvælstofafgiftslovens § 20, stk. 3, 2. pkt., at bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-6, vil finde tilsvarende anvendelse.

Til § 11

Det følger af kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemodtager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemottagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at kvælstofoxidafgiftslovens § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke villes skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemottagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Investorfradragsloven blev indført med virkning fra den 1. januar 2019, jf. lov nr. 1707 af 27. december 2018. Herefter kan fysiske personer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst opnå et fradrag, et såkaldt investorfradrag, i forbindelse med visse investeringer, hvorved der mod kontantindskud direkte eller indirekte erhverves kapitalandele i små eller mellemstore virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase.

Fradraget udgør 59 pct. af anskaffelsessummen, jf. investorfradragslovens § 7, stk. 1, 2. pkt. Ved direkte erhvervelse af aktier i et målselskab kan der dog højst opnås investorfradrag på grundlag af en anskaffelsessum på 400.000 kr., jf. stk. 2, 1. pkt. Ved indirekte investeringer gennem investorfradragsfonde kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 125.000 kr., jf. stk. 2, 2. pkt.

Der er pligt til indberetning om visse investeringer, der danner grundlag for investorfradrag, jf. skatteindberetningslovens § 29 a.

Indberetningspligten har til formål at gøre investorfradragsordningen så simpel som mulig, da indberetningerne gør det muligt at fortrykke fradraget på de enkelte investorers årsopgørelse. Det betyder, at en

investor typisk ikke skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen for at foretage fradraget. Indberetningen er samtidig et væsentligt element i Skatteforvaltningens kontrol med ordningen.

Efter skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 1, skal selskaber årligt foretage indberetning til Skatteforvaltningen om investeringer, der danner grundlag for investorfradrag som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, og som selskabet har modtaget oplysning om som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 3, samt om investeringer foretaget af investorfradragsfonde. Skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 2, oplister i nr. 1-4 de oplysninger, der som udgangspunkt skal indgå i indberetningen efter bestemmelsens stk. 1.

Det fremgår desuden af skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, at indberetninger efter stk. 1 skal omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Hvis selskabet i løbet af året har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragsfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved opgørelsen af det beløb, der skal indberettes efter den bestemmelse.

Det foreslås at ændre i skatteindberetningslovens § 29 a, stk. 3, så beløbsgrænsen på 500.000 euro ændres til 100.000 euro.

Den foreslåede ændring vil medføre, at målselskabet eller investorfradragsfonden – udover de i stk. 2 oplyste oplysninger – vil skulle indberette oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af investorfradragsloven, når dette beløb overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, som bl.a. indebærer, at tærsklen for, hvornår virksomheder skal indberette udbetalt statsstøtte, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter artikel 25, stk. 4, litra a og b, i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne sikre, at de indberetningspligtige finansielle institutter eller mellemmand eller platformsoperatører, der er under dens jurisdiktion dels skal underrette hver enkelt berørt person om, at oplysningerne om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med direktivet, dels skal give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes.

Denne bestemmelse er gennemført ved skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1. Imidlertid fremgår det af denne bestemmelse, at den alene forpligter finansielle institutter og platformsoperatører til at underrette hver enkelt berørt person om, at oplysningerne om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med direktivet, og at give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen omtaler således – modsat DAC7 – ikke mellemmand.

Det foreslås, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, ændres, så »og platformsoperatører« ændres til »,

platformsoperatører og mellemmand«, »eller § 43, stk. 1,« ændres til »§ 43, stk. 1, eller § 46 a«, og der efter »§ 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1,« indsættes »§ 46 a«.

Forslaget vil indebære, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, vil blive udvidet til også at omfatte mellemmand, som er indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 46 a, så mellemmand i lighed med finansielle institutter og platformsoperatører dels vil skulle underrette hver enkelt berørt person om, at oplysningerne om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med skatteindberetningsloven, dels vil skulle give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen vil kunne udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen.

Ved mellemmand forstås i denne forbindelse indberetningspligtige efter de regler, der blev indført ved DAC6 om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger.

De mellemmand, der således er indberetningspligtige efter DAC6, er enhver person, som udformer, markedsfører, tilrettelægger eller i øvrigt stiller indberetningspligtig grænseoverskridende ordning til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som administrerer gennemførelsen af sådanne ordninger. Begrebet omfatter tillige enhver person, som har forpligtet sig til at yde, direkte eller ved hjælp af andre personer, støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udformning, markedsføring, tilrettelæggelse, stillen til rådighed med henblik på gennemførelsen eller administration af gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

Bestemmelserne i DAC6 er gennemført ved, at der i skatteindberetningslovens § 46 a er givet skatteministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetning vedrørende grænseoverskridende ordninger. Disse nærmere regler er fastsat ved bekendtgørelse nr. 1634 af 27. december 2019 om indberetning af grænseoverskridende ordninger.

Til nr. 3

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, at hvis indberetningspligtige efter en række bestemmelser i skatteindberetningsloven eller regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven har forsøgt indberetning, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, så skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, ændres »eller 22« til », 22 eller 43«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, vil blive ændret, så det fremgår, at hvis en indberetningspligtig platformsoperatør har forsøgt indberetning efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, så vil den indberetningspligtige skulle foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Til nr. 4

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, at hvis et finansielt institut eller en platformsoperatør ikke rettidigt har opfyldt sine pligter efter § 53 a eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, eller § 43, stk. 2, så kan Skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og om betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Det foreslås, at i skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, ændres »eller en platformsoperatør« til », en platformsoperatør eller en mellemmand«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 12, nr. 2.

Det foreslås i lovforslagets § 12, nr. 2, at skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1, vil blive udvidet til også at omfatte mellemænd, som er indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 46 a, så mellemænd i lighed med finansielle institutter og platformsoperatører, dels vil skulle underrette hver enkelt berørt person om, at oplysninger om personen vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med skatteindberetningsloven, dels vil skulle give hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som personen har ret til hos den dataansvarlige i tilstrækkelig god tid til, at personen vil kunne udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen.

Som følge heraf foreslås det, at det kommer til at fremgå, at pålæg efter bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, om pålæg om at opfylde lovens § 53 a, også vil kunne gives til mellemænd.

Til § 13

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til 1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse dyr eller 2) fremstillingen af cellulose eller 3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Bestemmelsen gennemfører gennemsigtigheidskravet i Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, hvorefter der i forbindelse med støttetildeling over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget Retningslinjer for statsstøtte til klima-, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtigheidskravet ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildeling, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro. Det følger af disse retningslinjer, at medlemsstaterne skal sikre at bringe deres eksisterende støtteordninger i overensstemmelse med disse retningslinjer senest den 31. december 2023.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, 1. pkt., at »500.000 euro« ændres til »100.000 euro«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få godtgjort afgift efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Det følger af svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemodtager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemodtagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at svovlafgiftslovens § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemodtagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der gælder et særligt bundfradrag af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9. Bundfradraget gives for kul mv., der både er berettiget til særlig refusion efter CO₂-afgiftens bestemmelser, og for hvilke der ydes residualafgiftstilskud på baggrund af aftale med staten.

Det fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 33, stk. 1-9, svovlafgiftsloven skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Støtteordningen i § 33 udgøres af et særligt bundfradrag, der fremgår af svovlafgiftslovens § 33, stk. 1-9.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildelinger over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved at tærsklen for hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildelinger sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås i svovlafgiftslovens § 33, stk. 10, 1. pkt., at »500.000 euro« ændres til »100.000 euro«.

Det vil betyde, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring af § 33, stk. 10, vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 33, stk. 1-9, svovlafgiftsloven, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Det følger af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 17, stk. 1, 3. pkt., at registreringen som registreret varemodtager er gældende i 5 år.

Imidlertid er registrerede varemodtagere registreret hos Skatteforvaltningen, indtil de lader sig afmelde og ikke kun i en femårig periode. Dette er begrundet i, at kravet i praksis har forekommet uhensigtsmæssigt for virksomhederne og Skatteforvaltningen. Der gælder desuden ikke tilsvarende krav i en række andre afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og chokoladeafgiftsloven. Det er vurderingen, at denne administration ikke har haft betydning, da der er tale om et formalitetskrav.

Det foreslås derfor, at opløsningsmiddelsafgiftslovens § 17 stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ophævelsen er at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis ved at ophæve den bestemmelse, som indebærer, at Skatteforvaltningen skal afmelde virksomhedernes anmeldelse efter hver femårig periode, samtidig med at virksomhederne ikke ville skulle forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode, samt at sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der i lovgivningen fremover ikke vil være et krav om, at erhvervsdrivende varemodtagere skal forny deres anmeldelse til Skatteforvaltningen efter hver femårig periode. Samtidig vil ophævelsen sikre ensrettede regler på tværs af afgiftslove.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 18, stk. 2, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne i § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6 tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 18, stk. 3, 1. pkt. at ved modtagelse af varer fra andre EU-lande betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet. Det fremgår af § 18, stk. 3, 2. pkt., at bestemmelserne i lovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i § 18, stk. 2 og § 18, stk. 3, 2. pkt., at »2. og 3. pkt.« ændres til »2. pkt.«.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 15, nr. 1, foreslås, at opløsningsmiddelsafgiftslovens § 17 stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 18, stk. 2, at for

varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, vil reglerne i § 17, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-6, finde tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af opløsningsmiddelsafgiftslovens § 18, stk. 3, 2. pkt., at reglerne i lovens § 17, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-6, vil finde tilsvarende anvendelse.

Til § 16

Til nr. 1

Det fremgår af vejlovens § 80, stk. 1, at det offentlige vejareal med vejmyndighedens tilladelse bl.a. kan anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn el.lign. Endvidere fremgår det af § 80, stk. 3, at kravet om tilladelse efter stk. 1 ikke finder anvendelse på etablering af offentligt tilgængelige ladepunkter. Endelig fremgår det af § 80, stk. 4, at transportministeren kan undtage visse former for råden over vejarealet fra kravet om tilladelse efter § 80, stk. 1, og bemyndige vejmyndigheden til at fastsætte nærmere regler for disse former for råden over vejarealet.

For en nærmere beskrivelse af reglerne i vejlovens § 80 henvises til pkt. 3.10.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i vejloven indsættes et nyt § 80, stk. 3, 2. pkt., hvorefter tilladelseskravet efter vejlovens § 80, stk. 1, ikke finder anvendelse på opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr, som Sund og Bælt Holding A/S opstiller på vejarealer som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, jf. dog vejlovens § 80, stk. 5.

Forslaget vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S ikke vil skulle ansøge om tilladelse ved opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift. Som alternativ til kravet om at ansøge om tilladelse vil selskabet i stedet kunne opstille vejsideudstyret i overensstemmelse med de regler, som vil blive fastsat efter den nye bestemmelse i vejlovens § 80, stk. 5, jf. lovforslagets § 16, nr. 2.

Forslaget om at fravige kravet om tilladelse efter vejlovens § 80, stk. 1, vil betyde, at lovens § 89 om vejmyndighedens pligt til at forhandle med politiet, inden der meddeles tilladelse efter § 80, ikke finder anvendelse ved Sund og Bælt Holding A/S' opstilling af vejsideudstyr til kontrol af vejafgift. Det er hensigten, at reglerne, som forventes fastsat i medfør af det foreslåede stk. 5 i vejlovens § 80, jf. lovforslagets § 16, nr. 2, ligeledes vil skulle sikre, at opstillingen af såvel fast som mobilt vejsideudstyr ikke påvirker trafiksikkerheden.

Til nr. 2

Det fremgår af vejlovens § 80, stk. 3, at bestemmelsen i lovens § 80, stk. 1, hvorefter vejmyndigheden skal give tilladelse, før det offentlige vejareal kan anvendes til f.eks. at anbringe genstande og udstyr, ikke finder anvendelse på etablering af offentlige tilgængelige ladepunkter. Endvidere fremgår det af § 80, stk. 4, at transportministeren kan undtage visse former for råden over vejarealet fra kravet om tilladelse efter stk. 1 og kan bemyndige vejmyndigheden til at fastsætte nærmere regler for disse former for råden over vejarealet.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.10.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i vejloven indsættes et nyt § 80, stk. 5, hvorefter transportministeren fastsætter regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S skal opfylde, når selskabet skal anvende vejarealet til

opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, herunder om høring af vedkommende vejmyndighed ved opstilling af fast vejsideudstyr.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at udvide undtagelsesbestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 3, jf. lovforslagets § 16, nr. 1, således, at Sund og Bælt Holding A/S ved opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr undtages fra tilladelseskravet i vejlovens § 80, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse vil transportministeren således blive bemyndiget til at fastsætte regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S vil skulle opfylde som følge af forslaget om fravigelse af tilladelseskravet i vejlovens § 80, stk. 1.

Som anført i pkt. 3.10.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det hensigten at fastsætte regler for betingelser for opstilling af henholdsvis det faste og det mobile vejsideudstyr.

Det er hensigten at fastsætte regler, som sikrer, at selskabet inden opstilling af det faste vejsideudstyr til kontrol af vejafgift vil skulle inddrage vejmyndigheden, således at vejmyndigheden vil få lejlighed til at udtale sig, bl.a. om den plads, som vejsideudstyret vil optage på vejarealet og den nærmere placering af udstyret i forhold til trafikale hensyn og trafiksikkerhed og andre aktiviteter på vejarealet, som vejmyndigheden almindeligvis varetager ved tilladelser efter vejlovens § 80, stk. 1.

Vejmyndigheden vil således med de forventede regler kunne afgive en udtalelse vedrørende den påtænkte anvendelse af vejarealet, men dog uden at kunne give et egentligt afslag, idet selskabet skal kunne varetage den kontrolopgave, som selskabet er pålagt ved lov.

Som nævnt i pkt. 3.10.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det hensigten, at det mobile vejsideudstyr vil kunne flyttes flere gange i løbet af en dag. Det er på den baggrund hensigten at fastsætte regler om, hvorledes det mobile vejsideudstyr vil kunne flyttes.

Det er som ligeledes anført i pkt. 3.10.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget hensigten at fastsætte regler, hvorved der tages hensyn til trafiksikkerhed. Det er endvidere hensigten, at der vil skulle fastsættes regler om, hvornår Sund og Bælt Holding A/S' opstilling af mobilt vejsideudstyr langs vejsiden bør vige, fordi arealet midlertidigt skal anvendes til andre formål, som vejmyndigheden har givet tilladelse til eller fordi vejmyndigheden skal foretage aktiviteter på vejarealet som f.eks. snerydning eller vedligehold. Endvidere er det hensigten at fastsætte regler om, at selskabet efter anmodning fra vejmyndigheden vil skulle flytte opstillet udstyr, såfremt f.eks. hensyn til trafiksikkerheden eller nogle af de ovennævnte aktiviteter nødvendiggør dette.

Ved opstilling af såvel fast som mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgift er det endvidere hensigten at fastsætte regler om, hvorledes vejsideudstyr vil kunne fastgøres permanent eller midlertidigt til f.eks. en bro over vejarealet uden at beskadige broen.

I bekendtgørelsen er det ydermere hensigten at fastsætte regler om i hvilket omfang, at gæsteprincippet i vejlovens § 77 finder anvendelse for fast vejsideudstyr.

I bekendtgørelsen påtænkes endvidere fastsat sanktionsregler for manglende overholdelse af de fastsatte regler, jf. vejlovens § 135, stk. 2 og 3.

Til § 17

Til nr. 1

Efter § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S kan Sund og Bælt Holding A/S foretage automa-

tisk registrering af nummerplader i relation til selskabets opgaver efter reglerne om miljøzoneordningen i lov om miljøbeskyttelse.

Sund og Bælt Holding A/S har efter gældende ret ikke mulighed for at anvende vejsideudstyr til at registrere køretøjer på det afgiftsbelagte vejnet til brug for kontrol af overholdelse af vejafgiftsordningen i vejafgiftsloven.

Det foreslås, at der i lov om Sund og Bælt Holding A/S indsættes et nyt § 17 a, stk. 1, 2. pkt., der fastsætter, at Sund og Bælt Holding A/S i relation til selskabets opgaver efter reglerne om vejafgiftsordningen i vejafgiftsloven kan anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på det afgiftsbelagte vejnet med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at selskabet vil få den fornødne hjemmel til at behandle personoplysninger med henblik på at kunne varetage de opgaver, som selskabet er blevet pålagt i vejafgiftsloven, og som kræver, at selskabet på forskellig vis kan registrere køretøjers brug af det afgiftsbelagte vejnet.

Registreringen vil skulle ske via vejsideudstyr, herunder med nummerpladegenkendelsessystem, som elektronisk vil opfange de enkelte køretøjers brug af det afgiftsbelagte vejnet og automatisk differentiere mellem de køretøjstyper, som er omfattet af vejafgiftsloven, og de køretøjer, som ikke er omfattet af vejafgiftsloven.

Konkret vil selskabets udstyr tage et oversigtsbillede af køretøjet samt et billede af køretøjets nummerplade. Formålet hermed er, at selskabet på baggrund af nummerpladeoplysningerne skal kunne identificere, om køretøjet har det nødvendige køretøjsudstyr, som registrerer kørslen på det afgiftsbelagte vejnet eller har købt en rutebillet. Det skal bemærkes, at oversigtsbilledet vil kunne omfatte føreren og eventuelle passagerer. Måtte fører eller passagerer være kommet med på et billede, vil personerne blive sløret i en efterfølgende proces. Endvidere bemærkes, at det anvendte vejsideudstyr ikke vil give mulighed for brug af ansigtsgenkendelse.

Hvis selskabets systemer registrerer et køretøj, som er underlagt krav om betaling af vejafgift, og det samtidig konstateres, at køretøjet ikke har registreret kørslen på forhånd eller har køretøjsudstyr, som automatisk registrerer køretøjets brug af vejnettet, vil der være sket en overtrædelse af vejafgiftsreglerne, som kan medføre strafansvar. Registreringen af køretøjernes nummerplader har derfor også til formål at sikre, at selskabet i disse tilfælde vil kunne identificere ejeren af det pågældende køretøj med henblik på at forberede sager til de myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve vejafgiftsordningen. Dette vil konkret ske via sammenstilling af nummerpladeoplysninger i Køretøjsregistreret, herunder EUCARIS, hvor det vil være muligt at identificere ejeren af køretøjet, jf. nærmere bemærkningerne til de foreslåede ændringer til § 17 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 17, nr. 2.

Selskabet vil være selvstændig dataansvarlig for de indsamlede oplysninger og vil behandle oplysninger i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen. Der henvises til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Selskabet vil i nødvendigt omfang til brug for løsning af opgaver i relation til ordningen kunne overlade oplysninger til relevante underleverandører. Det vil f.eks. omfatte IT-udviklingsopgaver. De nærmere krav til selskabets indsamling og behandling af personoplysningerne fremgår af bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 2, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslaget § 17, nr. 2.

Forslaget om at indsætte et nyt § 17 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S foreslås

at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1. Baggrunden herfor er, at Sund og Bælt Holding A/S skal kunne teste systemer m.v. med henblik på at kunne varetage opgaver efter vejafgiftsloven. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne anvende fast og mobilt vejsideudstyr til overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på vejnettet som afgiftsbelægges efter vejafgiftsloven, forud for, at vejafgiftsordningen træder i kraft. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

Til nr. 2

(Til § 17 a, stk. 2, 1. pkt.)

Det fremgår af § 17 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund og Bælt Holding A/S kan indsamle og behandle personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Sund og Bælt Holding A/S' opgaver i forbindelse med miljøzoneordningen.

I relation til billeder af køretøjer følger det af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, jf. stk. 1, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, skal slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget. Af lovens § 4 c, stk. 5, følger det dog, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold, den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

Ifølge bemærkningerne til tv-overvågningslovens § 4 c, jf. Folketingstidende 2017-2018, tillæg A, L 205 som fremsat, side 13, vil tv-overvågningsoptagelser i kriminalitetsforebyggende øjemed bl.a. sige tv-overvågning, som foretages med henblik på at forebygge kriminalitet, sikre tryghed for personer, der befinder sig i området, samt sikring af bevismateriale og dermed oplysninger til brug for politiets efterforskning i tilfælde af kriminalitet. Det følger endvidere af lovbemærkningerne, at der med billed- og lydoptagelser forstås såvel stillbilleder som levende billeder med tilhørende optagelse af lyd, og at bestemmelsen også vil omfatte billeder uden lyd og efter omstændighederne lyd uden billeder optaget med tv-overvågning.

Sund og Bælt Holding A/S kan efter den gældende bestemmelse i § 17 a, stk. 2, 1. pkt., ikke indsamle og behandle personoplysninger med henblik på at udføre kontrol i relation til vejafgiftsordningen.

Det foreslås derfor i § 17 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S at ændre »miljøzoneordningen« til »miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

Den foreslåede ændring vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S også vil kunne indsamle og behandle personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Sund og Bælt Holding A/S' opgaver i forbindelse med vejafgiftsordningen.

Selskabets indsamling og behandling af personoplysninger vil først og fremmest skulle omfatte de nummerpladeoplysninger, som selskabets udstyr vil kunne registrere som følge af de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S.

Omfanget af denne behandling vil afhænge af, om kørslen med det afgiftsbelagte køretøj er sket med rutebillet, eller det benytter køretøjsudstyr, som automatisk registrerer kørslen, og om der er sket en overtrædelse af vejafgiftsordningen.

Selskabet vil opbevare og slette data i overensstemmelse med de persondataretlige regler. For så vidt angår de køretøjer, som vil have funktionsdygtigt køretøjsudstyr, hvor det på kontroltidspunktet vil have været muligt at verificere, at køretøjsudstyret aktivt vil have registreret kørslen på vejnettet, slettes billeder af køretøjet umiddelbart i selve kameraudstyret. Dette forudsætter imidlertid, at det har været teknisk muligt at kommunikere med køretøjsudstyret via radiokommunikation, og køretøjsudstyret vil være korrekt konfigureret til køretøjet. Al personrelateret data, som bliver udlæst af køretøjsudstyret, vil blive slettet, når der er konstateret retmæssig betaling. Billeder af køretøjer, der ved vejsiden ikke kan identificeres med korrekt konfigureret og funktionsdygtigt køretøjsudstyr, vil blive sendt til selskabets backoffice-system til videre behandling og slettes, så snart der er konstateret retmæssig betaling.

For så vidt angår de køretøjer, som vil have forhåndsregistreret kørslen på selskabets IT-plattform (rutebillet), vil både oversigtsbillede af køretøjet og billedet af nummerpladen blive sendt til selskabets backoffice-system. Her vil billederne blive opbevaret indtil det tidspunkt, hvor selskabets systemer konstaterer, at rutebilletten udgør betaling for det kontrollerede vejsegment. Dette vil sædvanligvis skulle ske inden for 84 timer, idet den afgiftspligtige person har mulighed for at ændre rutebilletten op til 48 timer efter udløbstidspunkt for rutebilletten.

For så vidt angår de registreringer, hvor den automatiske læsning af nummerpladen (billedet) har en sådan kvalitet, at det ikke er muligt for systemet at genkende nummerpladen automatisk, vil selskabet skulle foretage en manuel behandling af billedet med henblik på at påføre korrekt registreringsnummer. Disse billeder vil således også blive opbevaret i selskabets backoffice-system, indtil den manuelle behandling er gennemført. Det vil sædvanligvis ske inden for 7 dage.

I relation til dokumentation for korrekt betaling vil billederne som udgangspunkt kunne opbevares i 180 dage. Baggrunden for, at billederne skal kunne opbevares i 180 dage, er, at det først efter en periode vil være muligt at identificere manglende betalinger, ligesom billederne vil kunne blive nødvendige som dokumentation i forbindelse med indsigelser om betalingen. I henhold til vejafgiftsloven er klagefristen for afgiftsopgørelse og betaling heraf, for så vidt angår køretøjer, der foretager manuel registrering af kørslen, fastsat til 4 uger fra den dag afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Billederne vil i disse tilfælde skulle opbevares, indtil der er truffet afgørelse i klagesagen, og den eventuelle betaling er gennemført.

I det omfang den afgiftspligtige person hverken har installeret køretøjsudstyr, som automatisk registrerer kørslen, eller har købt en rutebillet, vil der være sket en overtrædelse af vejafgiftsordningen, jf. reglerne i vejafgiftsloven. I disse tilfælde vil billederne kunne gemmes til det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget et administrativt bødeforelæg og betalt bøden eller efter oversendelse til anklagemyndigheden. Det skyldes, at de pågældende data vil skulle udgøre dokumentation i relation til gennemførelse af korrekt betaling, i en klagesag eller i forbindelse med domstolsprøvelse og lignende.

Det skal bemærkes, at selskabet vil kunne gemme nummerpladeoplysninger i en længere periode end her angivet til brug for en køretøjsdatabase. Der henvises til bemærkningerne nedenfor i dette punkt til de foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S.

Billeder af nummerplader, som vil kunne indsamles efter det foreslåede § 17 a, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 17, nr. 1, vil dermed som udgangspunkt være omfattet af slettefristen på 30 dage i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4. Som beskrevet ovenfor vil billederne dog blive opbevaret til brug for en efterfølgende sag om overtrædelse af reglerne. Det følger imidlertid af § 4 c, stk. 5, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold, den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter stk. 2. Videre følger det af § 4 c, stk. 5, at såfremt

opbevaring er nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende. Med den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 2, 1. pkt., vil bestemmelsen derfor komme til at ligge inden for rammerne af tv-overvågningslovens § 4 c, herunder stk. 5.

Med den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 2, 1. pkt., vil Sund og Bælt Holding A/S endvidere kunne indsamle oplysninger fra f.eks. Skatteforvaltningen, som vil være nødvendige i forbindelse med selskabets administration af de opgaver, som selskabet er blevet pålagt. Det drejer sig bl.a. om oplysninger, om køretøjer, som er undtaget fra at betale vejafgift, da Sund og Bælt Holding A/S f.eks. vil kunne få behov for at behandle oplysninger om, at en køretøjs ejer ikke er omfattet vejafgiftsordningen.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 17 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund og Bælt Holding A/S under samme betingelser som nævnt i 1. pkt., kan indsamle oplysninger i Køretøjsregistreret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger og behandle disse.

Efter databeskyttelseslovens § 11, stk. 2, nr. 1, må private behandle oplysninger om personnumre, når det følger af lovgivningen. Efter § 34, stk. 1, i lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023 (herefter CPR-loven), må en myndighed kun videregive oplysninger, herunder beskyttede navne og adresser modtaget efter lovens §§ 31-33, til andre offentlige myndigheder eller private, hvis videregivelsen følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller hvis Økonomi- og Indenrigsministeriet (nu Indenrigs- og Sundhedsministeriet) har givet tilladelse hertil.

Af § 17, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023 (herefter køretøjsregistreringsloven), fremgår det, at skatteministeren for offentlige myndigheder og følgende virksomhedstyper m.v. kan fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregistreret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger:

- 1) Forsikringsvirksomheder, der forsikrer køretøjer.
- 2) Autoriserede nummerpladeoperatører.
- 3) Parkeringsvirksomheder.
- 4) Advokat og inkassovirksomheder.
- 5) Genbrugspladser.
- 6) Redningstjenester.
- 7) Finansieringsvirksomheder.
- 8) Virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler.
- 9) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).
- 10) Øvrige virksomheder, som i varigt og ikke uvæsentligt omfang har behov for sådanne oplysninger for at kunne udføre deres hverv.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 17, stk. 2, i køretøjsregistreringsloven er udmøntet i § 102 i bekendtgørelse nr. 866 af 19. juni 2023 om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsbekendtgørelsen). Det følger af denne bestemmelses stk. 1, at terminaladgang til de i køretøjsregistreringslovens § 17, stk. 2, nævnte virksomhedstyper m.v. gives til oplysninger om navn og adresse på den registrerede primære ejer og primære bruger af køretøjet.

Bestemmelsen i § 102 giver ikke adgang til generelt at fremsøge oplysninger om navn og adresse, hvis en registreret ejer eller bruger har navne- eller adressebeskyttelse eller adgang til den pågældendes personnummer.

Terminaladgang til offentlige myndigheder gives efter køretøjsregistreringsbekendtgørelsens § 102, stk. 2, til oplysninger om navn og adresse, cpr-nummer eller cvr-nummer på alle nuværende og forhenværende

ejere og brugere af køretøjet. Efter fast praksis gives offentlige myndigheder efter anmodning adgang til evt. beskyttede navne- og adresseoplysninger.

Af § 17 a i køretøjsregistreringsloven fremgår det, at Skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i stater, som deltager i det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem, med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og tilsvarende udenlandske registre til brug for følgende:

- 1) Efterforskning af mistanke om momssvig.
- 2) Registrering af køretøjer.
- 3) Opkrævning af registreringsafgift.
- 4) Opkrævning af andre køretøjsrelaterede afgifter.

Denne bestemmelse implementer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet).

Bestemmelsen betyder, at Skatteforvaltningen har tilsluttet sig og deler oplysninger i moduler, der indeholder oplysninger om køretøjers tekniske data og oplysninger om køretøjers ejere og brugere til brug for opkrævningen af f.eks. vejafgifter.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 2, 1. pkt., vil betyde, at § 17 a, stk. 2, 2. pkt., udvides fra at omfatte miljøzoneordningen til også at finde anvendelse i relation til vejafgiftsordningen. Det betyder, at Sund og Bælt Holding A/S også under de betingelser, som er nævnt i stk. 2, 1. pkt., vil kunne indsamle oplysninger i Køretøjsregisteret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger og behandle disse.

Adgangen til at indsamle og behandle oplysninger efter § 17 a, stk. 2, 2. pkt., vil være under forudsætning af, at det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Sund og Bælt Holding A/S' opgaver efter vejafgiftsloven.

Indsamling af køretøjsoplysningerne vil ikke blot omfatte oplysningerne i det danske køretøjsregister, men også oplysninger i udenlandske køretøjsregistre. For så vidt angår oplysninger i udenlandske køretøjsregistre, vil selskabet ikke egenhændigt kunne foretage opslag i registrene. I disse tilfælde vil oplysningerne skulle indhentes via Skatteforvaltningen (i praksis Motorstyrelsen), som er kontaktpunkt for indhentelse af oplysninger i EUCARIS, jf. køretøjsregistreringslovens § 17 a. Motorstyrelsen vil udveksle de indhentede oplysninger med selskabet i overensstemmelse med persondataforordningen.

Forslaget, om at § 17 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S også skal omfatte Sund og Bælt Holding A/S' opgaver i forhold til vejafgiftsordningen, skal sikre, at selskabet vil have adgang til alle relevante adresseoplysninger, personnumre og ejeroplysninger, herunder cvr-numre, hvis der er tale om virksomheder, når selskabet vil skulle forberede administrative bødeforelæg til køretøjsejere m.v. Personnummer vil skulle anvendes af Færdselsstyrelsen til at sende det administrative bødeforelæg som digital post og til brug for anklagemyndighedens behandling af sagen, såfremt sagen overdrages hertil.

Sund og Bælt Holding A/S vil varetage opgaver i relation til vejafgiftsordningen på vegne af en offentlig myndighed. Det vil være nødvendigt, at selskabet har adgang til de samme oplysninger i Køretøjsregisteret som en offentlig myndighed, herunder personnumre og beskyttede adresseoplysninger for, at selskabet kan varetage opgaverne i relation til ordningen.

Selskabet vil være selvstændig dataansvarlig for de indsamlede oplysninger, jf. også ovenfor.

Da det som også nævnt ovenfor er hensigten, at Sund og Bælt Holding A/S vil skulle forberede ud-

sendelse af administrative bødeforelæg, vil de oplysninger, som selskabet vil skulle behandle, omfatte oplysninger om strafbare forhold som omhandlet i databeskyttelseslovens § 8, stk. 3. Sund og Bælt Holding A/S vil derfor også med hjemmel i forslaget til det nye § 17 a, stk. 2, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, jf. lovforslagets § 17, nr. 2, kunne indsamle og behandle oplysninger om strafbare forhold, jf. databeskyttelseslovens § 8, stk. 3.

Sund og Bælt Holding A/S vil kunne anvende en privat leverandør i forbindelse med indhentelse af oplysninger fra motorregistre i Danmark og udlandet. Sund og Bælt Holding A/S har allerede i dag en privat leverandør, som på vegne af selskabets klienter og kunder kan indhente oplysninger fra udenlandske motorregistre på samme måde, som mange andre lande indhenter oplysninger i Køretøjsregistret (DMR). Sund og Bælt Holding A/S vil i nødvendigt omfang kunne overlade oplysninger, som er indsamlet i Køretøjsregistreret, til selskabets underleverandører til brug for løsning af de opgaver, som Sund og Bælt Holding A/S har fået pålagt i forbindelse med administration af vejafgiftsordningen. Dette vil ske via en databehandleraftale med Sund og Bælt Holding A/S som dataansvarlig.

Med lovforslagets § 17, nr. 2, vil § 17 a, stk. 2, 2. pkt., komme til at udgøre hjemlen til at indsamle og behandle oplysninger om personnumre i henhold til databeskyttelseslovens § 11, stk. 2, nr. 1.

Forslaget om at ændre § 17 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1. Baggrunden herfor er, at Sund og Bælt Holding A/S skal kunne teste systemer m.v. med henblik på at kunne varetage opgaver efter vejafgiftsloven.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne indsamle og behandle personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Sund og Bælt Holding A/S' opgaver i forbindelse med vejafgiftsordningen, forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse. Forslaget vil endvidere betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne indsamle oplysninger i Køretøjsregistreret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, og behandle disse, forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

(Til § 17 a, stk. 4)

Det fremgår af § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt, at Sund og Bælt Holding A/S på baggrund af registrering af nummerplader, jf. stk. 1, kan opbygge en køretøjsdatabase til det formål at lette genkendelse af køretøjer i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende miljøzoneordningen.

På vejafgiftsområdet er der internationalt en praksis for at opbygge en køretøjsdatabase indeholdende køretøjsdata og registreringsnumre med henblik på at forbedre ANPR-udstyrets genkendelse af køretøjer ved passage af udstyret. Køretøjsdatabase fungerer på den måde, at der indsamles oplysninger om køretøjer, hvor nummerpladen ikke kunne aflæses korrekt.

Sund og Bælt Holding A/S kan efter § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S ikke opbygge en køretøjsdatabase til brug for vejafgiftsordningen.

Det foreslås derfor i § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S at ændre »miljøzoneordningen« til »miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

Med den foreslåede ændring vil Sund og Bælt Holding A/S også på baggrund af registrering af nummerplade, jf. stk. 1, kunne opbygge en køretøjsdatabase til det formål at lette genkendelsen af køretøjer i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende vejafgiftsordningen.

Det er hensigten, at køretøjsdatabasen skal lette genkendelsen af køretøjer, som vil passere det opsatte vejsideudstyr.

Databasen, som Sund og Bælt vil kunne opbygge, vil indeholde oplysninger om køretøjets registreringsnummer og tidsperiode, hvori køretøjet er registreret på vejnettet. Databasen vil alene indeholde oplysninger for de køretøjer, som ANPR-udstyret ikke automatisk har kunnet registrere nummerpladen på. Formålet med databasen er at optimere det tekniske udstyr, så ANPR-udstyret i højere grad vil have mulighed for at genkende køretøjet næste gang køretøjet kører på det afgiftsbelagte vejnet. Det medfører ikke konsekvenser for den registrerede, at vedkommendes nummerplade er optaget i databasen.

Oplysningerne i databasen vil blive opbevaret i en 5 års periode fra seneste observation af køretøjet. Opbevaringsperioden fastsættes efter, i hvor lang tid et køretøj må antages at kunne blive genkendt af systemet. Anskaffer køretøjsejeren sig et nyt køretøj, er oplysningerne i køretøjsdatabasen ikke længere relevante. Billede af køretøjet og oplysninger om sted og tidspunkt for passager vil ikke blive opbevaret i køretøjsdatabasen, dog gemmes den tidsperiode, hvori køretøjet vil være registreret. Køretøjets registreringsnummer bruges som den primære identifikationsnøgle.

Forslaget om at ændre § 17 a, stk. 4, i lov om Sund og Bælt Holding A/S foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1. Baggrunden herfor er, at Sund og Bælt Holding A/S skal kunne teste systemer m.v. med henblik på at kunne varetage opgaver efter vejafgiftsloven.

Det foreslåede ikrafttrædelsespunkt vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S på baggrund af registrering af nummerplader vil kunne opbygge en køretøjsdatabase til formål at lette genkendelse af køretøjer i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende vejafgiftsordningen, forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

(Til § 17 a, stk. 5, 1. pkt.)

Endelig fremgår det af § 17 a, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende miljøzoneordningen og foretage registrering og opbevaring af billeder. Der skal ved skiltning eller på anden tydelig måde gives oplysninger herom.

Sund og Bælt Holding A/S kan således efter § 17 a, stk. 5, i lov om Sund og Bælt Holding A/S ikke foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg m.v. til brug for selskabets varetagelse af opgaver efter vejafgiftsordningen.

Det foreslås derfor i § 17 a, stk. 5, 1. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S at ændre »miljøzoneordningen« til »miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

Med den foreslåede ændring vil Sund og Bælt Holding A/S fremover også kunne foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse af selskabets opgaver vedrørende vejafgiftsordningen og foretage registrering og opbevaring af billeder.

Den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 5, 1. pkt., vil betyde, at § 17 a, stk. 5, 2. pkt., også vil finde anvendelse. Efter sidstnævnte bestemmelse, vil der ved skiltning eller på anden tydelig måde skulle gives oplysninger om overvågning foretaget efter stk. 5, 1. pkt.

Der vil alene ske registrering (optagelse) af billedtransmission fra tv-overvågningen i 72 timer, hvorefter optagelserne løbende vil blive slettet. Dermed vil der umiddelbart være adgang til de optagelser, der er nødvendige i de tilfælde, hvor Sund og Bælt Holding A/S kan konstatere, at udstyret har været udsat for

hærkværk, tyveri eller lignende. Selskabet vil i disse tilfælde kunne videregive optagelserne til politiet, hvorefter optagelserne vil blive slettet af selskabets egne systemer.

Der vil som følge af forslaget om ændring af § 17 a, stk. 5, 2. pkt., ved skiltning eller på anden tydelig måde blive givet oplysning om, at vejarealerne og de tekniske anlæg er tv-overvåget. Tv-overvågningen vil skulle begrænses mest muligt. Det vurderes, at den vil kunne udstrækkes til op til 50 meter, såfremt særlige forhold gør sig gældende.

Det skal bemærkes, at forslaget vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S kan indsamle, behandle og videregive personoplysninger.

Sund og Bælt Holding A/S vil som selvstændig dataansvarlig behandle optagelserne i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen og reglerne i tv-overvågningsloven.

Forslaget om at ændre § 17 a, stk. 5, 1. pkt., i lov om Sund og Bælt Holding A/S foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1. Baggrunden herfor er, at Sund og Bælt Holding A/S skal kunne teste systemer m.v. med henblik på at kunne varetage opgaver efter vejafgiftsloven.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende vejafgiftsordningen og opbevare billeder, forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen træder i kraft. Forslaget vil også betyde, at der vil skulle ske skiltning eller på anden tydelig måde gives oplysninger herom. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

Til nr. 3

Det fremgår af § 17 a, stk. 3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S, at Sund & Bælt Holding A/S kan videregive personoplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, til kontrolmyndigheden, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver.

Det foreslås i lovforslagets § 17, nr. 3, i § 17 a, stk. 3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S at ændre »kontrolmyndigheden« til »kontrolmyndighederne«, at »kontrolmyndighedens« ændres til: »kontrolmyndighedernes«, og efter »opgaver« at indsætte »vedrørende miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

Forslaget vil medføre, at Sund og Bælt Holding A/S også kan videregive oplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, til kontrolmyndighederne, når det er nødvendigt af hensyn til kontrolmyndighedernes opgaver i relation til vejafgiftsordningen.

Ved kontrolmyndighederne forstås de myndigheder, som har en rolle i forbindelse med opkrævning m.v. af vejafgiftsordningen og miljøzoneordningen.

De foreslåede ændringer af § 17 a, stk. 3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne videregive oplysninger, som selskabet vil kunne indsamle i medfør af § 17 a, stk. 1, i lov om Sund og Bælt Holding A/S som følge af de foreslåede ændringer af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 17, nr. 1. Det vil endvidere omfatte oplysninger, som vil kunne indsamles fra Køretøjsregistret, herunder personnumre, ejeroplysninger (cvr-numre) samt evt. beskyttede navne- og adresseoplysninger, til Færdselsstyrelsen, som følger af § 17 a, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 17, nr. 2.

Når en virksomhed, der har hjemmel til at indsamle oplysninger i Køretøjsregistret, indgår en aftale om terminaladgang til Køretøjsregistret med Motorstyrelsen, følger det normalt af denne aftale, at oplysningerne, som er indsamlet i registret, ikke kan udveksles med andre, medmindre den modtagende

part også selv har hjemmel til at tilgå oplysningerne i Køretøjsregistret. Færdselsstyrelsen har efter køretøjsregistreringsbekendtgørelsens § 102, stk. 2, som offentlige myndighed terminaladgang til oplysninger om navn og adresse, cpr- nummer eller cvr-nummer på alle nuværende og forhenværende ejere og brugere af køretøjet. Efter fast praksis gives offentlige myndigheder efter anmodning endvidere adgang til evt. beskyttede navne- og adresseoplysninger.

Da Færdselsstyrelsen således har samme adgang til at indsamle oplysninger i Køretøjsregistreret som Sund og Bælt Holding A/S, vil selskabet med den foreslåede ændring af § 17 a, stk. 3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S kunne videregive oplysninger indsamlet fra Køretøjsregistret til Færdselsstyrelsen.

Det er som nævnt i pkt. 3.11.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget hensigten, at Sund og Bælt Holding A/S vil skulle forberede administrative bødeforelæg til brug for udsendelse til afgiftspligtige personer, der overtræder reglerne. Færdselsstyrelsen vil efter vejafgiftslovens § 17 have ansvaret for at godkende og udsende administrative bødeforelæg samt for at indgive en politianmeldelse, hvis det administrative bødeforelæg ikke bliver vedtaget. Transportministeriet vil skulle behandle eventuelle klagesager. Til brug for disse opgaver vil myndighederne have behov for at kunne vurdere alle oplysninger og materiale, der ligger til grund for Sund og Bælt Holding A/S' sagsbehandling.

I forbindelse med Sund og Bælt Holding A/S' opgaver vedrørende miljøzoneordningen har selskabet udviklet et administrativt sagsbehandlingssystem, som både kan tilgås af selskabet og Miljøstyrelsen, ligesom selskabet i forvejen har et centralt forretningssystem, som benyttes til selskabets opgaver. Det er hensigten, at der vil skulle udarbejdes et system svarende til systemet for miljøzoneordningen til håndteringen af vejafgiftsordningen, og som skal kunne tilgås af Færdselsstyrelsen til brug for udstedelse af administrative bødeforelæg. Det er hensigten, at de data, Sund og Bælt Holding A/S vil indsamle m.v. i systemet, og som dermed videregives fra selskabet til kontrolmyndigheden, bl.a. vil omfatte billeder af køretøjer (nummerpladeoplysninger), registreringsdata om køretøj og oplysninger om den afgiftspligtige person (personnummer, evt. cvr-nummer, navn og adresse), samt andre relevante oplysninger, som relaterer sig til ovenstående. Det skal bemærkes, at systemet til henholdsvis miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen vil være to adskilte systemer, men baseret på samme systemplatform og teknologi. Der vil således være dataseparation i selskabets systemer i relation til selskabets opgaveportefølje.

Oplysningerne vil alene kunne videregives med det formål at varetage administrationen af vejafgiftsordningen, og videregivelsen vil ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Da det er hensigten, at Sund og Bælt Holding A/S vil skulle forberede udsendelse af administrative bødeforelæg, vil de oplysninger, som selskabet vil skulle videregive, omfatte oplysninger om strafbare forhold efter databeskyttelseslovens § 8, stk. 3. Sund og Bælt Holding A/S vil derfor også med hjemmel i forslaget til lov om Sund og Bælt Holding A/S' nye § 17 a, stk. 3, kunne videregive oplysningerne omfattet af databeskyttelseslovens § 8, stk. 3.

Sund og Bælt Holding A/S vil i nødvendigt omfang til brug for løsninger af opgaver i relation til ordningen kunne overlade oplysninger til relevante underleverandører via databehandleraftale med Sund og Bælt Holding A/S som dataansvarlig.

Forslaget om at ændre § 17 a, stk. 3, i lov om Sund og Bælt Holding A/S foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 19, stk. 1. Baggrunden herfor er, at Sund og Bælt Holding A/S skal kunne teste systemer m.v. med henblik på at kunne varetage opgaver efter vejafgiftsloven.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil betyde, at Sund og Bælt Holding A/S vil kunne videregive personoplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger til kontrolmyndigheden,

forud for, at reglerne om vejafgiftsordningen finder anvendelse. Opkrævning af vejafgift vil først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, stk. 3, i vejafgiftsloven.

Til § 18

Det følger af § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, at der ydes tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler mv.

Det fremgår af § 21, stk. 2, 3. pkt., i lov nr. 1353 af 21. december 2012, at der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2015.

Med § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015 blev ordningen forlænget til og med den 31. december 2016. Med § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 blev ordningen forlænget til og med den 31. december 2017. Med § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 blev ordningen forlænget til og med den 31. december 2019. Med § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021 blev ordningen forlænget til og med den 31. december 2030.

Det følger af § 21, stk. 3, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed.

Støtten udgøres af en tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestander, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer.

Bestemmelserne gennemfører gennemsigtighedskravet i gruppefritagelsesforordningen, hvorefter der i forbindelse med støttetildeling over 500.000 euro stilles krav om bl.a. offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse.

Kommissionen har vedtaget forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), som bl.a. indebærer en udvidelse af gennemsigtighedskravet ved, at tærsklen for, hvornår medlemsstaterne skal offentliggøre oplysninger om støttetildeling, sænkes fra 500.000 euro til 100.000 euro.

Det foreslås, at § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til »100.000 euro«.

Det vil betyde, at tærsklen for indberetningspligten ændres fra at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 500.000 euro, til at gælde for tilbagebetalingsbeløb, som overstiger 100.000 euro.

Ændringen er en konsekvens af forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Den foreslåede ændring af § 21, stk. 3, vil medføre, at virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tilbagebetalt afgift efter § 21, stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog *stk. 2* og *3*.

I forhold til de foreslåede ændringer af lov om Sund og Bælt Holding A/S vil forslaget betyde, at de foreslåede ændringer af den nævnte lovs § 17 a vil træde i kraft den 1. januar 2024. Baggrunden for forslaget, om at ændringerne træder i kraft et år før, at reglerne i vejafgiftsloven om vejafgiftsordningen finder anvendelse, er udelukkende som nævnt bemærkningerne til lovforslagets § 17 og i pkt. 3.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at Sund og Bælt Holding A/S også skal kunne teste systemer m.v. op til, at vejafgiftsordningen efter vejafgiftsloven træder i kraft den 1. januar 2025. Opkrævning af vejafgiften vil dog først kunne ske, når reglerne herom i vejafgiftsloven finder anvendelse, jf. § 18, *stk. 3*, i vejafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 4, nr. 1-4, træder i kraft den 1. april 2024. Det skal ses i sammenhæng med ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget om mulighed for forbrugsregistrering efter elafgiftsloven for virksomheder på direkte linjer kræver systemtilretninger hos Skatteforvaltningen, der først vil kunne implementeres 3 måneder efter lovens vedtagelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 16, nr. 1.

Det foreslåede § 16, nr. 1, vedrører fravigelse af tilladelseskravet i vejlovens § 80, *stk. 1*, således at Sund og Bælt Holding A/S ikke skal ansøge om vejmyndighedens tilladelse ved opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr til kontrol af vejafgifter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 16, nr. 2, hvorved transportministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S skal opfylde, når selskabet skal opstille fast og mobilt vejsideudstyr som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter.

Det er hensigten, at transportministeren vil fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af det foreslåede § 16, nr. 1, samtidig med det tidspunkt, hvor reglerne, som udstedes i medfør af det foreslåede § 16, nr. 2, vil træde i kraft. Det er forventningen, at reglerne vil skulle træde i kraft i løbet af første halvdel af 2024.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at for perioden fra og med den 1. februar 2010 til og med den 30. januar 2016 finder afgiftsfritagelsen efter kulafgiftslovens § 7 a, *stk. 2*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 1, anvendelse for biomasseaffald, der kunne tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald som ændret ved bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald. Det foreslås i *2. pkt.*, at for perioden fra og med den 31. januar 2016 til og med den 31. december 2023 finder afgiftsfritagelsen efter kulafgiftslovens § 7 a, *stk. 2*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 1, anvendelse for biomasseaffald, der kunne tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 2, hvorved det foreslås at ændre kulafgiftslovens § 7 a, *stk. 2*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 1, så henvisningen til bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald ændres til en henvisning til bekendtgørelse nr. 1224 af 4. oktober 2023 om biomasseaffald, der træder i kraft den 1. januar 2024. Med lovforslagets § 3, nr. 2, foreslås det således fremadrettet at rette op på, at henvisningen i kulafgiftslovens § 7 a, *stk. 2*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 1, ved en fejl ikke er blevet opdateret, i takt med at bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald er blevet ændret og erstattet af nye bekendtgørelser.

Mens det med lovforslagets § 3, nr. 2, foreslås at rette op på denne fejl med virkning fra og med den

1. januar 2024, skal lovforslagets § 19, stk. 6, sikre, at der ikke vedrørende perioden før den 1. januar 2024 skal ske efteropkrævning af afgift i de tilfælde, hvor læs som følge af ovennævnte fejl har været anset for at være afgiftsfritaget. Det skal ses i sammenhæng med, at det som nævnt beror på en fejl, at kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ikke løbende er blevet opdateret, så der henvises til den enhver tid gældende bekendtgørelse om biomasseaffald. Som beskrevet i pkt. 3.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger har ændringerne ved ovennævnte bekendtgørelser udelukkende udvidet anvendelsesområdet for, hvilket biomasseaffald der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning, hvorfor lovforslagets § 19, stk. 6, udelukkende vil være af begunstigende karakter, da der ikke er tilfælde, hvor der uberettiget er blevet opkrævet afgift som følge af fejlen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

Stk. 1-14. ---

Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

1. I § 9, stk. 15, 1. pkt., § 9 a, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 18, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

2. I § 9, stk. 15, 3. pkt., ændres »stk. 16 og 17« til: »stk. 6 og 7«.

§ 9 a. ---

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b,

stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. ---

§ 11. ---

Stk. 1-17. ---

Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 19. ---

§ 11. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 8.

2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 8.

3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en

3. I § 11, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 8. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

4-8) ---

4. I § 11, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørel-

Stk. 6-17. ---

Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 19. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 1. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Virksomheder, der skal indbetale afgiften efter § 15, skal indberette værdien af afgiftslempelsen i stk. 2, 3. pkt., til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af værdien af lempelsen efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 6 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 3. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 8. ---

Stk. 2-11. ---

Stk. 12. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samle-

sen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

5. § 11, stk. 18, 1. pkt., ændres »stk. 3, skal« til: »stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, skal for den enkelte ordning«

6. I § 11, stk. 19, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 eller stk. 5,«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »2. pkt.«

2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., § 8, stk. 12, 1. pkt., § 8 a, stk. 4, 1. pkt., og § 10, stk. 16, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

de beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 13. ---

§ 8 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 10. ---

Stk. 2-15. ---

Stk. 16. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-5, jf. stk. 15, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 17. ---

§ 10. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:
Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger

3. § 10, stk. 5, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

4-8) ---

Stk. 6-14. ---

Stk. 15. Uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.

§ 10 e. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3. I det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet, ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Stk. 4-5. ---

4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 2, 3. pkt.« til: »stk. 2, 2. pkt.«

5. I § 10, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4.

pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks.«

§ 10 e. ---

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3-5. ---

6. I § 10 e, stk. 2, 1. pkt., ændres »hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8,« til: »der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 3 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 og 4, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a,

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., og § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 10-11. ---

§ 7 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. ---

§ 7 a. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, er:

1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

2-4) ---

Stk. 3. Følgende affald er fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6:

1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

2-4) ---

Stk. 4-6. ---

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

2. I § 7 a, stk. 2., nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »1637 af 13. december 2006« til: »1224 af 4. oktober 2023«.

3. I § 8, stk. 4, nr. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 6. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

4-8) ---

4. I § 8, stk. 4, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egen-

hændigt over under sit ophold. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 4. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 6. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Uanset 7. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 5. pkt. Det er en betingelse for godtgørelsen, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 4. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 11, stk. 5, nr. 9, 4. pkt., i lov om energiafgift på mineralolieprodukter m.v.«

Stk. 5-14. ---

5. I § 8 indsættes som stk. 15 og 16:

»*Stk. 15.* Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4, nr. 9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildelelse. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 10 a. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-5. ---

6. § 10 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023, foretages følgende ændringer:

§ 3. Afgiften svares af

- 1) den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet,
- 2) den, der til eget forbrug fremstiller elektricitet, og
- 3) den, der er registreret for afgift efter § 4, stk. 2-5.

§ 5. Der skal ikke svares afgift af elektricitet, der:
a-c) ---

Stk. 2-3. ---

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode den mængde elektricitet, som en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, har leveret i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages elektricitet, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 c.

1. I § 3, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »stk. 2-5«: », eller § 4 a, stk. 1«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Virksomheder, der direkte får leveret elektricitet via en direkte linje, med et årligt elektricitetsforbrug på over 100.000 kWh inden for samme lokalitet fra en virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 udgør mindst 87 pct. af afgiften efter denne lov, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Ved anmodning om registrering efter stk. 1 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 1, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 1. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder elektricitet, som er målt af den virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 2.

Stk. 3. Virksomheder registreret efter stk. 1, der ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder kan ikke registreres i henhold til stk. 1, hvis de på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 1 er i restance med skatter og afgifter.

Stk. 5. Har virksomheden ikke afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 1. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 1, kan tidligst 12 måneder efter inddragelsen anmode om fornyet registrering efter stk. 1. Told- og skatteforvaltningen skal give virksomheder registreret efter § 4, stk. 2, oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 1.

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder, jf. stk. 1, udstedes et bevis for registreringen.«

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter som *litra d*:
»d. leveres til virksomheder registreret efter § 4 a, stk. 1.«

4. I § 8, *stk. 3*, indsættes efter »stk. 3,«:
»eller § 4 a, stk. 1,«.

Stk. 4-6. ---

§ 11. ---

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 6 og 7, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet i stk. 6 og 7 tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 12. ---

§ 11 b. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 3-5, skal indberette godtgørelsesbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 10. ---

§ 11 f. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

5. I § 11, stk. 11, 1. pkt., udgår »stk. 1, jf. § 11 c, og«.

6. I § 11, stk. 11, 1. pkt., § 11 b, stk. 9, 1. pkt., og § 11 f, stk. 4, 1. pkt., ændres »500.000« til: »100.000«.

Stk. 5. ---

§ 24. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 14. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-5. ---

§ 3 d. Ved erhvervsmæssig modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog stk. 2. Varemottagere skal inden varens afsendelse fra udlandet anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

§ 18. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4 eller er omfattet af § 10. Erhvervsdriven-

§ 5

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 4 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 330 af 28. marts 2023 og § 6 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 24, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 6

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 3 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. § 3 d, stk. 6, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

3. § 4, stk. 6, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

§ 7

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 30. maj 2022, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

de varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-6. ---

§ 19.

Stk. 1. ---

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet. Bestemmelserne i lovens § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-6. ---

§ 1. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. I andre tilfælde svares den i stk. 1 og 2 nævnte afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Registreringen er gældende for 5 år.

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

2-4) ---

Stk. 2-5. ---

§ 6. ---

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtig olie eller gas omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8-10, og som opgør den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomheden med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne, kan yderligere fradrage den mængde olie eller gas, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

2. I § 19, stk. 2, og § 19, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 8 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, og § 10 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 6, 3. pkt., ophæves.

§ 9

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 og § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 1, § 11, § 13, stk. 2, nr. 1, og § 14, nr. 1, ændres »17« til: »17-19«.

2. I § 6, stk. 2, indsættes efter »afsætter afgiftspligtig olie«: »efter § 2, stk. 1, nr. 1-4, 13, 15 17 og 18«, og efter »nr. 8-10« indsættes: »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.

§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13 og 15, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, nr. 11, 1. pkt. og nr. 17, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i henholdsvis § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.,
- 3-4) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12 og 15, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet. Afgiften tilbagebetales dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af lov om CO₂-kvoter. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10 og 15, der anvendes til færgedrift,
- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13, i det omfang der ydes tilbagebetaling efter lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v. for disse varer, og

4) ---

Stk. 5-10. ---

§ 7. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende

3. I § 7, stk. 1, nr. 1, ændres »13 og« til: »13,« og »15,« ændres til: »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

4. I § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »11, 1. pkt.,« til: »11, 1. pkt., og« og »17« ændres til: »17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

5. I § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., ændres »1-12« til: »1-12,« og »15,« ændres til: »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«

6. I § 7, stk. 4, nr. 2, ændres »8-10 og« til: »8-10,« og »15« ændres til: »15 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

7. I § 7, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »13,«: »samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19«.

8. I § 7, stk. 9, 1. pkt., § 7 b, stk. 4, 1. pkt., § 9 b, stk. 5, 1. pkt., § 9 c, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 7 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 9 b. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. ---

§ 9 c. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Virksomheder, der benytter sig af fradraget i stk. 1, skal indberette værdien heraf til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af fradragsværdien efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 11. ---

§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17 der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikkebionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Ved §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, som er nævnt i 1. pkt., forstås §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

Stk. 2-6. ---

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Hvis bundfradraget overstiger betalingen af afgifter opgjort efter reglerne nævnt i 1. pkt., kan virksomheden opnå det resterende bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter for brændsler nævnt i 1. pkt., der anvendes til fremstilling af elektricitet, og som er tilbagebetalingsberettigede eller afgiftsfrie efter § 9, stk. 2 og 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 7, stk. 1 og 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske. Virksomheder, som opfylder betingelserne for at få bundfradraget, men uden at have den fornødne dokumentation for bundfradraget for nogen af basisårene, jf. stk. 3 og 4, kan foretage skønsmæssig opgørelse af bundfradraget. Virksomheden skal i givet fald anmelde dette til told- og skatteforvaltningen sammen med oplysning om den skønsmæssige opgørelse af bundfradraget. Told- og skatteforvaltningen skal godkende den skønsmæssige opgørelse, inden der kan ske udnyttelse af bundfradraget. Told- og skatteforvaltningen godkender den skønsmæssige opgørelse, når der er rimelig sikkerhed for, at virksomheden derved

9. I § 9 a, stk. 1, 1. pkt., og § 9 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »og 17,« til: », 17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter 2, stk. 1, nr. 19,«.

ikke får et bundfradrag, der er større end det bundfradrag, som virksomheden ville have fået, hvis den havde haft den fornødne dokumentation for bundfradraget.

Stk. 2-11. ---

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

1) over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17 omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og 15 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,

2-3) ---

Stk. 2-3. ---

§ 18. For betaling af afgift efter loven hæfter selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 17 omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilsvarende anvendelse.

§ 19. I andre tilfælde end de i § 18 nævnte svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, jf. dog §§ 3, 7 og 8. Virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag og andre erhvervsdrivende varemodtagere skal inden afsendelsen af varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold fra udlandet anmelde sig som registreret varemodtager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-6. ---

§ 20.

Stk. 1. ---

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet. Bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-6. ---

§ 15. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-6. ---

10. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »17« til: »17-19,«.

11. I § 18, 2. pkt., ændres »og 17« til: », 17 og 18 samt tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19,«.

§ 10

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 24. maj 2022, som ændret ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. I § 20, stk. 2, og § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 11

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 29 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Indberetninger efter stk. 1 skal desuden omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Stk. 4. ---

§ 53 a. Finansielle institutter og platformsoperatører, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, eller § 43, stk. 1, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1, eller § 52, stk. 3, og skal give vedkommende alle de oplysninger, som vedkommende har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at den pågældende kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. ---

§ 54. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Har den indberetningspligtige efter §§ 8, 11 a-19 a, 26-32, 34-36, 38, 40 eller 42 eller efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller §§ 11 eller 22 forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl el.lign., skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7-8. ---

§ 57. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Har et finansielt institut eller en platformsoperatør ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 53 a eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, eller § 43, stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 5. ---

§ 12

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, § 3 i lov nr. 489 af 15. maj 2023 og senest ved § 353 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 a, stk. 3, ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

2. I § 53 a, stk. 1, ændres »og platformsoperatører« til: », platformsoperatører og mellemmand«, »eller § 43, stk. 1,« ændres til: »§ 43, stk. 1, eller § 46 a«, og efter »§ 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1,« indsættes: »§ 46 a«.

3. I § 54, stk. 6, ændres »eller 22« til: », 22 eller 43«.

4. I § 57, stk. 4, ændres »eller en platformsoperatør« til: », en platformsoperatør eller en mellemmand«.

§ 13

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 4. ---

§ 18. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-6. ---

§ 33. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-9, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 11. ---

§ 17. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9. Erhvervsdrivende varemodtagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig som registreret varemodtager hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2-6. ---

§ 18.

Stk. 1. ---

1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 14

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021, § 20 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og ved § 8 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

2. I § 33, stk. 10, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

§ 15

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 24. maj 2022, som ændret ved § 13 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 17, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved modtagelse af varer fra andre EU-lande betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet. Bestemmelserne i lovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-6. ---

§ 80. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på etablering af offentligt tilgængelige ladepunkter.

§ 80. ---

Stk. 2-4. ---

§ 17 a. Sund og Bælt Holding A/S kan foretage automatisk registrering af nummerplader i relation til selskabets opgaver efter reglerne om miljøzoneordningen i lov om miljøbeskyttelse.

§ 17 a. ---

Stk. 2. Sund og Bælt Holding A/S kan indsamle og behandle personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Sund og Bælt Holdings A/S' opgaver i forbindelse med miljøzoneordningen. Under samme betingelser som nævnt i 1. pkt. kan Sund og Bælt Holding A/S indsamle oplysninger i Køretøjsregisteret, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, og behandle disse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Sund og Bælt Holding A/S kan på baggrund af registrering af nummerplade, jf. stk. 1, til det formål at lette genkendelse af køretøjer i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende miljøzoneordningen.

2. I § 18, stk. 2 og § 18, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. og 3. pkt.« til: »2. pkt.«

§ 16

I lov om offentlige veje m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 25. april 2023, som ændret ved § 37 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 80, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Stk. 1 finder desuden ikke anvendelse på opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr, som Sund og Bælt Holding A/S opstiller på vejarealer som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, jf. dog skt. 5.«

2. I § 80 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Transportministeren fastsætter regler om de betingelser, som Sund og Bælt Holding A/S skal opfylde, når selskabet skal anvende vejarealet til opstilling af fast og mobilt vejsideudstyr som led i kontrol med opkrævning af vejafgifter efter lov om vejafgift, herunder om høring af vedkommende vejmyndighed ved opstilling af fast vejsideudstyr.«

§ 17

I lov nr. 588 af 24. juni 2005 om Sund og Bælt Holding A/S, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Sund og Bælt Holding A/S kan i relation til selskabets opgaver efter reglerne om vejafgiftsordningen i lov om vejafgift anvende fast og mobilt udstyr til overvågning, herunder tv-overvågning og automatisk registrering af nummerplader, på det afgiftsbelagte vejnet med henblik på at understøtte afgiftsopkrævningen.«

2. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt., stk. 4, og stk. 5, 1. pkt., ændres »miljøzoneordningen« til: »miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

Stk. 5. Sund og Bælt Holding A/S kan foretage tv-overvågning af vejarealer og tekniske anlæg i forbindelse med selskabets opgaver vedrørende miljøzoneordningen og foretage registrering og opbevaring af billeder. Der skal ved skiltning eller på anden tydelig måde gives oplysninger herom.

§ 17 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Sund og Bælt Holding A/S kan videregive personoplysninger, herunder personnumre og beskyttede navne- og adresseoplysninger, til kontrolmyndigheden, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver.

3. I § 17 a, stk. 3, ændres »kontrolmyndigheden« til: »kontrolmyndighederne«, »kontrolmyndighedens« ændres til: »kontrolmyndighedernes«, og efter »opgaver« indsættes: »vedrørende henholdsvis miljøzoneordningen og vejafgiftsordningen«.

§ 18

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre lov og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021 og senest ved § 5 i lov nr. 2606 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 4. ---

1. I § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »500.000 euro« til: »100.000 euro«.

